

การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบ
ที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
สุนทรี รักความสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2543
ลิขสิทธิ์เป็นของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)
..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนากองภักดี)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กรีทอง)
..... กรรมการ
(อาจารย์ทัศนากองภักดี)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เทียรพประสิทธิ์)
..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)
วันที่ 12 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความสามารถของ รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ อาจารย์ทัศนาก ทอภักดี กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรหมธิดา แสนคำเครือ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์ กรรมการสอบปากเปล่าที่แต่งตั้งเพิ่มเติม ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนวคิด และข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเมตตาอย่างสูง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เทียรฆประสิทธิ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภณ ที่ให้คำแนะนำและเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ในภาควิชาการแนะแนว และจิตวิทยาการศึกษาทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์สุภาวดี ด้านธำรงกุล ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือโสตและสถานที่ในการวิจัยในครั้งนี้ และขอขอบพระคุณ อาจารย์ละไม ราษฎร์วิจิตร รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ อาจารย์ปริยารอดปรีชา รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร และอาจารย์สำรวมจิต สุนทราภิรมย์สุข หัวหน้าภาควิชาการพยาบาลเด็ก วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ที่แสดงความห่วงใย เป็นกำลังใจ และให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ในการทำวิจัยในครั้งนี้ด้วยดีเสมอมา

ขอขอบคุณ คุณวรุทัย ญาณะพันธ์ คุณบุปผา ประทีปทอง คุณเตือนใจ สีนอำไพสิทธิ์ พี่ ๆ น้อง ๆ และเพื่อน ๆ วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษาและจิตวิทยาการแนะแนวที่ให้ความช่วยเหลือ และเป็นกำลังใจในการทำวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ที่เสียสละเวลาในการถ่ายวิดีโอ เพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณคุณพ่อปรีชา คุณแม่ธัญพร รักความสุข และสมาชิกทุกคนในครอบครัว รวมทั้งคุณแม่จันทร์ฉาย ถมึงรักษ์สัตว์ คุณลุงพินิจ สุระกุล ที่ให้กำลังใจ แสดงความห่วงใย และให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้านแก่ผู้วิจัยด้วยดีเสมอมาผลแห่งความดีทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยในครั้งนี้ ขอมอบให้กับคุณพ่อ-คุณแม่ ผู้มีพระคุณทุกท่าน และบูรพคณาจารย์ที่ประสิทธิ์ประสาทความรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

สุนทรี รักความสุข

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	5
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	6
	ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	10
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	10
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	10
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	14
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ	16
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ	16
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ	23
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน	27
	เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	27
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน.....	31
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	34
	ประชากร	34
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
	วิธีสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	35
	การดำเนินการทดลอง	39
	วิธีการดำเนินการทดลอง	40
	การวิเคราะห์ข้อมูล	40
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการค้นคว้า.....	42
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	42
	การวิเคราะห์ข้อมูล	42
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43

บทที่	หน้า
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	51
บทย่อ	51
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	51
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	51
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	52
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า.....	52
การดำเนินการทดลอง.....	53
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	54
อภิปรายผล	55
ข้อเสนอแนะ.....	58
ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยลำดับต่อไป.....	59
บรรณานุกรม	60
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก	70
ภาคผนวก ข	149
ประวัติย่อผู้วิจัย	159

บัญชีตาราง

หน้า

ตาราง

1	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเทคนิคที่ใช้ในการทดลองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	35
2	แสดงแบบแผนการทดลองแบบ Multigroups Randomized Pretest – Posttest Design.....	39
3	แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	43
4	แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	44
5	แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	45
6	แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	46
7	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง.....	47
8	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	48
9	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	49
10	แสดงการเปรียบเทียบผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ.....	50

ตาราง

11	แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่ม 1.....	150
12	แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ ก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่ม 2.....	151
13	แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่ม 3.....	152
14	แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทาง การเรียนต่ำ ก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่ม 4.....	153
15	แสดงผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2.....	154
16	แสดงผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ 3 และกลุ่มทดลองที่ 4.....	155
17	แสดงผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3.....	156
18	แสดงผลต่างการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 4.....	157
19	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน.....	158

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

สภาพการณ์ปัจจุบันความเจริญทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทำให้สังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น ซึ่งการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้ความเจริญด้านวัตถุกับการพัฒนาทางด้านจิตใจไม่สมดุลกัน เป็นต้นเหตุของการเกิด ความวุ่นวาย และปัญหาต่าง ๆ ในสังคม (จรรยา สุวรรณทัต. 2535 : 217) ดังนั้นในชีวิตประจำวันของคนในปัจจุบันจึงเต็มไปด้วยปัญหาต่าง ๆ มากมาย ต้องดิ้นรน ต่อสู้ แข่งขัน เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้อย่างมีความสุขในสังคม และไม่เป็นปัญหาให้กับสังคม

ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมที่มีสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นตลอดเวลา นั้นทุกคนจึงจำเป็นต้องปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมนั้น ผู้ที่สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ดีมีประสิทธิภาพ ย่อมเป็นผู้ที่มีความสามารถในการปรับตัว ให้เข้ากับสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม (กันยา สุวรรณแสง. 2533 : 16) แต่เมื่อใดที่บุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้ บุคคลนั้นก็จะเกิดความวิตกกังวล เกิดความทุกข์ ส่งผลทำให้ท้อแท้ หดหู่กำลังใจ เป็นเหตุให้จิตใจไม่สุขสบาย มีผลกระทบต่อการร่างกาย ทำให้เกิดการเจ็บป่วยเป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของบุคคลนั้น และถ้าบุคคลยังไม่สามารถปรับตัวได้จนพัฒนาไปเป็นปัญหาการปรับตัว ซึ่งถ้าปัญหาการปรับตัวยังคงดำเนินอยู่ โดยไม่ได้รับการแก้ไข ก็จะส่งผลต่อสุขภาพจิต จนพัฒนามาเป็นโรคจิต โรคประสาทในที่สุด (นิภา นิธยาน. 2530 : 13)

สภาพการปรับตัวเกิดขึ้นได้ทุกขณะ ทุกเพศทุกวัย โดยเฉพาะช่วงวัยรุ่น เป็นวัยที่ต้องมีการปรับตัวเป็นอย่างมาก เพราะเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อระหว่างเด็กและผู้ใหญ่ จึงมีความยุ่งยากในการปรับตัว จนได้ชื่อว่าเป็นวัยแห่งปัญหา (เอื้ออารี พงศ์อิศรานนท์. 2529 : 114) วัยรุ่นเป็นวัยที่มีปัญหา มาก เป็นวัยที่มีความคิดรุนแรง ชอบทำอะไรในสิ่งที่ท้าทาย อารมณ์แปรปรวนมาก ต้องการความเป็นส่วนตัว จึงต้องปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมและสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (วันเพ็ญ บุญประกอบ. 2532 : 18) ซึ่งสอดคล้องกับเฮิร์ลอค(Hurlock. 1964 : 3) กล่าวว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งหัวเลี้ยวหัวต่อ เป็นวัยแห่งการปรับตัวเป็นวัยแห่งความเครียด มักเจ้าอารมณ์ตัดสินใจรวดเร็ว และมีการกระทำที่รุนแรงมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ดังนั้น วัยรุ่นจึงต้องมีการปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมที่เกิดขึ้น เพื่อความสำเร็จในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะเมื่ออยู่ในช่วงของการศึกษา

วัยรุ่นจะต้องมีการปรับปรุงตัวเป็นอย่างมากในเรื่องของการเรียน เพราะถ้ามีความล้มเหลวในเรื่องการปรับตัวเมื่อเข้าศึกษาแล้ว จะทำให้ไม่สามารถศึกษาต่อไปได้จน

ประสบความสำเร็จ (วัลลภา บุรณกลัด. 2535 : 10) นอกจากนี้ พาสนา ผโลคิลปี (2535 : 104 - 105) ได้ศึกษาวิจัยพบว่า ปัญหาการปรับตัวที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นเด็กวัยร่นตอนต้น ตอนกลาง หรือตอนปลาย ทั้งเพศชายเพศหญิง มีปัญหามากเป็นอันดับ 1 คือ ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ดังที่ กรอนลัน (Gronlund. 1959 : 176) ได้ศึกษาพบว่า เด็กคนใดก็ตาม ถ้าประสบปัญหาการปรับตัวแล้วจะประสบปัญหาด้านการเรียนด้วย

การเรียนการสอนในวิชาชีพพยาบาลเป็นการเรียนการสอนระดับอุดมศึกษาสาขาหนึ่ง ซึ่งนักศึกษาส่วนใหญ่มีอายุตั้งแต่ 18 - 21 ปี ซึ่งอยู่ระหว่างวัยร่นตอนปลายถึงวัยผู้ใหญ่ตอนต้น มักประสบปัญหาการปรับตัวหลายด้าน โดยเฉพาะการปรับตัวด้านการเรียน เนื่องจากลักษณะการจัดการเรียนการสอนของวิชาชีพพยาบาล มีการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนของนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาอื่นเพราะวิชาชีพพยาบาลเป็นวิชาชีพเชิงปฏิบัติ (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. 2538 : 17) ดังนั้นในการเรียนการสอนวิชาการพยาบาลจึงต้องศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป นักศึกษาพยาบาลต้องฝึกปฏิบัติต่อผู้ป่วย บนหอผู้ป่วย ต้องทำงานร่วมกับบุคลากรทางการรักษาพยาบาล ต้องรับผิดชอบและอดทนต่อสภาพผู้ป่วยทั้งทางด้านร่างกาย และจิตใจ ทำให้นักศึกษาพยาบาลต้องมีการปรับตัวในการเรียน มากกว่านักศึกษาในระดับอุดมศึกษาทั่วไป หรือในวิชาชีพอื่นที่มีระดับอายุใกล้เคียงกัน

(คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์. 2528 : 1) นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลยังต้องฝึกปฏิบัติงานการพยาบาลในช่วงเวลาต่าง ๆ คือ เช้า - ปาย - ดึก ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนตลอด 24 ชั่วโมง ต้องปฏิบัติงานในเวลาวิกาลซึ่งตรงข้ามกับการดำรงชีวิตในสังคมทั่วไป ดังนั้น นักศึกษาพยาบาลต้องมีความอดทน เสียสละ มีความเมตตา รับผิดชอบ ตลอดจนสามารถตัดสินใจให้การช่วยเหลือผู้ป่วยที่อยู่ในความดูแลเมื่ออยู่ในระหว่างอันตรายได้ทันท่วงที (วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. 2534 : 1) สิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาพยาบาลต้องมีการปรับตัวอยู่ตลอดเวลาเพื่อให้สามารถเรียนได้อย่างมีความสุข แต่นักศึกษาบางคนปรับตัวไม่ได้ ก็จะทำให้ไม่ประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียนบางรายอาจมีปัญหาลักษณะจิตที่รุนแรงจนต้องพักการศึกษา หรือไม่สามารศึกษาต่อจนจบหลักสูตรได้ ทำให้เกิดความสูญเสียเปล่าทางการศึกษา (ผ่องศรี ศรีมรกต. 2532 : 4) จากการศึกษาของกุลยา ตันติผลาชีวะ และคณะ ศึกษาถึงสาเหตุการลาออกกลางคันของ นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ระหว่างปีการศึกษาพ.ศ. 2529 - 2533 นักศึกษาพยาบาลลาออกกลางคันทั้งสิ้น 232 คน จากจำนวนนักศึกษาพยาบาลที่เข้าศึกษา 2,387 คน คิดเป็นร้อยละ 0.97 ซึ่งสาเหตุส่วนใหญ่มาจากการปรับตัวไม่ได้ด้านการเรียนมีปัญหาลักษณะจิตทำให้ไม่สามารถศึกษาต่อจนจบการศึกษาได้ส่งผลเสียต่อผู้เรียน และสถาบันที่ผลิตนักศึกษาเป็นการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา และจากการศึกษาของพิมพา สมพงษ์ และคณะ (2523 : 33) พบว่า นักศึกษาพยาบาลรามาริบัติทุกชั้นปีมีปัญหาด้านการปรับตัวทางด้านการเรียนมากกว่าด้านอื่น ๆ นักศึกษาพยาบาลที่ปรับตัวไม่ได้ นอกจากจะมีผลโดยตรงต่อสุขภาพจิตของนักศึกษาเอง ยังมีผลต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้ป่วยอีกด้วย

จากการสำรวจปัญหาเบื้องต้นของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี ชลบุรี โดยสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ประจำชั้น อาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อ
เดือนมกราคม 2541 พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 1 - 4 ประสบปัญหาต้องลาออกจากการศึกษา
กลางคัน จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81 เรียนซ้ำชั้นจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9
และต้องให้ความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 7.24 ปัญหาส่วนใหญ่
เกิดจากการปรับตัวไม่ได้ เมื่อเข้ารับการศึกษาก่อให้เกิดปัญหาที่ไม่สามารถศึกษาต่อจนจบหลักสูตรได้
ต้องลาออกกลางคันหรือพักการศึกษา นอกจากนี้จากสถิติของแผนกทะเบียนวิทยาลัยพยาบาลบรม
ราชชนนี ชลบุรี พบว่าระหว่างปีการศึกษา 2534 - 2540 รวม 4 ปี พบว่า นักศึกษาพยาบาล
ทั้งหมด 400 คน มีนักศึกษาลาออก 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4 สาเหตุมาจากไม่สามารถปรับตัว
ให้เข้ากับการเรียนได้ ส่งผล ทำให้เกิดภาวะทางตันจิตใจ ทำให้เรียนไม่ได้ ต้องลาออกจาก
สถาบันกลางคัน มีนักศึกษาเรียนซ้ำชั้นจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.5 สาเหตุมาจากไม่
สามารถปรับตัวเรียนวิชาให้เข้าใจได้ เวลาสอบจึงทำข้อสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่กำหนดทำให้ต้อง
เรียนซ้ำชั้น และจากการสำรวจปัญหาของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 - 4 วิทยาลัย
พยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ปีการศึกษา 2541 โดยใช้แบบสอบถามปลายเปิด โดยสอบถาม
นักศึกษาจำนวน 400 คน พบว่า นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 จำนวน 100 คน มีปัญหาด้าน
การเรียน 40 คน คิดเป็น ร้อยละ 40 มีปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 30 มี
ปัญหส่วนตัวจำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีปัญหาด้านครอบครัวจำนวน 10 คน คิดเป็น
ร้อยละ 10 นักศึกษา พยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 3 จำนวน 100 คน มีปัญหาด้านการเรียนจำนวน
50 คน คิดเป็นร้อยละ 50 มีปัญหาเศรษฐกิจจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 25 มีปัญหา
ครอบครัวจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 มีปัญหส่วนตัวจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 10
นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน 100 คนมีปัญหาด้านการเรียนจำนวน 55 คน
คิดเป็นร้อยละ 55 มีปัญหาครอบครัวจำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 18 มีปัญหส่วนตัว
จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 มีปัญหาเศรษฐกิจจำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 12
นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 จำนวน 100 คน มีปัญหาด้านการเรียน จำนวน 70 คน คิดเป็น
ร้อยละ 70 มีปัญหาครอบครัวจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 15 มีปัญหส่วนตัวจำนวน 10
คน คิดเป็นร้อยละ 10 มีปัญหาเศรษฐกิจ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 5 จากข้อมูลดังกล่าว
จะเห็นว่านักศึกษาพยาบาลทุกชั้นปีมีปัญหาการเรียนแต่ที่มีปัญหามากที่สุดคือ นักศึกษา
พยาบาลชั้นปีที่ 1 มีปัญหาด้านการเรียน มากกว่าด้านอื่น ๆ ปัญหาที่พบคือ ไม่สามารถปรับ
ตัวในด้านการเรียนได้ เช่น ลืมสิ่งที่เรียนมา ไม่เข้าใจบทเรียน เนื่องจากเป็นศัพท์ทางการแพทย์
เข้าใจยาก ไม่มีสมาธิในการเรียน ทำงานเสร็จไม่ตรงเวลา กังวลเรื่องการสอน กลัวที่จะขึ้น
ฝึกปฏิบัติงานเวรป่วย - ดึก สิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนทั้งสิ้น เพราะปัญหา
การปรับตัวด้านการเรียนหมายถึง อุปสรรคที่ทำให้นักศึกษาไม่สามารถปรับปรุงตนเองเกี่ยวกับ
การเรียนได้ (ราตรี พงษ์สุวรรณ. 2540 : 6)

ดังนั้นจากเหตุผลที่กล่าวข้างต้น ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล เป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจ และห่วงใยเป็นอย่างมาก เพราะถ้านักศึกษาพยาบาลปรับตัวไม่ได้ ในเรื่องการเรียนจะมีผลทำให้นักศึกษาไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาในวิชาชีพพยาบาล จึงนับได้ว่านักศึกษาพยาบาลเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อวิชาชีพพยาบาล เพราะนักศึกษาพยาบาลก็คือ พยาบาลวิชาชีพในอนาคต (Brown. 1974 : 53)

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาให้สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสมเมื่อเกิดปัญหา โดยการพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนให้ดีขึ้น ในการพัฒนาการปรับตัวสามารถทำได้หลายวิธี เช่น การใช้สถานการณ์จำลอง การใช้เทคนิคแม่แบบ การใช้กิจกรรมกลุ่ม เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยสนใจ ใช้สถานการณ์จำลอง และเทคนิคแม่แบบในการพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 เพราะการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นการนำเอาสถานการณ์ปัญหาที่นักศึกษาพยาบาลประสบในชีวิตประจำวันมาเป็นสถานการณ์ให้นักศึกษาได้ทดลองแสดง ทำให้นักศึกษาเข้าใจปัญหาของตนเอง เกิดความคิดและศรัทธาที่จะนำความรู้ไปใช้เมื่อพบปัญหาจริงก็สามารถใช้ความรู้ที่นั่นแก้ปัญหาให้ตนเองได้ ดังนั้นการใช้สถานการณ์จำลองจึงเป็นวิธีการจะทำให้ผู้เรียนรู้จักคิดเป็น แก้ปัญหาเป็น ซึ่งเรียกว่า เป็นการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง (กรมวิชาการ. 2521 : 128) นอกจากนี้ สำเร็จ เวชสุนทร (2523 : 18 -19) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือการจำลองสถานการณ์นั้นมาจากสภาพที่เป็นจริง หรือคล้ายคลึงกับสิ่งที่เป็จริงในสังคมมากที่สุด แล้วให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติแสดงความคิดเห็น หรือหาทางแก้ปัญหา นั้น ๆ การปฏิบัติเหล่านี้ผู้เรียนจะได้กระทำเสมือนว่าเขายู่ในสถานการณ์นั้นจริง ๆ เป็นวิธีการฝึกที่ไม่ทำให้ผู้เรียนหรือผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดอยู่ในสภาพอันตรายหรือได้รับความเสียหายใด ๆ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในสถานที่ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกกรัตน์ พงษ์สมุทร (2537 : 65) ได้ศึกษาการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับสถานการณ์จำลองที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต กรุงเทพมหานคร พบว่า หลังจากการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักเรียนมีการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศดีขึ้น

ส่วนเทคนิคแม่แบบนั้นเป็นการเรียนรู้จากการสังเกตการกระทำของบุคคลอื่น ซึ่งการสังเกตการกระทำของบุคคลอื่น โดยการให้แบบถือเป็นกลวิธีในการสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ ผลจากการสังเกตพฤติกรรมและกิจกรรมต่าง ๆ จากตัวแบบ จะทำให้บุคคลนั้นเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่พึงประสงค์ (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536 : 70) สอดคล้องกับ แบนดูรา (Bandura. 1977 : 16 - 22) กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้โดยผ่านตัวแบบ เป็นการเรียนรู้ที่บุคคลสังเกตจากพฤติกรรมของตัวแบบ เมื่อบุคคลได้เห็นตัวแบบและเกิดความสนใจก็จะรับรู้การกระทำนั้นเก็บไว้ในกระบวนการความคิดในรูปแบบสัญลักษณ์แล้วมีการทดลองกระทำเมื่อมีแรงจูงใจ การเสนอ ตัวแบบจึงเป็น

วิธีการปรับปรุงพฤติกรรมวิธีหนึ่ง ดังผลงานวิจัยของ วาสนา แก้วหล้า (2538 : 41 - 42) ได้ศึกษาการพัฒนาเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2

คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ โดยใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ พบว่า หลังจากการให้ตัวแบบสัญลักษณ์ ทำให้นักศึกษาพยาบาล มีเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลดีขึ้นกว่าเดิม

จากเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลอง และเทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
4. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
5. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
7. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ใช้สถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
8. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ใช้สถานการณ์จำลองกับกลุ่มที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

3. นักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

4. นักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

5. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

6. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

7. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้าน การเรียนแตกต่างกัน

8. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นแนวทางให้ผู้บริหาร อาจารย์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพยาบาลที่มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความชำนาญในการใช้สถานการณ์จำลอง และเทคนิคแม่แบบ ไปพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี ปีการศึกษา 2542 ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีเขาวนปัญญาาระดับปานกลางจำนวน 51 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี ปีการศึกษา 2542 ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 48 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากร และสุ่มอย่างง่ายอีกครั้งหนึ่ง เป็นกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 มีผล

สัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและกลุ่มทดลองที่ 2 และ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งทั้ง 4 กลุ่มมีระดับเขาวนปัญญาปานกลาง

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระคือ วิธีพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน โดยแบ่งเป็น 2 วิธี ได้แก่

3.1.1 การใช้สถานการณ์จำลอง

3.1.2 การใช้เทคนิคแม่แบบ

3.2 ตัวแปรตาม คือ การปรับตัวด้านการเรียน

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การที่ผู้วิจัยจัดกิจกรรมและสถานการณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาพยาบาลตามสภาพจริง และให้นักศึกษาพยาบาลแสดงบทบาทตามสถานการณ์นั้น ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้ฝึกฝนแก้ปัญหา และตัดสินใจ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การใช้สถานการณ์จำลองมีขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม

ผู้วิจัยเริ่มนำเข้าสู่บทเรียน โดยการเล่าเรื่องเกี่ยวกับสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักศึกษาพยาบาลเรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง เลือกผู้แสดงโดยให้อาสาสมัคร แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้แสดง

ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินกิจกรรม

ให้นักศึกษาจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10-15 นาที โดยมีนักศึกษาจำนวนที่เหลือ ซึ่งไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

เมื่อนักศึกษาพยาบาลแสดงกิจกรรมสิ้นสุดลง ให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น โดยร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้ เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

วิธีนี้ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2

2. การใช้เทคนิคแม่แบบ หมายถึง กระบวนการที่ทำให้นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ โดยการสังเกตพฤติกรรมการแก้ปัญหาของแม่แบบ ซึ่งเสนอโดยวิตัทธน์ อันเป็นการจูงใจให้นักศึกษาพยาบาลเกิดความรู้สึกล้อยตาม และฝึกเปรียบเทียบพฤติกรรมของแม่แบบให้เข้ากับชีวิตประจำวันของตนเอง แล้วเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ โดยมีขั้นตอนการใช้เทคนิคแม่แบบ 3 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากลุ่มนักศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

ผู้วิจัยเสนอเรื่องราวของแม่แบบ โดยการให้นักศึกษาชมวิดีโอเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน และให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบ แล้วให้นักศึกษาเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ ถ้านักศึกษาพยาบาลทำได้ตามแม่แบบ ผู้วิจัยจะเสริมแรงทางบวก ถ้าทำไม่ได้ผู้วิจัยจะเสนอแนะว่าควรแก้ไขอย่างไร หลังจากนั้นมีการอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการใช้เทคนิคแม่แบบ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม และมอบหมายให้นักศึกษาไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

วิธีการนี้ ใช้กับกลุ่มทดลองที่ 3 และ 4

3. การปรับตัวด้านการเรียน หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาพยาบาลที่เกี่ยวข้องกับการเรียนทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ โดยปรับปรุงตนเองได้อย่างเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม และสถานการณ์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี ได้แก่ ตั้งใจฟังและปฏิบัติตามในขณะที่ยาจารย์สาธิตการสอน ชักถามอาจารย์ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ เข้าใจคำศัพท์เทคนิคต่างๆ

3.2 การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติ ได้แก่ เตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย กล้าซักถามอาจารย์นิเทศและพยาบาลประจำการเมื่อมีข้อสงสัยในระหว่างให้การพยาบาล ส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามกำหนดเวลา และปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

4. เชาวนปัญญาปานกลาง หมายถึง ความสามารถทางสมองของนักศึกษาพยาบาล ที่วัดจากแบบทดสอบวัดระดับเชาวนปัญญาของราเวน (Raven) มีชื่อว่า Standard Progressive Matrices ซึ่งมีค่าระหว่าง 90 - 109

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ที่แสดงถึงผลสำเร็จในการเรียน โดยพิจารณาจากผลการเรียนที่เป็นระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม

ทุกวิชา ตั้งแต่ภาคเรียนที่ 1 ของชั้นปีที่ 1 จนถึงสุดท้ายภาคการศึกษาที่ 3 ของปีการศึกษา 2541
ในที่นี้จำแนกผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็น 2 ระดับ ได้แก่

5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนที่มีระดับคะแนนเฉลี่ย

ระหว่าง 1.98 - 2.39

5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนที่ระดับคะแนนเฉลี่ย

ระหว่าง 2.40 - 2.78

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็นด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
 - 1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
 - 2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

1.1.1 ความหมายของสถานการณ์จำลอง

สถานการณ์จำลองเป็นเทคนิคหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อให้เด็กได้ฝึกปฏิบัติ และแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ดังนี้ คือ

เบรค และมอนโร (Beck and Monroe. 1969 : 45 - 49) กล่าวถึง สถานการณ์จำลองว่าเป็นคำเก่าที่มีมานานแล้ว แต่เพิ่งจะมาใช้ให้เป็นประโยชน์ทางการศึกษาเมื่อไม่นานมานี้ ความหมายหนึ่งของสถานการณ์จำลองก็คือ “ความหลอกลวง” (Deception) หรือการแสดงผิด (Misrepresentation) ทั้งสองความหมายนี้เป็นความหมายของสถานการณ์จำลองในสมัยก่อน ในปัจจุบันนี้คำว่า สถานการณ์จำลองหมายถึง กระบวนการซึ่งมีรูปแบบคล้ายคลึงสภาพความเป็นจริงที่สร้างขึ้นเพื่อจะทดสอบสมภาวะการณ์หรือเพื่อการสอน

ชูลท์ (Schultz. 1972 :4) กล่าวถึงการสอนโดยใช้สถานการณ์จำลองว่าเป็นการสอนที่สมมติสถานการณ์ต่าง ๆ ให้คล้ายกับสภาพที่เป็นจริงโดยให้ผู้เรียนหรือผู้อยู่ในสถานการณ์นั้นได้ฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองและยังทำให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ ตีกว่าวิธีสอนแบบบรรยาย

ครุฑแซงก์ (Cruickshank. 1972 : 14) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองนี้รวมไปถึงเรื่อง จำลองภาพจากทิวทัศน์และการเล่นละครด้วย

ทิสนา แชมมณี (2539 : 202) ให้ความหมายของสถานการณ์จำลองไว้ว่า หมายถึง การจำลองสถานการณ์หรือการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง แล้วให้ผู้เรียนเข้าไปอยู่ในสถานการณ์หรือการสร้างสถานการณ์ให้ใกล้เคียงกับความเป็นจริง และให้มีปฏิริยาโต้ตอบกัน วิธีการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งในสถานการณ์จริงผู้เรียนอาจไม่กล้าแสดงเพราะเป็นการเสี่ยงต่อผลที่จะได้รับมากเกินไป

สำเริง เวชสมุทร (2533 : 18 - 19) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองคือ การจำลอง สถานการณ์หรือสภาพการณ์นั้นจากสภาพที่เป็นจริง หรือคล้ายคลึงสิ่งที่เป็นจริงในสังคมมากที่สุด แล้วผู้เรียนได้ปฏิบัติ แสดงความคิดเห็น หรือหาหนทางแก้ปัญหาในสถานการณ์นั้นจริง ๆ ซึ่งเป็นวิธีการฝึกที่ไม่ทำให้ผู้เรียนหรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมดอยู่ในสภาพอันตราย หรือได้รับความเสียหายใด ๆ อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในสภาพที่ใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุด มีโอกาสตัดสินใจเลือกวิธีการแก้ปัญหา และเลือกหลักการหรือทฤษฎีมาใช้ในการตัดสินใจแก้ปัญหาของเขา

จากการศึกษาความหมายของการใช้สถานการณ์จำลอง สรุปได้ว่าการใช้สถานการณ์จำลอง หมายถึง การจำลองเหตุการณ์ หรือการเลียนแบบสภาพการณ์ หรือ การสมมติ สถานการณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในสังคมมากที่สุด เพื่อให้ ผู้เรียนได้ศึกษาปัญหาจากสถานการณ์จำลองนั้น ๆ ด้วยตนเอง ซึ่งวิธีนี้จะทำให้ผู้เรียนมี ประสบการณ์ และเลือกแนวทางในการแก้ปัญหา มีความเข้าใจเหตุการณ์นั้น ๆ ได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งยังสามารถ ถ่ายโยงการเรียนรู้จากการฝึกไปสู่เนื้อหาที่ต้องการได้

1.1.2 ขั้นตอนในการสร้างสถานการณ์จำลอง

ทเวลเคอร์ (สมบุญ สนิยวงศ์ ณ อยุธยา. 2525 : 17 - 20; อ้างอิงมาจาก Twelker. 1969) กล่าวถึงการสร้างสถานการณ์จำลองว่า ในการออกแบบสร้างสถานการณ์จำลอง เพื่อการสอน ควรพิจารณาถึงสิ่งสำคัญดังต่อไปนี้

1. จะสอนเนื้อหาอะไร
2. จะสอนอย่างไรจึงจะได้ผลดีต้องคำนึงถึงภูมิหลังของผู้เรียนด้วย
3. ทำอย่างไรระบบที่ออกแบบจึงจะมีความสมบูรณ์ ซึ่งต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ในการให้ การศึกษาด้วย

ในการสร้างสถานการณ์จำลองเพื่อการเรียนการสอนมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดขอบเขตปัญหาการสอนโดยผู้สร้างจะต้องรู้และเข้าใจว่าปัญหานั้น คืออะไร ปัญหาที่กำหนดขึ้นนั้นมีจุดมุ่งหมายอย่างไร และจะใช้สภาวะแวดล้อมอะไรเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหา

2. พิจารณาว่าใช้กับนักเรียนกี่คน ใช้เครื่องมืออะไร มีวิธีการอย่างไร ใช้วัสดุอุปกรณ์อย่างไร การดำเนินการจะเป็นไปในรูปใด มีสิ่งที่จะช่วยอำนวยความสะดวกได้บ้าง และปรัชญาการสอนจะเป็นไปในแนวใด

3. ขึ้นปรับสถานการณ์เข้าสู่ปัญหา เพื่อให้ปัญหานั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ต้องอาศัยสภาพการณ์ที่พิจารณาแล้วว่าเหมาะสมกับปัญหา หรือเลือกวิธีการที่จะนำปัญหาเข้าสู่จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

4. ขึ้นกำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะโดยกำหนดวัตถุประสงค์ให้อยู่ในรูปของพฤติกรรมที่สามารถจัดได้

5. ขึ้นกำหนดเกณฑ์การวัดผล ซึ่งจะใช้วัดพฤติกรรมของผู้เรียน โดยแบ่งเกณฑ์การวัดออกเป็น 2 แบบ คือ เกณฑ์การวัดผลขั้นสุดท้ายในการเรียน

6. ขึ้นเสนอผลของสถานการณ์จำลอง

7. ขึ้นการเลือกชนิดของเครื่องมือที่จะนำมาเป็นส่วนประกอบในสถานการณ์จำลอง เช่น ใช้เครื่องช่วยสอน หนังสืออ่านประกอบ เกม หรือการแสดงบทบาท เป็นต้น

8. ขึ้นพัฒนาการสถานการณ์จำลอง โดยเลือกสื่อหลายอย่างมาใช้ แล้วจึงเลือกสื่อที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดมาเป็นเครื่องมือ

9. ขึ้นพัฒนาระบบของสถานการณ์จำลอง โดยพิจารณาหาข้อบกพร่องของแต่ละขั้นตอนเพื่อนำไปแก้ไขสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น ให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด

10. ขึ้นทดลองใช้สถานการณ์จำลองเพื่อหาข้อบกพร่องหรือข้อจำกัดของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น อาจทดลองกับนักเรียนกลุ่มเล็ก หรือแบบตัวต่อตัว โดยให้ผู้รับการทดสอบทำเครื่องหมายที่ที่เป็นปัญหา หรือเปิดโอกาสให้อภิปรายกับผู้สร้างโดยตรง

11. ขึ้นเปลี่ยนแปลงแก้ไขสถานการณ์จำลอง หลังการทดลอง ถ้าหากพบข้อบกพร่องต้องทำการปรับปรุงให้เหมาะสม

12. ขึ้นใช้สถานการณ์จำลองเป็นอุปกรณ์หรือกิจกรรมในการสอนจริงซึ่งผู้สร้างจะต้องดูประสิทธิผลของสถานการณ์จำลองนั้นด้วย

13. ขึ้นปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้สถานการณ์จำลองเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในอนาคต ในการนำสถานการณ์ไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการสอนนั้นมักจะพบการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ในการสอนจริงอยู่เสมอ จึงต้องปรับปรุงและเตรียมสถานการณ์จำลองให้ทันสมัยอยู่เสมอ

1.1.3 ขั้นตอนการใช้สถานการณ์จำลอง

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 76-77) กล่าวถึงขั้นตอนในการใช้สถานการณ์จำลองในชั้นเรียนไว้ดังนี้

1. **ขั้นเตรียม** เป็นการที่เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยการให้ข้อมูลเบื้องต้นแก่ผู้เรียนเป็นการเล่าเรื่องสรุปของสถานการณ์ที่นำมาใช้ บอกวัตถุประสงค์ที่ต้องการให้นักเรียนได้รู้ แนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้น ประสพการณ์ ข้อมูล ความเข้าใจเบื้องต้น การแบ่งกลุ่ม การทำความเข้าใจกับเกณฑ์กติกาต่าง ๆ และภาษาการแสดง

2. **ขั้นดำเนินกิจกรรม** ในขั้นนี้ผู้เรียนจะปฏิบัติตามกิจกรรมที่ระบุไว้ตามบทบาทที่ได้รับ

3. **ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล** เมื่อกิจกรรมสิ้นสุดลง ครูควรนำให้นักเรียนวิเคราะห์ ประสพการณ์ต่าง ๆ ในขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุและผลที่เกิดขึ้นของกิจกรรม ความสัมพันธ์ระหว่างกฎเกณฑ์กติกา การเปรียบเทียบข้อมูลที่เกิดขึ้นจากการศึกษาร่วมกัน

4. **ขั้นสรุป** เน้นให้ผู้เรียนเปรียบเทียบเนื้อหาของสิ่งที่เรียนรู้กับชีวิตจริง การประยุกต์เชื่อมโยงเหตุการณ์จริงกับสถานการณ์จำลองให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงต่อไป

สมพงษ์ จิตระดับ (2530 : 74 - 75) กล่าวว่า สถานการณ์จำลองจัดเป็นเทคนิคที่ตีเทคนิคหนึ่ง เป็นการสร้างประสพการณ์ให้กับผู้เรียนในการแก้ปัญหา รู้จักคิด ตัดสินใจ ซึ่งมีประโยชน์หลายประการ ได้แก่

1. สถานการณ์จำลองเป็นรูปแบบหลายกระบวนการที่ฝึกให้ผู้เรียนได้เผชิญกับสิ่งที่เกิดขึ้น ปัญหาต่าง ๆ การรู้จักหาแหล่งข้อมูล การติดต่อสื่อสาร การแก้ปัญหา การค้นพบ การวินิจฉัย และการตัดสินใจ

2. สถานการณ์จำลองช่วยสร้างความเข้าใจในการบูรณาการระบบต่าง ๆ ในสังคมที่ก่อให้เกิดปัญหาจริยธรรม รู้จักการสัมพันธ์ความคิด ข้อมูลที่ได้รับและเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติจริง

3. สถานการณ์จำลองสามารถใช้พัฒนาความเจริญส่วนบุคคลได้ในเรื่องของลักษณะนิสัยที่มีอยู่ เช่น ความรู้สึก การช่วยเหลือ การทำงานกลุ่ม การอยู่ร่วมกับบุคคลอื่น การปรับตัวพฤติกรรม ฯลฯ สิ่งเหล่านี้จะต้องก่อให้เกิดความเข้าใจ และเจตคติที่ดีต่อการดำเนินชีวิตในสังคม

4. สถานการณ์จำลองเป็นตัวอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนในการแสวงหาข้อเท็จจริง การทดลองเก็บข้อมูล ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต เปรียบเทียบ รมั้ตระวัง ละเอียดรอบคอบในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง

1.1.4 วิธีการเสนอสถานการณ์จำลอง

สุภา กิจจาทร (2529 : 197) กล่าวถึงการเสนอสถานการณ์จำลองต่อผู้เรียนไว้ดังต่อไปนี้

1. ให้ดูรูปภาพแล้วเล่าเรื่องประกอบ

2. ให้ดูรูปภาพซึ่งเรียงลำดับตามเหตุการณ์
3. ให้ดูภาพยนตร์ หรือภาพสไลด์เกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
4. ให้ดูการแสดงบทบาท (Role - Playing)
5. เล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นให้ฟังหรือใช้กรณีตัวอย่าง
6. ให้ดูสถานการณ์ที่ตกแต่งเหมือนสถานที่จริงและมีการแสดงบทบาทประกอบ

1.1.5 ประโยชน์ของสถานการณ์จำลองในการสอน

ครุฑแซงค์ (Cruichshank. 1972 : 17 - 19) กล่าวถึง ส่วนดีที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมมนุษย์ ซึ่งแสดงออกภายใต้สถานการณ์อย่างใดอย่างหนึ่ง
2. จากการปฏิบัติของผู้เรียนในสถานการณ์จำลองจะสามารถบอกได้ว่าเขาได้นำหลักการ หรือทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้เรียนมาแล้วไปใช้เพียงใด อย่างไร
3. เป็นวิธีการให้ประสบการณ์แก่ผู้เรียน โดยที่ประสบการณ์นั้น ๆ ไม่อาจมีโดยตรงในขณะที่อยู่ในสถานศึกษา เช่น การแก้ปัญหาที่ปรากฏในชีวิตจริงในสังคมการสร้างสถานการณ์จำลองขึ้นมาจึงเป็นวิธีที่ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการคิดแก้ปัญหาเหล่านั้น
4. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบเฉพาะความจริงที่เลือกสรรแล้ว และมีระดับความยากง่าย ความสลับซับซ้อนที่เหมาะสมกับพื้นฐานของผู้เรียน
5. ผู้เรียนจะได้มีประสบการณ์ได้ฝึกสิ่งที่เสี่ยงอันตรายมากถ้าเป็นสภาพแท้จริง แต่เมื่อสถานการณ์นั้นได้ถูกจำลองมา ผู้เรียนจะสามารถฝึกและมีประสบการณ์ได้โดยไม่มีอันตรายใด ๆ

1.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

1.2.1 งานวิจัยในประเทศ

กึกฤทธิ์ บุษบา (2526 : 62) ได้ศึกษาผลการสอนวิชาสังคมศึกษาหน่วยปัญหาโลกปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาเจตคติและการพัฒนาเจตคติต่อการสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนกรรณสูตศึกษาลัย จังหวัดสุพรรณบุรี โดยกลุ่มทดลองใช้วิธีการสอนแบบสถานการณ์จำลอง และกลุ่มควบคุมใช้วิธีการสอนแบบไม่ใช้สถานการณ์จำลอง ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์จำลองกับนักเรียนที่เรียนจากการสอนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการพัฒนาเจตคติต่อการสอนวิชาสังคมศึกษาหน่วยปัญหาโลกปัจจุบัน สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ธารรงค์ น่วมศิริ (2529 : 53) ได้ทดลองใช้ข่าวจากหนังสือพิมพ์รายวันสร้างสถานการณ์จำลองในการสอนจริยศึกษา เพื่อพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม และพฤติกรรมเชิงจริยธรรมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนจริยอนุสรณ์ 1 สังกัดกลุ่มโรงงานน้ำมัน สำนักงานประถมศึกษา อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ปีการศึกษา 2526 จำนวน 34 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 17 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนจริยศึกษา จากการใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามแผนการสอนของกรมวิชาการใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 36 คาบ คาบละ 20 นาที ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยการใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างเป็นสถานการณ์จำลอง มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมและพฤติกรรมเชิงจริยธรรมสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทวิส พันธุ์สุข (2533 : 40) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจในอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่าแดง จังหวัดมุกดาหาร จำนวน 20 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 10 คน กลุ่มทดลองใช้การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนแบบปกติ ใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 12 คาบ คาบละ 40 นาที ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีความ สนใจอาชีพอิสระสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความเสียสละสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วรารกรณ์ ตระกูลสุภะดี (2537 : 69) ได้ศึกษาผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจิตเวช ของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ พบว่า นักศึกษามีความวิตกกังวลในการขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจิตเวชลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากเอกสารและงานวิจัยดังกล่าว สรุปได้ว่า สถานการณ์จำลองเป็นวิธีสอนที่จำลองเหตุการณ์จริงที่เป็นปัญหา นำมาในห้องเรียนและฝึกผู้เรียนให้แก้ปัญหาได้กว้างขวางกว่าการใช้ความรู้ ความจำเพียงอย่างเดียว ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีโอกาสคิดอย่างอิสระทำให้เกิดทักษะในการตัดสินใจ เลือกแนวทางในการแก้ปัญหา นอกจากนี้สถานการณ์จำลองยังสามารถสร้างอารมณ์ ทัศนคติความสนใจ และชักจูงให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่ต้องการ

1.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

การวิทย์ (Garvey, 1966 : 18) ได้รายงานผลการใช้สถานการณ์จำลองในการเรียนการสอนว่า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้สถานการณ์จำลองร้อยละ 90 เห็นว่าวิธีการสอนนี้ช่วยให้นักเรียนได้รับความสนุกสนานและไม่เบื่อหน่าย

เกลเลอร์ (Geller. 1978 : 219 - 235) ศึกษาการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อปลูกฝังการเชื่อฟังของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความเชื่อฟังเพิ่มขึ้นมากกว่ากลุ่มควบคุม

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2.1.1 ความหมายของแม่แบบ (Modeling Technique)

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 60) ได้ให้ความหมายของเทคนิคแม่แบบว่า เป็นกลวิธีสร้างหรือสอนพฤติกรรมใหม่ โดยให้ผู้ประสงค์จะเลียนแบบสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบที่เขาสนใจ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524 : 79) ได้กล่าวถึงการใช้เทคนิคแม่แบบว่าเป็นกระบวนการที่บุคคลสังเกต ฟัง หรืออ่าน เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลหรือสัญลักษณ์แทนบุคคล แล้วประมวลเป็นข้อมูลในการแสดงพฤติกรรมของตนต่อไป

จากความหมายของเทคนิคแม่แบบดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า เทคนิคแม่แบบหมายถึงวิธีการที่ทำให้เกิดการเรียนรู้โดยการสังเกตเลียนแบบ และแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกต่อพฤติกรรมของตัวแบบ

2.1.2 ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานการวิจัยครั้งนี้ คือ ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory) ของแบนดูรา (Bandura. 1977 : 10 - 29) ซึ่งอธิบายแนวคิดที่สำคัญในการเรียนรู้ทางสังคมไว้ดังนี้คือ

พฤติกรรมของบุคคลเกิดจากการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและสิ่งแวดล้อม ผู้เรียนจะเลียนแบบตัวแบบ การเลียนแบบนี้เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบ รวมถึงการสังเกตการตอบสนองและปฏิกิริยาต่าง ๆ ของตัวแบบ สภาพแวดล้อมของตัวแบบ ผลการที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตัวแบบ คำบอกเล่าเกี่ยวกับตัวแบบ ความน่าเชื่อถือของตัวแบบ ความมีชื่อเสียงของตัวแบบ ฯลฯ ผลจากการสังเกตจะทำให้ผู้สังเกตสามารถเลียนพฤติกรรมของตัวแบบหรือแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ ได้ ทำให้ไม่ต้องลองผิดลองถูก พฤติกรรมทุกอย่างของมนุษย์เป็นผลมาจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเหตุการณ์พฤติกรรมกับผลที่เกิดขึ้น ความรู้ที่มนุษย์เรียนรู้นี้จะกลายเป็นความเชื่อที่มีผลในการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เมื่อประสบเหตุการณ์หนึ่งมนุษย์ก็เกิดความคาดหวังเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่จะเกิดตามมาได้ ทำให้เกิดความดีใจ ความวิตกกังวล ความกลัวขึ้นล่วงหน้า ความคาดหวังนี้ทำให้มนุษย์ตัดสินใจทำพฤติกรรมหนึ่งให้เกิดผลตามที่ตนปรารถนา

การเรียนรู้ความสัมพัทธ์ดังกล่าวเกิดจากประสบการณ์ตรงและจากการสังเกตการเรียนรู้จากประสบการณ์ต่าง ๆ เช่น การประสบเหตุการณ์ต่าง ๆ ด้วยตนเองหรือผลที่เกิดจากการกระทำต่าง ๆ ของตนเอง แต่วิธีเรียนรู้ด้วยประสบการณ์นี้มีข้อจำกัดตรงสิ่งที่จะเรียนรู้มีมากเกินไปกว่าเวลาและโอกาสของผู้เรียนแต่ละคนจะอำนวย และผลของการกระทำบางอย่างก็เป็นอันตรายถ้าจะต้องเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1.3 กระบวนการเรียนรู้จากแม่แบบ

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 22 - 27) กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์ว่าเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พฤติกรรมที่เกิดจากการเรียนรู้จากแม่แบบโดยกระบวนการสังเกต (Observational Learning) ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรมและผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้อื่น และจะเป็นข้อมูลที่บุคคลนำมาพิจารณาสำหรับการกระทำพฤติกรรมใหม่ในอนาคต ผู้ที่ช่างสังเกตและช่างคิดก็จะมีโอกาสเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ได้มากกว่าและลึกซึ้งกว่า และผู้เรียนที่ประสบตัวอย่างหรือแบบอย่างที่แตกต่างกันก็จะเกิดการเรียนรู้ที่ต่างกันด้วย เมื่อบุคคลได้เห็นตัวแบบก็จะสามารถรับรู้สัญลักษณ์ของการกระทำนั้น และสัญลักษณ์เหล่านี้จะชี้้นำให้แสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมการเรียนรู้จากแม่แบบประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. ความสนใจ (Attention Process) เป็นกระบวนการรับรู้ลักษณะสำคัญของ ตัวแบบอย่างละเอียดที่สุดโดยการสังเกต และรวบรวมสิ่งที่รับรู้มาเป็นขั้นตอน บุคคลจะไม่สามารถเรียนรู้ได้เลยถ้าขาดความสนใจและขาดความรู้พฤติกรรมที่แม่แบบแสดงออก สิ่งที่มีอิทธิพลต่อกระบวนการนี้คือ

- 1.1 ลักษณะของแม่แบบ แม่แบบที่มีความเด่นชัด จดจำง่าย มีความดึงดูดใจสูง ไม่ซับซ้อน จะมีโอกาสทำให้ผู้สังเกตสนใจได้มาก นอกจากนี้ ถ้าพฤติกรรม กิจกรรมและลักษณะของ แม่แบบมีความสำคัญใกล้เคียงกับผู้สังเกตจะโน้มน้าวจิตใจให้ผู้สังเกตสนใจมากขึ้น

- 1.2 ลักษณะของผู้สังเกต กระบวนการนี้จะขึ้นอยู่กับความสามารถในด้านการสังเกต การรับรู้ การรวบรวมและตีความจากพฤติกรรมของแม่แบบ รวมทั้งความสนใจ พฤติกรรมของแม่แบบ

2. การเก็บจำ (Retention Process) ในการเรียนรู้โดยการสังเกต บุคคลไม่สามารถจะเรียนรู้ได้มากถ้าปราศจากการเก็บจำกระบวนการนี้เป็นการรวบรวมรูปแบบพฤติกรรมของแม่แบบที่ได้สังเกตทุกครั้ง แล้วนำมาวางรูปแบบของพฤติกรรมที่เด่นชัดในรูปสัญลักษณ์ (Symbolic Coding) ที่จะช่วยให้จำพฤติกรรมของตัวแบบได้แม้จะเห็นตัวแบบในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ก็ตาม การเก็บจำในรูปสัญลักษณ์ กระทำได้ 2 ลักษณะ คือ มโนภาพ (Imaginal Coding) และภาษา (Verbal Coding) การเก็บจำในรูป มโนภาพจะง่าย เมื่อมีการเสนอแม่แบบให้เห็นบ่อย ๆ ส่วนการเก็บจำในรูปภาษาพัฒนาดีกว่าและช่วยให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จยิ่งขึ้น

เพราะสัญลักษณ์ในรูปภาพสามารถให้ข้อมูลที่มากพอและง่ายต่อการสะสมความรู้ที่ได้มา นอกจากนี้การฝึกคิด หรือกระทำตามแม่แบบยังช่วยให้การเรียนรู้จากการสังเกตได้ผลดียิ่งขึ้น การเลียนแบบจึงอาจเกิดขึ้นตามการกระทำของแม่แบบโดยตรงทันทีหรืออาจเกิดขึ้นหลังจากสังเกตแม่แบบมาแล้วระยะหนึ่ง

3. การแสดงออก (Motor Reproduction Process) เป็นกระบวนการที่ผู้สังเกตคัดแปลงสัญลักษณ์จากการเก็บจำมาเป็นการกระทำที่เหมาะสมกระบวนการนี้เกี่ยวข้องกับร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นการตอบสนองอย่างดีที่สุดเพื่อให้สอดคล้องกับตัวแบบ ซึ่งจะช่วยให้สามารถเข้าใจปฏิกิริยาและข้อบกพร่องของพฤติกรรมได้ ผู้สังเกตจะแสดงพฤติกรรมได้ครบถ้วนตามที่เขาสังเกตได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับระดับความคิด และความซับซ้อนของพฤติกรรม ในระยะแรกการคัดแปลงสัญลักษณ์ให้เป็นการกระทำที่เหมาะสมนั้นทำได้ยาก แต่เมื่อทราบข้อบกพร่องระหว่างสัญลักษณ์กับการคัดแปลงให้เป็นพฤติกรรมก็จะช่วยให้การกระทำตามตัวแบบในคราวต่อไปถูกต้องมากยิ่งขึ้น การแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นเป็นการปรับปรุงทักษะพื้นฐานที่มีอยู่ด้วยการให้ตัวแบบและการฝึกฝน

ในปัจจุบันมีข้อมูลแสดงว่าการเรียนรู้พฤติกรรมใหม่ๆ ของมนุษย์เกิดจากกระบวนการสังเกตตัวแบบ ซึ่งผู้เรียนค่อย ๆ ปรับพฤติกรรมของตนตามที่ได้พบเห็นที่ละขั้นตอนจนพบแบบแผนที่เหมาะสมที่สุด

4. การจูงใจ (Motivational Process) ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างสิ่งที่ได้เรียนรู้มากับการแสดงออก เพราะในชีวิตจริงบุคคลไม่สามารถจะกระทำตามแม่แบบได้ทั้งหมด บุคคลจึงเลือกที่จะกระทำตามแม่แบบเมื่อการกระทำนั้นก่อให้เกิดผลดีมากกว่าพฤติกรรมที่ก่อให้เกิดผลเสีย การประเมินคุณค่าของพฤติกรรมของแม่แบบโดยผู้สังเกต เป็นไปในรูปของการรับเอาสิ่งที่ตนพอใจและไม่ยอมรับสิ่งที่ตนไม่เห็นด้วย

กระบวนการนี้มีบทบาทสำคัญต่อการเรียนรู้โดยการสังเกตเป็นอย่างมาก การเห็นตัวแบบมีพฤติกรรมเหมาะสมและได้รับผลตอบแทนที่ดีจากพฤติกรรมนั้น จะก่อให้เกิดการเลียนแบบ รวมทั้งพฤติกรรมที่ทำซ้ำแล้วซ้ำอีกและพยายามปรับปรุงข้อบกพร่องจนได้รับรางวัลเป็นการตอบแทน ก็ช่วยให้เกิดการเลียนแบบในสังคมส่วนใหญ่ด้วย

สถานการณ์จำลองของการเรียนรู้ด้วยการสังเกตหรือการเรียนรู้จากตัวแบบต้องประกอบด้วยองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องทั้งหลายดังกล่าวมาแล้ว พฤติกรรมการเลียนแบบที่สมบูรณ์จะเกิดขึ้นได้ด้วยการจัดวางรูปแบบองค์ประกอบการเรียนรู้จากตัวแบบอย่างเหมาะสม โดยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจตัวแบบอย่างแท้จริง จนสามารถจดจำและสร้างสัญลักษณ์แทนพฤติกรรมของตัวแบบได้ และประกอบกับการจูงใจอย่างเหมาะสมและเพียงพอจะทำให้ผู้เรียนแสดงการตอบสนอง คือ การเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบได้ในที่สุด

2.1.4 ลักษณะของแม่แบบ

การเรียนรู้ของเด็กจากแม่แบบนั้น เด็กจะเรียนรู้โดยแม่แบบทำหน้าที่เป็นสื่อและเป็นสื่อกลางให้ผู้เรียนสังเกต และเลียนแบบพฤติกรรมที่เป็นเป้าหมาย แบนดูรา (Bandura, 1977 : 40 - 51) แบ่งแม่แบบเป็น 2 ชนิด คือ แม่แบบจากตัวจริงกับแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์ซึ่งอาจเป็นคำพูด เอกสารหรือไฮโดรทาส์วัสดุ เช่น วิดีโอ โทรทัศน์ สไลด์ หรือวีดีโอเทป เป็นต้น ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้วีดีโอเทป ซึ่งเป็นแม่แบบที่เป็นสัญลักษณ์ เนื่องจากจากวิดิทัศน์ที่จะนำมาใช้ในการเรียนการสอนมีค่าใช้จ่ายในการผลิตไม่สูงมากนัก การถ่ายทำจากของจริงก็ทำได้สะดวกไม่ต้องล้างฟิล์มเหมือนภาพยนตร์ ในกรณีที่เป็นภาพยนตร์ที่ดีมีสาระก็สามารถยืมมาบันทึกเองได้ ประโยชน์ที่ได้รับในการเรียนการสอน คือ นักเรียนจะเห็นภาพและได้ยินเสียงเหมือนภาพยนตร์หรือโทรทัศน์ ทำให้นักเรียนไม่เบื่อ (ไพบุลย์ จันทยศ. 2520 : 11) นอกจากนี้ พินิต วัฒน (2525 : 20) กล่าวว่า วิดิทัศน์มีบทบาทในการให้ การศึกษาให้ความรู้ได้ทุกรูปแบบตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ ไปหากระบวนการที่สลับซับซ้อนได้ และเป็นเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนของครู

2.1.5 กลวิธีในการเรียนรู้จากตัวแบบ

ในการนำทฤษฎีแม่แบบของแบนดูราไปใช้เพื่อให้ผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น แบล็คแมน และซิลเบอร์แมน (Blackman and Silberman. 1975 : 57) ได้สรุปเพื่อนำไปใช้ดังนี้

1. กำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้
2. มีแบบซึ่งแสดงพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้สังเกตเรียนรู้ที่เหมาะสม
3. ให้แรงเสริมกับแม่แบบ เมื่อแม่แบบสามารถแสดงพฤติกรรมที่ต้องการจะให้

สังเกตเรียนรู้

วัชร ทรัพย์มี (2531 : 121 - 213) สรุปหลักการเรียนรู้จากตัวแบบไว้ดังนี้

1. ให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้พฤติกรรมใหม่จากการสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบ ซึ่งจะช่วยให้ผู้สังเกตได้เรียนรู้ทักษะในการก่อให้เกิดพฤติกรรมใหม่
2. ผู้สังเกตอาจจะรับรู้วิธีการที่จะนำมาสู่พฤติกรรมที่พึงปรารถนามาก่อนแล้วแต่ยังไม่ได้ทำหรือคาดว่าจะทำไม่ได้ จากการสังเกตพฤติกรรมที่แม่แบบแสดงจะช่วยกระตุ้นให้ผู้สังเกตได้แสดงพฤติกรรมที่เรียนรู้มาแล้วนั้น
3. แม่แบบจะต้องมีลักษณะน่าสนใจเพื่อเป็นแรงจูงใจหรือส่งเสริมให้ผู้สังเกตเลียนแบบ
4. หลังจากผู้สังเกตได้สังเกตพฤติกรรมของแม่แบบแล้ว จะจดจำไว้ในความทรงจำเพื่อนำไปแสดงในอนาคต ควรให้ออกาสผู้สังเกตฝึกฝนพฤติกรรมนั้น แล้วผู้ควบคุมเป็นผู้ให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้สังเกต

ได้มีผลนำกลวิธีการเรียนรู้จากตัวแบบไปใช้ในการปรับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านต่าง ๆ โดยให้สังเกตตัวแบบที่แสดงลักษณะที่พึงประสงค์ และตัวแบบได้รับแรงเสริมจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ซึ่งกลวิธีการเรียนรู้จากตัวแบบสามารถทำได้หลายรูปแบบ

2.1.6 วิธีการให้ตัวแบบ

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2536 : 61 - 69) กล่าวว่า วิธีการให้ตัวแบบโดยเสนอตัวแบบที่มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์เพื่อให้ผู้สังเกตได้สังเกตพฤติกรรมตลอดทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ของตัวแบบ ผลจากการสังเกตจะทำให้บุคคลนั้นเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบหรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่พึงประสงค์

วิธีการให้ตัวแบบอย่างมีประสิทธิภาพจะต้องพิจารณาองค์ประกอบต่อไปนี้

1. การคัดเลือกตัวแบบ

1.1 ตัวแบบจะต้องมีชื่อเสียง มีความน่าเชื่อถือและเป็นตัวแบบที่ได้รับการคัดเลือกแล้วว่าเป็นตัวอย่างที่ดีเหมาะสมและสอดคล้องกับเป้าหมาย ซึ่งจะทำให้ผู้เลียนแบบมั่นใจที่จะเลียนแบบตัวแบบนั้นมากยิ่งขึ้น

1.2 ตัวแบบและผู้เลียนแบบควรจะมีคล้ายคลึงกัน หรือมีลักษณะ หรือคุณสมบัติร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้เกิดความสนใจของผู้สังเกตและจะช่วยให้ประสิทธิภาพของการเลียนแบบสูงขึ้น เช่นอยู่ในวัยเดียวกัน เป็นเพื่อนกัน เป็นต้น

1.3 ลักษณะของกิจกรรมที่เลียนแบบ ควรจะเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยพฤติกรรมที่ไม่สลับซับซ้อน จะทำให้การเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และดึงดูดความสนใจของผู้สังเกตได้เป็นอย่างดี

2. การเสนอตัวแบบ มีวิธีการดังต่อไปนี้

2.1 เสนอตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรง โดยจะต้องให้แรงเสริมแก่ตัวแบบและแก่ผู้สังเกตเมื่อสามารถแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกับตัวแบบ หรือเกิดพฤติกรรมใหม่ ๆ อย่างเหมาะสม

2.2 เสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง โดยสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างจะทำหน้าที่เป็นสัญญาณบอกให้ผู้สังเกตรู้ว่าถ้าแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์แล้วจะได้รับการเสริมแรงสิ่งเร้าประเภทนี้ควรเสนอควบคู่กับการเสริมแรงจะทำให้การเลียนแบบเกิดขึ้นอย่างคงทนถาวร และมีประสิทธิภาพ

2.3 เสนอตัวแบบควบคู่กับสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่างการเสริมแรงทางบวกและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2524 : 408) กล่าวถึง หลักการที่จะใช้ตัวแบบในการเสริมสร้างพฤติกรรมให้มีประสิทธิภาพดังนี้คือ ต้องกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการจะให้ตัวแบบแสดงเพื่อ

ให้บุคคลสังเกตและเลียนแบบให้ชัดเจน ซึ่งความชัดเจนของพฤติกรรมนั้นต้อง หมายถึง การสังเกตเห็น วัดได้โดยชัดเจนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และพฤติกรรมที่ตัวแบบแสดงนั้นจะต้องอยู่ในระดับความสามารถที่จะกระทำได้ มิฉะนั้นจะก่อให้เกิดความคับข้องใจในการเรียนรู้ ผู้สังเกตจะต้องสังเกตพฤติกรรมของตัวแบบอย่างตั้งใจ เมื่อผู้สังเกตเลียนแบบพฤติกรรมของ ตัวแบบได้ถูกต้องหรือใกล้เคียงแล้วควรให้แรงเสริมทันที ผู้ดำเนินโปรแกรมจะต้องไม่ควบคุมความสนใจของผู้สังเกตด้วยวิธีการรุนแรง เช่น ตีหรือดุด่า

2.1.7 การเห็นผลตอบแทนที่ตัวแบบได้รับ

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 117 - 121) ได้สรุปเกี่ยวกับการเสริมแรงแม่แบบไว้ว่า ในชีวิตประจำวันคนจะสังเกตเห็นการกระทำและผลที่เกิดจากการกระทำของบุคคลอื่น ซึ่งทั้ง ผลกรรมที่เป็นรางวัล การลงโทษ และการไม่สนใจใยดี คนจึงได้ประโยชน์จากการเรียนรู้กลวิธีการที่นำมาซึ่งความสำเร็จ และวิธีการที่จะก่อให้เกิดความผิดพลาดจากบุคคลอื่นพอ ๆ กับการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง การได้เห็นผลจากการกระทำของบุคคลอื่น สามารถทำให้บุคคลเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมได้เช่นเดียวกันกับการที่บุคคลนั้นได้ลงมือกระทำพฤติกรรมนั้นด้วยตนเอง การได้เห็นความสำเร็จจากการกระทำของบุคคลอื่น ทำให้แนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมนั้นสูงขึ้น ส่วนการได้เห็นความล้มเหลวจากการกระทำของผู้อื่นทำให้แนวโน้มในการกระทำพฤติกรรมนั้นลดต่ำลง

1. การเสริมแรงที่เกิดจากการเห็นตัวแบบได้รับแรงเสริม (Vicarious Reinforcement) การเสริมแรงแบบนี้เกิดขึ้นเมื่อผู้สังเกตเห็นว่า บุคคลอื่นกระทำพฤติกรรมเช่นนั้นแล้วได้รับแรงเสริม ผลจากการศึกษาจำนวนมากแสดงให้เห็นว่า การที่ได้เห็นพฤติกรรมของตัวแบบได้รับรางวัลย่อมมีประสิทธิภาพกว่าการเห็นเป็นตัวส่งให้บุคคลรับเอาพฤติกรรมนั้นมาเป็นของตน บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาเมื่อมีสิ่งจูงใจให้เขากระทำเช่นนั้น

3. การเสริมแรงที่เกิดจากการเห็นตัวแบบถูกลงโทษ (Vicarious Punishment) จากการสังเกตเห็นผลกระทบของตัวแบบสามารถทำให้พฤติกรรมนั้นเพิ่มขึ้นหรือลดลงก็ได้ การได้เห็นผลกระทบทางลบจะมีผลให้แนวโน้มของการกระทำทำนองนั้นหรือการกระทำที่ใกล้เคียงกับพฤติกรรมนั้นลดลง ปรากฏการณ์เช่นนี้พบมากที่สุดในการศึกษาพฤติกรรมก้าวร้าวทางกาย การได้เห็นว่าการกระทำที่ก้าวร้าวได้รับการลงโทษทำให้การแสดงความก้าวร้าวเกิดน้อยกว่าได้ เห็นการกระทำนั้นได้รับรางวัล หรือไม่ได้รับผลกระทบใดๆเลย (Bandura. 1977; citing Bandura. 1973)

บุคคลอาจได้เห็นตัวอย่างมาก่อนว่า พฤติกรรมของตัวแบบถูกลงโทษทางวาจาหรือทางร่างกายจากบุคคลอื่น และตัวแบบที่แสดงการกระทำที่เป็นการลงโทษตัวเองจากการที่มีพฤติกรรมที่บกพร่อง ซึ่งการได้เห็นตัวแบบกระทำเช่นนั้นก็มีผลกระทบต่อบุคคลในการยับยั้งการกระทำในทำนองเดียวกันกับตัวแบบ การได้เห็นตัวแบบวิจารณ์การกระทำบางอย่างของตน

ว่าไม่สมควรที่จะให้รางวัลตัวเอง จะมีผลในทางลดแนวโน้มที่จะให้รางวัลตัวเองของบุคคล เมื่อกระทำในลักษณะเดียวกัน (Bandura. 1977; citing Bandura. 1971)

2.1.8 อิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกต

แบนดูรา (Bandura. 1977 : 41 - 45) ได้สรุปอิทธิพลของแม่แบบที่มีต่อผู้สังเกตดังนี้ คือ

1. การสร้างพฤติกรรมใหม่ เมื่อผู้สังเกตได้เห็นการกระทำที่ไม่เคยพบเห็นมาก่อน ของแม่แบบ ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบของการกระทำใหม่ในรูปแบบของสัญลักษณ์และถ่ายทอดออกมาเป็นพฤติกรรมใหม่

2. การสร้างกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่ จะเกิดขึ้นในสภาพการณ์ที่ผู้สังเกตเห็นการกระทำของแม่แบบในลักษณะต่าง ๆ เช่น การตัดสินใจ รูปแบบทางภาษา เป็นต้น จากนั้นผู้สังเกตจะทดสอบการกระทำตามตัวแบบลักษณะต่าง ๆ ภายในสภาพการณ์ต่าง ๆ และถ้าการตอบสนองส่งผลทางบวก ผู้สังเกตจะรวบรวมรูปแบบลักษณะของตัวแปรในรูปแบบต่าง ๆ แล้วนำมาสร้างเป็นกฎเกณฑ์หรือหลักการใหม่

3. การสอนความคิดและพฤติกรรมสร้างสรรค์ การมีตัวแบบจะช่วยสนับสนุนการพัฒนาเชิงสร้างสรรค์ เพราะเมื่อมนุษย์เห็นตัวแบบกระทำพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่ง มนุษย์อาจใช้ประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ประกอบกับการกระทำของตัวแบบมาพัฒนาเป็นความคิดหรือพฤติกรรมใหม่ขึ้นมา อย่างไรก็ตามพฤติกรรมสร้างสรรค์จะไม่มีอิทธิพลต่อการกระทำของผู้สังเกตถ้ามีประสิทธิภาพไม่พอหรือ ผู้สังเกตมีทักษะจำกัด

2.1.9 ข้อดีและข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

การใช้วิธีการใดก็ตามย่อมมีทั้งผลดีและผลเสีย ดังนั้นจึงควรทราบข้อดีและข้อจำกัดของการใช้แม่แบบก่อนที่จะนำไปใช้เพื่อป้องกันความผิดพลาด (ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. 2536 : 69)

1. ข้อดีของวิธีการให้ตัวแบบ

1.1 ถ้ามีการเสริมแรงแก่ผู้สังเกตภายหลังที่ผู้สังเกตสามารถเลียนแบบหรือแสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ได้เช่นเดียวกับตัวแบบหรือผู้สังเกตสามารถแสดงพฤติกรรมใหม่ ๆ ที่เหมาะสมจะทำให้ความถี่ของการเกิดพฤติกรรมค่อย ๆ สูงขึ้นและจะคงทนถาวรยิ่งขึ้น

1.2 การให้ตัวแบบช่วยให้ผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบเกิดพฤติกรรมใหม่ที่ไม่เคยเกิดมาก่อน

1.3 การให้ตัวแบบช่วยเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ หรือระงับพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของผู้สังเกตหรือผู้เลียนแบบ

1.4 การให้ตัวแบบช่วยเอื้ออำนวยให้พฤติกรรมของผู้สังเกตที่เคยเรียนรู้มาก่อน แล้วมีแนวโน้มที่จะแสดงออกมา

2. ข้อจำกัดของวิธีการให้ตัวแบบ

2.1 การให้ตัวแบบแต่เพียงอย่างเดียวทำให้เกิดพฤติกรรมใหม่มีความล่าช้า ด้วยเหตุผลนี้ควรให้ตัวแบบควบคู่กับการเสริมแรงทางบวก การให้ข้อมูลย้อนกลับและสิ่งเร้าที่จำแนกความแตกต่าง เพื่อให้พฤติกรรมที่พึงประสงค์ที่ต้องการสร้างหรือสอนนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

2.2 การคัดเลือกตัวแบบตลอดทั้งกิจกรรมที่จะให้เลียนแบบผู้คัดเลือกจะต้องตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องดังกล่าว เพราะมิฉะนั้นจะทำให้เสียเวลาในการทดลอง

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบ

2.2.1 งานวิจัยในประเทศไทย

ดวงเดือน พันธุมาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม (2520 : 3 - 6) ได้ทำการวิจัยเชิงทดลองเรื่อง จริยธรรมของเยาวชนไทย เพื่อหาสาเหตุและผลของพฤติกรรมซื่อสัตย์ในสถานการณ์ยั่วยุ กลุ่มตัวอย่างเป็นวัยรุ่นชายอายุระหว่าง 13 - 15 ปี เล่นเกมเสี่ยงโชคเพื่อชิงรางวัลในสถานการณ์ ซึ่ง ผู้เล่นอาจโกงคะแนนได้โดยไม่คาดว่าจะมีผู้รู้เห็น ในขณะที่เล่นจัดให้พบกับตัวแบบที่มีลักษณะต่าง ๆ ดังนี้ 1. อับอายผู้อื่นและดีใจที่ตนไม่ได้โกง 2. ละอายใจตนเองและดีใจที่ตนไม่ได้โกง 3. อับอายผู้อื่นและเสียใจที่ตนไม่ได้โกง 4. ละอายใจตนเองและเสียใจที่ตนไม่ได้โกง 5. กลุ่มที่ไม่ได้พบตัวแบบ ผลการทดลองสรุปได้ว่า การมีหรือไม่มีตัวแบบที่กระทำความดีมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กมากกว่าลักษณะทางจริยธรรมในตัวเด็กเอง ส่วนผู้ที่มีจริยธรรมต่ำไม่ค่อยยอมรับอิทธิพลของตัวแบบ

กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์ (2522 : 46 - 51) ได้ศึกษาผลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเล่นแบบ ผลการทดลองปรากฏว่า ตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมจัดภาพอย่างละเอียดส่งเสริมการเล่นแบบได้ดีกว่าตัวแบบที่แสดงพฤติกรรมการจัดภาพอย่างไม่ละเอียด และพบว่า การเสริมแรงแก่ตัวแบบและเด็กส่งเสริมการเล่นแบบได้ดีที่สุด

กาญจน์ แก้วทอง (2523 : 3 - 35) ได้ทดลองใช้แม่แบบเพื่อเปลี่ยนแปลงมโนภาพแห่งตน ผลการศึกษาพบว่า การใช้แม่แบบมีผลทำให้ผู้รับแม่แบบมีมโนภาพแห่งตนแตกต่างจากกลุ่มที่ไม่ได้รับแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์ (2534 : 52 - 53) ศึกษาผลของการใช้เทคนิค แม่แบบ เพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ ผลปรากฏว่ากลุ่มทดลองซึ่งได้รับแม่แบบมี จริยธรรมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนีย์ ชินศักดิ์ชัย (2525 : 33 - 35) ที่ทดลองใช้หุ่นเชิดมือเป็นแม่แบบเพื่อพัฒนา

จริยธรรมด้านความเอื้อเฟื้อ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กัญญา ประสงค์เจริญ (2526 : 31 - 32) ได้ศึกษาการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาวินัยในตนเองด้านความรับผิดชอบ ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่ากลุ่มทดลองมีการพัฒนาตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุปรียา อันทิวโรทัย (2529 : 68 - 71) ศึกษาการใช้แม่แบบในการพัฒนาพฤติกรรม การเรียนและทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทร์ประดิษฐารามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2528 จำนวน 36 คน ผลการศึกษาพบว่า ความแตกต่างของพฤติกรรม การเรียนและทัศนคติในการเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และคะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรม การเรียนและทัศนคติในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ศรีนยา ชัยเพียรเจริญกิจ (2530 : 42) ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัคของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 20 คน โดยกลุ่มทดลองสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่มควบคุมใช้การสอนแบบปกติ หลังการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีการประหยัคสูงขึ้นกว่าเดิมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการสอนโดยใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักเรียนมีการประหยัคสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ดวงจันทร์ หนูทอง (2533 : 85 - 89) ศึกษาผลของการใช้แม่แบบหนังสือที่มีต่อการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดมณีเจริญมิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ใช้ภาษาท้องถิ่นที่บ้านและมีคะแนนแบบสอบถามการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบต่ำกว่าขั้นที่ 3 ลงมา จำนวน 24 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 12 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนกลุ่มทดลองมีการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นอกจากนี้ วาสนา แก้วหล้า (2538 : 60 - 62) ได้ใช้ตัวแบบสัญลักษณ์พัฒนาเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า การใช้ตัวแบบสัญลักษณ์มีผลทำให้เจตคติต่อวิชาชีพทางบวกดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

แบนดูรา รอส และรอส (Bandura, Ross and Ross. 1963 : 3) ได้ศึกษาผลของการใช้แม่แบบต่อการเลียนแบบพฤติกรรมก้าวร้าว โดยจัดแบ่งแม่แบบเป็น 3 ลักษณะ คือ แม่แบบที่เป็นจริง แม่แบบที่เป็นภาพยนตร์ การ์ตูน กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยเรียน ผลการทดลองพบว่า เด็กที่ได้รับ แม่แบบก้าวร้าวมีพฤติกรรมก้าวร้าวมากขึ้น ส่วนกลุ่มที่ไม่ได้รับ แม่แบบไม่ค่อยมีพฤติกรรมก้าวร้าวปรากฏ และแม่แบบที่เป็นภาพยนตร์มีผลต่อพฤติกรรมของผู้สังเกตัดเทียบกับแม่แบบที่เป็นจริง

ฮิกส์ (Hicks. 1965 : 95 - 100) ได้ทดลองใช้กับตัวแบบสัญลักษณ์ประเภทภาพยนตร์ ศึกษาพฤติกรรมการเลียนแบบที่เกิดจากการเห็นตัวแบบที่ก้าวร้าว (Aggressive Models) กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กอายุ 3 ปี 5 เดือน - 6 ปี 4 เดือน จำนวน 60 คน ชาย 30 คน หญิง 30 คน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ให้เห็นตัวแบบเป็นผู้ใหญ่ชาย กลุ่มที่ 2 ให้เห็นตัวแบบเป็นผู้ใหญ่หญิง กลุ่มที่ 3 ให้เห็นตัวแบบเป็นเด็กชายวัยเดียวกัน กลุ่มที่ 4 ให้เห็นตัวแบบเป็นเด็กหญิงวัยเดียวกัน กลุ่มที่ 5 เป็นกลุ่มควบคุม ผลการทดลองพบว่า เด็กจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวตามตัวแบบที่เป็นเด็กชายวัยเดียวกันมากที่สุดและจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวตามตัวแบบที่เป็นผู้ใหญ่ชายน้อยที่สุด

แบนดูรา กรูเซ็ก และแมนเลฟ (Bandura, Grusec and Manlove. 1967 : 16 -26) ได้ทำการทดลองเพื่อปรับพฤติกรรมด้วยการให้ตัวแบบกับเด็กที่กลัวสุนัข โดยแบ่งเด็กออกเป็น 4 กลุ่ม

- กลุ่มที่ 1 ให้ดูตัวแบบที่เล่นกับสุนัขในงานวันเกิด
- กลุ่มที่ 2 ให้ดูตัวแบบที่เล่นกับสุนัขในบรรยากาศปกติ
- กลุ่มที่ 3 ให้ดูสุนัขที่อยู่ในงานวันเกิดโดยไม่มีตัวแบบ
- กลุ่มที่ 4 ให้ดูบรรยากาศในงานวันเกิดโดยมีสุนัขและตัวแบบ

ผลการทดลองปรากฏว่า เด็กที่ได้ดูตัวแบบแสดงการปะทะสัมพันธ์กับสุนัขในงานเลี้ยง และบรรยากาศปกติมีความกลัวลดลงมากกว่ากลุ่มที่ไม่ได้ดูตัวแบบ

โอ คอร์เนอร์ (O' Comor. 1969 : 15 - 22) ได้ศึกษาการปรับพฤติกรรมของเด็กที่แยกตนเอง ผลปรากฏว่าการใช้ตัวแบบในรูปสัญลักษณ์ทำให้เด็กเปลี่ยนแปลงเป็นคนไม่แยกตัวเองได้รวดเร็วกว่ากระบวนการแต่งพฤติกรรมของครูในชั้นเรียน

แจฟฟี และคาร์ลสัน (Jaffe and Carlson. 1972 : 329 - 339) ได้ศึกษาบทบาทของตัวแบบที่มีประสิทธิภาพในการลดความวิตกกังวลในการสอบ พบว่าผู้ถูกทดลองทั้ง 4 กลุ่มที่ได้ดูตัวแบบมีความวิตกกังวลลดลงมากกว่ากลุ่มควบคุม

ดัลตัน ซันเบลค และฮิลเบท (Dalton, Sunblad and Hylbett. 1973 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการฝึกความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง โดยวิธีการให้ตัวแบบเปรียบเทียบกับวิธีอ่าน ปรากฏว่าผู้รับการทดลองที่ฝึกโดยการให้ตัวแบบสามารถตอบสนองต่อสื่อถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งได้ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มที่ใช้การอ่านและกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มิดลาร์สกี ไบรอัน และบริคแมน (มิลพอร์ธ กลางมณี. 2526 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Midlarsky, Bryan and Brickman. 1975 : 321 - 328) ได้ศึกษาผลของการใช้แม่แบบและรางวัลที่มีต่อพฤติกรรมเอื้อเพื่อการทดลองใช้สถานการณ์โดยให้เล่นเกม พบว่า แม่แบบและรางวัลที่เป็นคำพูดยกย่องมีอิทธิพลต่อการปลูกฝังให้เกิดพฤติกรรมเอื้อเพื่อ

ซิมเมอร์แมน และแจฟเฟอร์ (มิลพอร์ธ กลางมณี. 2536 : 22 ; อ้างอิงมาจาก Zimmerman and Jaffer. 1970 : 733 - 788) ได้ศึกษาผลของแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กชาย 18 คน และเด็กหญิง 18 คน อายุระหว่าง 6 ปี 8 เดือน ถึง 8 ปี 6 เดือน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 3 กลุ่ม ให้สังเกตแม่แบบแสดงการจัดจำแนกประเภทของภาพจากบัตรภาพ 4 ชุดรวม 12 ภาพ กลุ่มที่ 1 ให้ดูผลจากการจัดภาพของแม่แบบเท่านั้น กลุ่มที่ 2 ให้ดูวิธีการจัดภาพของแม่แบบ กลุ่มที่ 3 ให้ดูวิธีการจัดภาพอย่างละเอียดแล้วให้ทดลองจัดภาพตามแบบ ผลการทดลองพบว่า กลุ่มที่ 3 มีความสามารถในการจัดภาพสูงกว่ากลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พ็อช และคนอื่นๆ (มิลพอร์ธ เกิดพิทักษ์. 2536 : 65; อ้างอิงมาจาก Poch and others. 1981 : 169 - 170) ได้ศึกษาการสอนพฤติกรรมการป้องกันตนเองโดย การใช้ตัวแบบ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กหญิง 1 คน เด็กชาย 2 คน อายุระหว่าง 3 - 5 ปี ตัวแบบเป็นชาย 2 คน อายุ 20 ปี และ 35 ปี แสดงแบบเป็นผู้ลักพาตัวคนหนึ่งและเป็นนักเรียนคนหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการป้องกันตัวอย่างเหมาะสม ตอนหลังไม่ได้ฝึกอีก พฤติกรรมดังกล่าวก็ยังคงอยู่ สอดคล้องกับ อีเกล และคนอื่นๆ (มิลพอร์ธ เกิดพิทักษ์. 2536 : 65 - 67; อ้างอิงมาจาก Egel and others. 1981 : 3 - 12) ซึ่งศึกษาการใช้ตัวแบบที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนและอยู่ในวัยเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเด็กออทิสติก (Autistic) จำนวน 4 คน เป็นชาย 2 คน และหญิง 2 คน อายุระหว่าง 5 ปี ถึง 7 ปี 9 เดือน ตัวแบบเป็นนักเรียนระดับเขาวินิจฉัยปกติอยู่ระหว่าง 6 - 9 ปี เป็นชาย 3 คน หญิง 1 คน ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมชั้นกับกลุ่มตัวอย่าง กิจกรรมที่จะให้กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนเลียนแบบแตกต่างกัน ตัวแบบจริงจึงแสดงพฤติกรรมเป้าหมายแตกต่างกันตามชนิดของกิจกรรมที่กำหนดสำหรับกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน ผลการศึกษาพบว่า การใช้ตัวแบบที่อยู่ในวัยเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน ทำให้การเลียนแบบพฤติกรรมที่พึงประสงค์เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพสูง

นอกจากนี้ แวน เดล พอล และคนอื่นๆ (มิลพอร์ธ เกิดพิทักษ์. 2536 : 67 - 68 ; อ้างอิงมาจาก Van Dei Pol and others. 1981 : 61 - 63) ได้ใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ที่เป็นตัว

สไลด์สอนทักษะการรับประทานอาหารในภัตตาคาร 4 ทักษะ คือ 1. ทักษะการหา สถานที่ตั้งของภัตตาคาร 2. ทักษะการสั่งอาหาร 3. ทักษะการรับประทานอาหาร และ 4. ทักษะการชำระค่าอาหารและหาทางออกจากภัตตาคาร กลุ่มตัวอย่างเป็นชาย 3 คน อายุ 17 - 20 ปี มีระดับเชาว์ปัญญาระหว่าง 46 - 75 ปี โดยให้กลุ่มตัวอย่างดูสไลด์แล้วแสดงบทบาทสมมติตามผลการศึกษาพบว่า ทักษะต่าง ๆ สามารถเกิดขึ้นได้และมีความคงทนแม้จะไม่ได้รับการฝึกอีกหลังการทดลอง

จากงานวิจัยในต่างประเทศและในประเทศจะเห็นได้ว่ามีผู้นำเทคนิคแม่แบบไปใช้เพื่อพัฒนาลักษณะต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย เช่น การพัฒนาจริยธรรม ทักษะคติ ความสามารถในการเรียน การประหยัด ความซื่อสัตย์และการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังนำแม่แบบไปใช้ลดพฤติกรรมบางอย่าง เช่น ความกลัว ความวิตกกังวล ความก้าวร้าว และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีความคงทน สำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจที่จะทดลองใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบการใช้สถานการณ์จำลอง และ การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ชลบุรี ต่อไป

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

3.1.1 ลักษณะของปัญหาด้านการเรียน

แซนเดอร์สัน (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 13; อ้างอิงมาจาก Sanderson. 1954 : 52 - 55) ได้จำแนกปัญหาที่นักเรียนในมตรัฐแคลิฟอร์เนียเผชิญจากมากไปหาน้อยตามลำดับดังนี้ ปัญหาการปรับตัวให้เข้ากับการเรียน ปัญหาเกี่ยวกับอนาคต ด้านการศึกษา ปัญหาเกี่ยวกับอาชีพ และการทำงาน ปัญหาเกี่ยวกับหลักสูตรและการสอน ปัญหาการเรียนของวัยรุ่นมีอยู่มากมายหลายประการ เช่น ปัญหาเรียนช้า (เรียนอ่อน) ปัญหาสอบตก ปัญหาความเบื่อหน่ายในการเรียน เป็นต้น ซึ่งปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของวัยรุ่นเป็นอย่างมาก และ สุชา จันทน์เอม (2518 : 142) ได้กล่าวถึงสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการเรียนของ วัยรุ่นว่ามี 4 ประการดังนี้คือ

1. ปัญหาเกี่ยวกับวัยรุ่นและสิ่งแวดล้อมทางบ้าน ได้แก่
 - 1.1 มีความผิดปกติเฉพาะอย่าง เรียนช้า หรือปัญญาอ่อน
 - 1.2 มีปัญหาทางด้านอารมณ์
 - 1.3 มีสุขภาพไม่สมบูรณ์
 - 1.4 มีปัญหาเกี่ยวกับครอบครัวและผู้ปกครอง

2. ปัญหาที่เกิดจากโรงเรียน และสิ่งแวดล้อมทางโรงเรียน ได้แก่
 - 2.1 ขาดการยอมรับจากเพื่อน
 - 2.2 ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนที่โรงเรียนและครูไม่ได้
 - 2.3 เปลี่ยนสถานที่เรียนบ่อย ๆ ทำให้การปรับตัวเข้ากับโรงเรียนไม่ได้
 - 2.4 วินัยที่เคร่งครัดของโรงเรียนหรือการแข่งขันเรื่องการเรียนรู้มาก เกินไป
 - 2.5 สภาพโรงเรียนไม่ชักจูงให้เด็กสนใจการเรียนรู้
3. ปัญหาเกี่ยวกับตัวครู ได้แก่
 - 3.1 ครูลำเอียง รักเด็กไม่เท่ากัน
 - 3.2 ครูไม่เอาใจใส่การสอน ขาดเทคนิค และวิธีการสอนที่ดี
 - 3.3 ทักษะของครูที่มีต่อชั้นเรียนหรือตัวผู้เรียนไม่ดี
 - 3.4 ครูขาดลักษณะที่ดีของการเป็นครู
 - 3.5 ครูไม่เข้าใจหลักสูตร
4. ปัญหาเกี่ยวกับเวลาเรียน ได้แก่
 - 4.1 การเรียนและการสอนไม่เป็นไปตามหลักสูตร
 - 4.2 โรงเรียนมีกิจกรรมอื่น ๆ มากเกินไป
 - 4.3 กระบวนการเรียนไม่ติดต่อกัน เช่น บางโรงเรียนปิดนานเกินไป หรือด

เรียนบ่อย

- 4.4 การจัดตารางสอน จัดวิชาต่าง ๆ อยู่ในคาบเวลาที่ไม่เหมาะสม

แสดง (พวงสร้อย วรกุล. 2522 : 14; อ้างอิงมาจาก Strang. 1958 : 48 - 50) กล่าวถึง ปัญหาด้านการเรียนของวัยรุ่นในเรื่องพลังและประเภทของปัญหาทางด้านวิชาการว่า วัยรุ่นแสดงความกลัวในเรื่องการทดสอบ การพูดหน้าชั้น การประสบความสำเร็จทางการเรียน วัยรุ่นมีความวิตกกังวลในเรื่องการสอบได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน นอกจากนี้ ยังประสบปัญหา ด้านการขาดความสนใจในบางรายวิชาที่ตนไม่ชอบ ห้องเรียนไม่กระตุ้นให้เกิดความอยากเรียน การสอนไม่ดี มีเสรีภาพน้อยเกินไปในห้องเรียน สภาพการเรียนในห้องวุ่นวาย เวลาที่ใช้ในการอภิปรายในห้องเรียน ไม่เพียงพอและวัยรุ่นตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนว่าเป็น องค์ประกอบหนึ่งในการสร้างความสำเร็จทางการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ โจนส์ (Jones. 1954 : 63 - 64) ได้กล่าวว่าผู้เรียนจะไม่เรียนถ้าหากสภาพแวดล้อม ไม่กระตุ้นสภาพการเรียนการสอน ที่ในการนำผู้เรียนสู่กิจกรรมการเรียนรู้ จะต้องจำกัดสิ่งที่ยั่วยวามบรรยากาศที่ส่งเสริมการเรียนรู้ และวินัย มิใช่เรื่องกฎหรือข้อบังคับที่ติดตามมาด้วย การลงโทษผู้ที่ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

3.1.2 วิธีสอนของครู, อาจารย์

ปัจจัยหนึ่งที่ทำให้โรงเรียนมีคุณภาพทางวิชาการก็คือ ครู อาจารย์ ผู้สอนซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพของผู้เรียน ดังนั้นครู อาจารย์ผู้สอนที่มีความสามารถทางด้านวิชาการที่เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ก็ทำให้การศึกษามีคุณภาพ รวมทั้งมีลักษณะการถ่ายทอดความรู้ที่ดีความสัมพันธ์ที่ดีต่อผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ โคนแกน (Cogan. 1975 : 135 - 139) จากการศึกษา พบว่า ความสัมพันธ์ที่เป็นมิตรมากเท่าใดนักเรียนจะสามารถพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้ได้สูงสุดและมีอิทธิพลต่อความสนใจในวิชาที่เรียนของนักเรียน เมื่อนักเรียนมีความศรัทธาในตัวอาจารย์จะช่วยให้ นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียน การมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนจะทำให้ผลการเรียนของนักเรียนดีขึ้น

สังัด อุทรานนท์ (2525 : 5) กล่าวว่า การสอนที่ประสบความสำเร็จจึงขึ้นอยู่กับตัวผู้สอนและผู้เรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งการสอนเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และผู้เรียนในการสอนเป็นที่ยอมรับของนักเรียน

ดังนั้นสรุปได้ว่า วิธีการสอนของครู อาจารย์ เป็นส่วนสำคัญให้นักเรียนเกิดการเรียนที่ดี และกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งมีผลต่อการปรับตัวทางด้านการเรียนของนักเรียนเป็นอย่างมาก

3.1.3 บรรยากาศการเรียนการสอน

การสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมีองค์ประกอบต่าง ๆ ดังที่ ประดิพันธ์ อุปรมัย (2518 : 123 - 137) ได้กล่าวถึง ได้แก่

1. บุคลิกภาพบางประการของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน รูปร่างหน้าตา และการแต่งกายมีผลต่อการดึงดูดความสนใจ แต่บุคลิกภาพบางประการ เช่น สีหน้าท่าทาง น้ำเสียง การใช้คำพูดอารมณ์ขัน และบทบาทในฐานะผู้นำของครูมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียนมาก

2. พฤติกรรมของครูที่แสดงออกตามทัศนคติ และความคาดหวังบางประการมีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการสอน ต่อนักเรียน เป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี ย่อมเป็นผู้สร้างบรรยากาศที่ดีให้เกิดขึ้นแก่ชั้นเรียนได้มากกว่าครูที่มีทัศนคติในทางตรงกันข้าม ความคาดหวังของครูที่มีต่อนักเรียน มักมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของครูที่แสดงออกต่อนักเรียนด้วย

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง มีผลต่อการสร้างบรรยากาศในชั้นเรียน การให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถาม เข้าร่วมกิจกรรมให้มากจะทำให้บรรยากาศในชั้นเรียนมีความสนุก กระตือรือร้น ปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง ก็มีส่วนช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีขึ้นในชั้นเรียนด้วย

4. ครูรู้จักใช้การเสริมแรงที่เหมาะสมจะช่วยให้เกิดบรรยากาศที่ดีเกิดขึ้นในชั้นเรียน การเสริมแรงที่ทำอย่างจริงจังเหมาะสมกับสภาพการณ์ไม่จำเป็นต้องใช้เฉพาะพฤติกรรมที่ดีที่สุด แต่ควรใช้กับพฤติกรรมที่ดีขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะกับนักเรียนที่เรียนอ่อน หรือมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหา

นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์ (2525 : 48 - 67) ได้กล่าวถึง แนวทางการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้สำหรับผู้เรียน และผู้สอนในแง่ของการปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนกับสิ่งต่างๆ ซึ่งมีอยู่ 4 ประการคือ

1. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน ผู้สอนไม่ควรสร้างบรรยากาศแห่งความกลัวให้เกิดขึ้น การเรียนรู้มิใช่เกิดในชั้นเรียนเสมอไป ดังนั้นการพบปะ ชักถามนอกชั้นเรียนจะสร้างบรรยากาศแห่งความเป็นมิตรทำได้ง่ายขึ้น

2. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน เช่น การอภิปราย การโต้วาที การรายงาน ผู้เรียน จะช่วยให้เกิดปฏิริยาตอบสนองระหว่างกัน ฝึกทำงานร่วมกัน เป็นการสร้างบรรยากาศของสังคมที่เป็นกันเองระหว่างผู้เรียน

3. ปฏิริยาระหว่างผู้เรียนกับวัสดุอุปกรณ์ วัสดุอุปกรณ์จะช่วยให้เกิด การเรียนรู้ง่ายขึ้น ลดเวลาการเรียนการสอน การนำนวัตกรรมมาใช้จะช่วยสร้างบรรยากาศการเรียนการสอน

4. ปฏิริยาตอบสนองระหว่างผู้เรียนกับสิ่งแวดล้อม ผู้บริหารจะต้องจัด สิ่งแวดล้อมที่ดีในโรงเรียน ตั้งแต่อาคารสถานที่ บริเวณ ความงาม ความปลอดภัยจาก กลิ่นควัน และเสียงรบกวน ตลอดจนบุคลากรต่าง ๆ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1970 : 135 - 152) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของบรรยากาศทางสังคมในชั้นเรียนที่มีต่อผู้เรียน โดยได้ระบุถึงลักษณะของบรรยากาศที่มี อิทธิพลและส่งผลต่อการเรียนรู้ ความรู้สึก และพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. ความเป็นกันเอง ความรู้สึกใกล้ชิดสนิทสนมคุ้นเคยของสมาชิกในกลุ่มผู้เรียน
2. การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมการเรียนต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ของการเรียนรู้
3. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ กิจกรรมการเรียนมีรูปแบบที่สามารถปฏิบัติได้และให้ประโยชน์

4. การดำเนินกิจกรรมการเรียนเป็นไปอย่างมีลำดับขั้นตอน ไม่ล่าช้า และมีความสอดคล้องเหมาะสม

5. การจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ เช่น หนังสือ เครื่องมือ วัสดุที่พร้อมจะใช้ได้ตลอดเวลา

6. การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน และผู้เรียนกับผู้สอนและมีความพยายามที่จะลดความขัดแย้ง

7. ผู้สอนกับผู้เรียนทราบจุดประสงค์ และความคาดหวังในการเรียนอย่างชัดเจน
 8. สร้างความเป็นธรรมชาติไม่เลือกที่รักมักที่ชังของครูซึ่งยังผลให้เกิดความไม่เป็นธรรมชาติขึ้นได้
 9. ผู้เรียนมีโอกาสได้ทำกิจกรรมที่ท้าทายความสามารถอยู่เสมอ
 10. สร้างความตื่นตัวและจัดความเฉื่อยชา อันเป็นสาเหตุของความเบื่อหน่ายต่อการเรียนการสอน
 11. การตัดสินใจทำกิจกรรมต่าง ๆ มาจากผู้เรียนเป็นส่วนใหญ่
 12. ไม่ส่งเสริมการแบ่งพรรคแบ่งพวกในหมู่ของนักเรียน
 13. ผู้เรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน
 14. เสรีภาพมีขอบเขต ไม่ปล่อยปละละเลยขาดระเบียบ และขาดความรับผิดชอบ
- ดังที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญคือ ผู้สอน ผู้เรียน สิ่งแวดล้อม และการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน รวมทั้งการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนด้วยกันเป็นส่วนสำคัญในการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลเป็นอย่างมาก

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน

3.2.1 งานวิจัยในประเทศ

สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์ (2518 : 60 - 61) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับอนุปริญญา ชั้นปีที่ 1 ปีที่ 2 และปีที่ 3 ของคณะพยาบาลศาสตร์ ผลการศึกษาพบว่า องค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลคือ ความสนใจและความสามารถในการปรับตัว

สุภาพรณ โคตรจรัส (2524 : 45 - 46) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยศึกษาปัญหาการปรับตัว 11 ด้าน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และในกลุ่มตัวอย่างเกือบทุกกลุ่มมีปัญหามากที่สุด ในด้านการปรับตัวด้านการเรียน

พเยาว์ พูนเจริญ (2524 : 80 - 81) เปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับแบบรายบุคคลที่มีต่อการปรับตัวภาคปฏิบัติของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ของโรงเรียนรามานิติ 16 คน เครื่องมือที่ใช้วัดแบบสอบถามการปรับตัวในภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับคำปรึกษาทั้งแบบกลุ่มและรายบุคคล มีการปรับตัวดีขึ้นกว่าก่อนได้รับปรึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อรพรรณ ลือบุญวัชชัย (2540 : 78 - 79) ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาพฤติกรรม การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลโดยการปรึกษาแบบกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2531 ของวิทยาลัยพยาบาลสภากาชาดไทย จำนวน 15 คน ผลการวิจัยพบว่า หลังการทดลองนักศึกษาจะมีคะแนนการปรับตัวในการเรียนวิชาชีพพยาบาลเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นทุกด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกด้อยวิชาชีพ ด้านการปรับตัวเกี่ยวกับกฎระเบียบ การอยู่หอพัก การปรับตัวในการเรียนภาคปฏิบัติ และภาคทฤษฎี การปรับตัวในกิจกรรมนักศึกษา

เสาวลักษณ์ เจนวริยะกุล (2536 : 100 - 101) ได้ศึกษาความสามารถในการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น ทั้ง 4 ชั้นปี จำนวน 362 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์มีความสามารถในการปรับตัวในมหาวิทยาลัยและในการขึ้นฝึกปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก และความสามารถในการปรับตัวในมหาวิทยาลัย และในการขึ้นฝึกปฏิบัติของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ แต่ละชั้นปี มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่านักศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการปรับตัวมากที่สุด

วุฒิชัย จงคำนึ่งศีล (2538 : 61 - 62) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม) กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังจากได้รับคำปรึกษาเป็นกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2541 : 40 - 42) ได้ศึกษาผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนคร จังหวัดตรัง ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังได้รับการเข้ากลุ่มสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากงานวิจัยในประเทศสรุปได้ว่า นักศึกษาในระดับอุดมศึกษาจะต้องมีการปรับตัวในหลาย ๆ ด้าน โดยเฉพาะเรื่องการเรียน จะต้องปรับตัวในด้านการเรียนอย่างเหมาะสมจึงจะทำให้ประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียน นักศึกษาพยาบาลก็เช่นเดียวกันที่มีปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนโดยเฉพาะทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ ดังนั้นจึงเป็นหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะต้องหาแนวทางเพื่อช่วยเหลือและแก้ไขต่อไป

3.2.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

ดีเซน่า (De Sena. 1966 : 104 - 105) ได้ศึกษาปัญหาการปรับตัวระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า ต่ำกว่าและสอดคล้องกับความสามารถ พบว่า กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าความสามารถมีการปรับตัวน้อยกว่ากลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สูงกว่าความสามารถ ปัญหาที่พบเรื่องลำดับจากมากไปหาน้อย คือ ปัญหาการปรับตัวด้านการเรียน ด้านกิจกรรมทางสังคมและนันทนาการ ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม ด้านอนาคตเกี่ยวกับอาชีพและการศึกษา ด้านการปรับตัวทางอารมณ์และส่วนตัว ด้านการปรับตัวทางเพศ

แคชมาร์ช และคนอื่น ๆ (Kaczmarch and others. 1990 : 1195 - 1202) ได้ศึกษาการปรับตัวของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัยมิวนิกชิโก ประเทศสหรัฐอเมริกา โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นนักศึกษาทั่วไป จำนวน 57 คน (ใช้เปรียบเทียบ) กลุ่มที่ 2 เป็นนักศึกษา จำนวน 24 คน นักศึกษาเหล่านี้อยู่ในโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐ กลุ่มที่ 3 เป็นนักศึกษา จำนวน 68 คน มีจุดมุ่งหมายในการปรับตัวด้านการเรียน โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวในวิทยาลัยของนักศึกษาเอส เอ ซี คิว (Student Adjustment to College Questionnaire) ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษากลุ่มที่ 3 มีความแตกต่างกับกลุ่มที่ 1 และกลุ่มที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในด้านการเรียน

จากผลงานวิจัยในต่างประเทศ สรุปได้ว่า นักศึกษาที่เข้าเรียนในชั้นปีที่ 2 ซึ่งอยู่ไกลบ้านมักประสบปัญหาในการปรับตัวหลาย ๆ ด้าน ซึ่งส่งผลกระทบต่อการศึกษาเป็นอย่างมาก ความสามารถในการปรับตัวจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการปรับตัวด้านการเรียน โดยใช้สถานการณ์จำลอง และเทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูล และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี ปีการศึกษา 2542 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีแนวโน้มปัญหาระดับปานกลาง จำนวน 51 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี ปีการศึกษา 2542 ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 48 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เป็นกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และกลุ่มทดลองที่ 2 และ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งทั้ง 4 กลุ่ม มีระดับแนวโน้มปัญหาระดับปานกลาง โดยมีขั้นตอนการเลือกกลุ่มตัวอย่างดังนี้

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี จำนวน 102 คน ตอบแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนและนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด
2. ผู้วิจัยคัดเลือกนักศึกษาพยาบาลที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 51 คน
3. ผู้วิจัยสำรวจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 ที่ได้จากข้อ 2 โดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาคปลาย ปีการศึกษา 2541 แล้วคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง จำนวน 26 คน และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จำนวน 25 คน
4. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำตอบแบบทดสอบเชาวน์ปัญญา Standard Progressive Matrices แล้วคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาพยาบาลที่มีระดับเชาวน์ปัญญาอยู่ระหว่าง 90 - 109 ผู้วิจัยสอบถามความสมัครใจของนักศึกษาพยาบาล
5. เมื่อนักศึกษาพยาบาล จากข้อ 4 สมัครใจทุกคน ผู้วิจัยสุ่มแบบแบ่งชั้นโดยใช้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นชั้น (Strata) โดยจำแนกนักศึกษาเป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ แล้วสุ่มอย่างง่ายมากลุ่มละ 24 คน ได้เป็นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง 24 คน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ 24 คน รวม 48 คน

6. ผู้วิจัยสຸ່มนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และกลุ่มทดลองที่ 3 ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

7. ผู้วิจัยสຸ່มนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลองที่ 2 และ 4 กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และกลุ่มทดลองที่ 4 ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงในตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเทคนิคที่ใช้ในการทดลองและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

เทคนิคที่ใช้	กลุ่มทดลอง	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	จำนวนนักศึกษา (คน)
สถานการณ์จำลอง	1	กลาง	12
	2	ต่ำ	12
รวม			24
เทคนิคแม่แบบ	3	กลาง	12
	4	ต่ำ	12
รวม			24
รวมทั้งสิ้น			48

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง
3. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

1. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน มีลำดับการสร้างตามขั้นตอนดังนี้
 - 1.1 ผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวด้านการเรียน
 - 1.2 ศึกษาแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนของ พวงสร้อย วรกุล (2522 : 104 - 106) วุฒิชัย จงคำนึ่งศิลป์ (2538 : 78 - 82) ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์ (2540 : 66 - 69)

แล้วสร้างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ และให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างของ การศึกษาครั้งนี้ โดยแบบสอบถามมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) จำนวน 100 ข้อ

1.3 นำแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนที่สร้างขึ้นจำนวน 100 ข้อไปหาความ เทียงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ พรรณรัตน์ พลอยล้อมแสง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เทียมประสิทธิ์ และอาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา พิจารณาข้อความในแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ แล้วนำมา ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 85 ข้อ

1.4 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี จำนวน 100 คน ซึ่งมีลักษณะใกล้เคียงกับ กลุ่มตัวอย่าง แล้วนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนนเพื่อวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก รายชื่อ ของแบบสอบถาม โดยใช้เทคนิค 25 เปอร์เซนต์ กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ แล้วทดสอบด้วย t-test และ เลือกเฉพาะข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ไว้ใช้ในงานวิจัยได้ค่า t ระหว่าง 1.85-7.68 จำนวน 48 ข้อ

1.5 นำแบบสอบถามที่คัดเลือกไว้ในข้อ 1.4 มาหาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.9179

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ได้แก่ จริงที่สุด จริง จริงบ้าง จริงน้อย และจริงน้อยที่สุด ประกอบด้วยข้อ ความเป็นสถานการณ์เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาพยาบาลอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด โดยขีดเครื่องหมาย $\surd$ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่อง หนึ่งเพียงช่องเดียว ในแต่ละข้อและโปรดตอบทุกข้อ

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลบ้างและ ไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลน้อยที่สุด

ข้อที่	ปัญหา	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อยที่สุด
0	การปรับตัวด้านการเรียน ภาคทฤษฎี					
00	ข้าพเจ้าขาดสมาธิขณะที่ อาจารย์มีการสาธิต					
000	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์ใน ขณะที่อาจารย์สอนกำลัง สาธิต					
0000	การปรับตัวด้านการเรียน ภาคปฏิบัติ					
0000	ข้าพเจ้าไม่ชอบบททวน บทเรียนก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ					
00000	ข้าพเจ้าวางแผนการปฏิบัติงาน บนหอผู้ป่วยล่วงหน้าเสมอ					

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อความทางบวกให้คะแนน ดังนี้

จริงที่สุด ให้ 5 คะแนน

จริง ให้ 4 คะแนน

จริงบ้าง ให้ 3 คะแนน

จริงน้อย ให้ 2 คะแนน

จริงน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

ข้อความทางลบให้คะแนนตรงกันข้าม

2. โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

2.1 ผู้วิจัยศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า และนิยามศัพท์เฉพาะ

2.2 ผู้วิจัยศึกษา ตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้สถานการณ์จำลอง

2.3 สร้างโปรแกรมการใช้สถานการณ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

2.4 นำโปรแกรมที่สร้างขึ้นไปหาความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม จำนวน 3 คน ตรวจสอบเพื่อให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผล

2.5 นำโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลองที่สร้างขึ้นไปปรับปรุงแก้ไข ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จำนวน 30 คน ที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างเพื่อหาข้อบกพร่องในด้านวัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการประเมินผล

2.6 ปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ผู้วิจัยใช้เวลาในกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ทั้งหมด 14 ครั้งๆ ละ 50 นาทีเป็นเวลา 7 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือ วันจันทร์ และวันพุธ เวลา 17.00 - 17.50 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

3. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

3.1 ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคนิคแม่แบบและการปรับตัวด้านการเรียน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างโปรแกรม

3.2 เขียนบทละคร (Script) กำหนดบทบาทตัวละคร เพื่อสร้างแม่แบบให้สอดคล้องกับนิยามศัพท์เฉพาะ

3.3 นำบทละครที่สร้างไปพบผู้ทรงคุณวุฒิชุดเดิม จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดมุ่งหมาย กิจกรรม เนื้อหา วิธีดำเนินการและการประเมินผลแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3.4 คัดเลือกบุคคลที่เป็นแบบ คือ นักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนดี มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี แล้วนำแม่แบบเหล่านี้มาฝึกซ้อมบทบาทที่จะแสดงในแต่ละเรื่อง เพื่อให้สามารถสื่อข้อความและความรู้สึกนึกคิดได้ตรงตามจุดประสงค์ แล้วบันทึกเป็นเทปวีดิทัศน์

3.5 นำเทปวีดิทัศน์ไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีชลบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 12 คน เพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ก่อนที่จะนำไปใช้ในการทดลองต่อไป

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ ผู้วิจัยใช้เวลาทดลองกลุ่มทดลองที่ 3 และกลุ่มทดลองที่ 4 ทั้งหมด 14 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 วัน คือ วันอังคารและวันพฤหัสบดี เวลา 17.00 - 17.50 น. (ดังรายละเอียดในภาคผนวก)

การดำเนินการทดลอง

แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงทดลอง โดยดำเนินการวิจัยแบบ Multigroups Randomized Pretest - Posttest Design (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2535 : 64 - 65) ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แบบแผนการทดลองแบบ Randomized Multigroup Pretest - Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
RE ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
RE ₂	T ₁ E ₂	X ₁	T ₂ E ₂
RE ₃	T ₁ E ₃	X ₂	T ₂ E ₃
RE ₄	T ₁ E ₄	X ₂	T ₂ E ₄

ความหมายของสัญลักษณ์

- RE₁ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 1
- RE₂ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 2
- RE₃ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 3
- RE₄ แทน กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม กำหนดให้เป็นกลุ่มทดลองที่ 4
- T₁E₁ แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1
- T₁E₂ แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2
- T₁E₃ แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 3
- T₁E₄ แทน การทดสอบก่อนการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 4
- X₁ แทน การใช้สถานการณ์จำลอง
- X₂ แทน การใช้เทคนิคแม่แบบ
- T₂E₁ แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 1
- T₂E₂ แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 2
- T₂E₃ แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 3
- T₂E₄ แทน การทดสอบหลังการทดลองของกลุ่มทดลองที่ 4

วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง เป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ก่อนการทดลองให้นักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 ตอบแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน แล้วบันทึกผลที่ได้เป็นคะแนนทดสอบก่อนการทดลอง (Pretest)

2. ขณะทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้สถานการณ์ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๑ ละ 2 ครั้ง ๑ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์ และวันพุธ ตั้งแต่เวลา 17.00 - 17.50 น. ตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2543 - 8 มีนาคม 2543

2.2 กลุ่มทดลองที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้เทคนิคแม่แบบ ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๑ ละ 2 ครั้ง ๑ ละ 50 นาที คือ วันอังคาร และ วันพฤหัสบดี ตั้งแต่เวลา 17.00 - 17.50 น. ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2543 - 9 มีนาคม 2543

3. ภายหลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และกลุ่มทดลองที่ 4 ตอบแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนชุดเดิม แล้วบันทึกผลที่ได้เป็นคะแนนทดสอบหลังทดลอง (Posttest)

3.2 นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนการทดลองและหลังการทดลองทั้ง 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ เพื่อทดสอบสมมติฐานต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากได้คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

2. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

3. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ

4. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

5. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

6. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

7. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

8. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและกลุ่มที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)

1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

2. สถิติสำหรับวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน โดยใช้ t - test เทคนิค 25% กลุ่มสูง - กลุ่มต่ำ

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน โดยหาสัมประสิทธิ์ แอลฟา (α - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

3. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

3.1 เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนก่อนและหลังการทดลองภายในกลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3 และ 4 โดยใช้ t - test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample)

3.2 เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนก่อนระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 2 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 3 และกลุ่มทดลองที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มทดลองที่ 3 ระหว่างกลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มทดลองที่ 4 โดยใช้ t - test แบบเป็นอิสระต่อกัน (Independent Sample)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้แทนความหมายในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

N	แทน จำนวนนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มทดลอง
$\bar{X}$	แทน ค่าเฉลี่ยของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียน
$\bar{X}_{diff}$	แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่างของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียน
S.D	แทน ค่าความเบี่ยงเบนของคะแนนมาตรฐานของการปรับตัวด้านการเรียน
S.D. _{diff}	แทน ค่าความเบี่ยงเบนของคะแนนมาตรฐานของผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียน
$\sum D$	แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่
$\sum D^2$	แทน ผลต่างของคะแนนในแต่ละคู่กำลังสอง
t	แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบโดยใช้ค่า t-test

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้า ผู้วิจัยได้เสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับดังนี้

1. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
3. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
4. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
5. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

6. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

7. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

8. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบดังแสดงในตาราง ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 3

ตาราง 3 แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

กลุ่มทดลองที่ 1	N	$\bar{X}$	S.D	$\sum D$	$\sum D^2$	i
ก่อนการทดลอง	12	164.00	16.12	382	12232	12.03**
หลังการทดลอง	12	196.08	13.26			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 3 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 1

2. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 4

ตาราง 4 แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

กลุ่มทดลองที่ 2	N	$\bar{X}$	S.D	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	12	165.83	7.73	214	4971	14.01**
หลังการทดลอง	12	184.58	6.69			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 2 แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลองเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น

3. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 5

ตาราง 5 แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลองที่ 3	N	$\bar{X}$	S.D	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	12	167.91	6.99	245	5083	23.50**
หลังการทดลอง	12	190.16	7.87			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 3 แสดงว่าการใช้เทคนิคแม่แบบเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน ทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น

4. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 6

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลองที่ 4	N	$\bar{X}$	S.D	ΣD	ΣD^2	t
ก่อนการทดลอง	12	160.50	6.92	174	2627	17.56**
หลังการทดลอง	12	174.91	7.79			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 6 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 4 แสดงว่าการใช้เทคนิคแม่แบบเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน ทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น

5. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 7

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลองที่ 1	12	32.08	9.23	4.64**
กลุ่มทดลองที่ 2	12	18.50	4.14	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นั่นคือ นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 5

6. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 8

ตาราง 8 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลองที่ 3	12	22.25	3.27	6.48**
กลุ่มทดลองที่ 4	12	14.50	2.84	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 8 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 6

7. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงผลการวิเคราะห์ในตาราง 9

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลองที่ 1	12	32.08	9.23	3.47**
กลุ่มทดลองที่ 3	12	22.25	3.27	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง กับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 7

8. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ ดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงการเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

กลุ่มทดลอง	N	$\bar{X}_{diff}$	S.D. _{diff}	t
กลุ่มทดลองที่ 1	12	18.50	4.14	2.75*
กลุ่มทดลองที่ 3	12	14.50	2.84	

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 10 ปรากฏว่า นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง กับนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อ 8

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
3. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
4. เพื่อเปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังการได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
5. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
6. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
7. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
8. เพื่อเปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

1. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
4. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
5. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
6. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน
7. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและนักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้าน การเรียนแตกต่างกัน
8. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ปีการศึกษา 2542 ซึ่งเป็นนักศึกษาที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีเชาวนัปัญญาระดับปานกลาง จำนวน 51 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี ปีการศึกษา 2542 ที่มีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 ลงมา จำนวน 48 คน ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่ายจากประชากรและสุ่มอย่างง่ายอีกครั้ง เป็นกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 12 คน โดยกลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และกลุ่มทดลองที่ 2 และ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งทั้ง 4 กลุ่ม มีระดับเชาวนัปัญญาระดับปานกลาง

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
2. โปรแกรมการใช้อสถานการณ์จำลอง

3. โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

วิธีดำเนินการทดลอง

1. ก่อนการทดลองให้นักศึกษาพยาบาล กลุ่มทดลองที่ 1, 2, 3, 4 ตอบแบบสอบถาม การปรับตัวด้านการเรียน แล้วบันทึกผลที่ได้เป็นคะแนนทดสอบก่อน การทดลอง (Pretest)

2. ขณะทดลอง ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการทดลองทั้ง 4 กลุ่ม ดังนี้

2.1 กลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้สถานการณ์ ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ วันจันทร์ และวันพุธ ตั้งแต่เวลา 17.00 - 17.50 น. ตั้งแต่วันที่ 24 มกราคม 2543 - 8 มีนาคม 2543

2.2 กลุ่มทดลองที่ 3 และ 4 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองโดยใช้เทคนิค แม่แบบ ตามโปรแกรมที่กำหนดไว้ 14 ครั้ง เป็นเวลา 7 สัปดาห์ ๆ ละ 2 ครั้ง ๆ ละ 50 นาที คือ วันอังคาร และ วันพฤหัสบดี ตั้งแต่เวลา 17.00 - 17.50 น. ตั้งแต่วันที่ 25 มกราคม 2543 - 9 มีนาคม 2543

3. หลังการทดลอง เมื่อสิ้นสุดการทดลองให้นักศึกษาพยาบาลทั้ง 4 กลุ่ม ตอบแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนอีกครั้ง (Posttest) โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัว ด้านการเรียนฉบับเดียวกับที่ใช้ก่อนการทดลอง แล้วเก็บไว้เป็นคะแนนหลังการทดลอง

4. นำคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งก่อน และหลังการทดลองของนักศึกษาพยาบาล ทั้ง 4 กลุ่ม มาวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

2. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำก่อน และหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

3. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

4. เปรียบเทียบการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ก่อนและหลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ โดยใช้ t-test แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

5. เปรียบเทียบผลต่างของการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง โดยใช้ t-test แบบเป็นอิสระต่อกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาการเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี จังหวัดนครบุรี ปีการศึกษา 2542 ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นหลังจากการได้รับการใช้สถานการณ์จำลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และ 2 ตามลำดับ ผลการวิจัยครั้งนี้แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลองเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนให้ดีขึ้น ดังที่ บุญทัน อยู่ชมบุญ (2533 : 54) กล่าวว่า วิธีการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักเรียนได้กระทำหรือฝึกปฏิบัติและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเองจากสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกับสภาพที่เป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ (2537 : 77-78) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง (เรือนเขียวสะอาด) กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองมีความสามารถในการแก้ปัญหาค่อนข้างดีมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับงานวิจัยของพวงพยอม ชิตทอง (2536 : 77 - 78) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อผลประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีการประหยัดสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยในครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าการใช้สถานการณ์จำลอง เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยพัฒนาความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียนได้ เพราะสถานการณ์จำลองเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักศึกษาต้องใช้กระบวนการคิดและหาวิธีการแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยนักศึกษาได้ศึกษาตามขั้นตอน คือได้เรียนรู้เรื่องที่กำหนดขอบเขตของเนื้อหาไว้ มีการหาตัวผู้แสดง เตรียมตัวผู้แสดง ผู้แสดงได้อ่านเอกสารและแสดงบทบาทตามสถานการณ์ในเอกสาร จากนั้นร่วมกันวิเคราะห์เรื่องที่แสดง นักศึกษามีโอกาสทราบผลที่จะเกิดขึ้น มีส่วนร่วมในการอภิปราย แสดงความคิดเห็นจากเพื่อนและผู้วิจัย และจากประสบการณ์ที่ได้รับในขณะที่มีการใช้สถานการณ์จำลอง ทำให้นักศึกษามีการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ ดังที่ พุทธชาติ เพชรสถิต (2535 : 57) ได้ศึกษาผลของการใช้สถานการณ์จำลองกับการอภิปรายกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมแก้ปัญหาล้างแวล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธรรมมงคล กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2534 ที่มีเชาวน์ปัญญาปานกลางและมีพฤติกรรมการแก้ปัญหาล้างแวล้อมต่ำ จำนวน 24 คน พบว่า นักเรียนที่ใช้สถานการณ์จำลองมีพฤติกรรมการแก้ปัญหาล้างแวล้อม เพิ่มขึ้นหลังการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และจากการ

สังเกตพฤติกรรมของนักศึกษาพยาบาลในการใช้สถานการณ์จำลอง พบว่า นักศึกษาพยาบาลให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี มีความกระตือรือร้นให้ความสนใจในการอาสาสมัครที่จะเข้าร่วมสถานการณ์จำลองในแต่ละครั้ง มีการยอมรับความคิดเห็นของเพื่อน และเสนอความคิดเห็นร่วมกันเกี่ยวกับการนำไปปฏิบัติในการเรียนวิชาชีพพยาบาล และการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงทำให้มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังจากใช้สถานการณ์จำลอง

2. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น หลังจากการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อ 3 และ 4 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น เพราะการใช้เทคนิคแม่แบบเป็นวิธีการที่ทำให้ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบ ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอเป็นพฤติกรรมแม่แบบซึ่งแสดงถึงความสามารถในการปรับตัวด้านการเรียน โดยแม่แบบมีอายุรุ่นราวคราวเดียวกันกับนักศึกษาพยาบาลและในเรื่องยังแสดงให้เห็นถึงผลที่แม่แบบได้รับจากการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ด้วย ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา (Bandura, 1977 : 2) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้ของเด็กส่วนใหญ่จากการกระทำตามแบบผู้อื่น ดังนั้นการปรับพฤติกรรมเด็กจึงควรให้เด็กเห็นทั้งตัวอย่างที่ดีและไม่ดี เด็กจะมีการพิจารณาอย่างมีเหตุผลที่จะเลียนแบบหรือไม่เลียนแบบสิ่งต่าง ๆ ดังนั้นแม่แบบที่ ผู้วิจัยนำเสนอในวิดีโอ ซึ่ง เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 รุ่นพี่ จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลสนใจและเข้าใจพฤติกรรมของแม่แบบ รวมทั้งภายหลังการดูวิดีโอแล้ว นักศึกษาพยาบาลได้ร่วมกันอภิปรายถึงพฤติกรรมที่เหมาะสม และไม่เหมาะสมของแม่แบบทำให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุนี้จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพวงพันธ์ ยศสระ (2542 : 50) ที่ศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร พบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลการวิจัยของดวงเนตร ไพบุลย์ (2541 : 59) ที่ศึกษาการเปรียบเทียบผลของการใช้เทคนิค แม่แบบและการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตย หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 5 จากผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

มีคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีแนวโน้มที่จะมีสติปัญญา สูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งใช้สถานการณ์จำลองในครั้งนี้เป็น การเลียนแบบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักศึกษาพยาบาลมากที่สุด ทำให้ นักศึกษาพยาบาลได้เผชิญกับสภาพการณ์จริงโดยการแสดงบทบาทและแสดงความคิดเห็นของ ตนเอง และยังได้รับฟังความคิดเห็นของเพื่อนและอาจารย์ จากการเข้าร่วมกิจกรรม จนทำให้นัก ศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางเกิดการเรียนรู้ จากการแสดงความคิดเห็น และปฏิบัติได้ดีกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยจึงทำให้นัก ศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนได้ดีกว่านัก ศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อมรา รสสุข (2529 : 68) ที่ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเกม สถานการณ์จำลอง และเกมจำลอง สถานการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน หลังจากได้รับการใช้ สถานการณ์จำลอง

4. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผล สัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 6 จากผลการศึกษาครั้งนี้ แสดงว่า การใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มี คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนสูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีแนวโน้มที่จะมีสติปัญญา สูงกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ เมื่อได้เห็นตัวแบบ และเลียนแบบ นักศึกษาพยาบาลที่มีสติปัญญาปานกลาง จะเกิดการเรียนรู้ และสามารถเลียนแบบได้ถูกต้อง และเหมาะสมมากกว่านักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ จึงทำให้นักศึกษา พยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางมีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่านักศึกษา พยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

5. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ ที่ได้รับการใช้ สถานการณ์จำลอง และที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 7 และ 8 ตามลำดับ

จากการศึกษาในครั้งนี้ แสดงว่า การใช้สถานการณ์จำลองทำให้นักศึกษาพยาบาล ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีกว่าการใช้เทคนิค แม่แบบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานการณ์จำลองเป็นวิธีจำลองเหตุการณ์ และสภาพการณ์ต่าง ๆ

ที่ใกล้เคียงความเป็นจริงที่สุด เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลเกิดการเรียนรู้ที่จะเข้าไปอยู่ในสถานการณ์นั้น ๆ นักศึกษาพยาบาลจึงมีความกระตือรือร้นที่จะเข้าร่วมกิจกรรม ได้ใช้ความคิดในการแก้ปัญหา ทำให้สนุกกับการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาได้ลองกระทำและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Schultz, 1972 : 4) ดังนั้น นักศึกษาพยาบาลจึงสามารถเชื่อมโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริง จนทำให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจอย่างลึกซึ้งและจดจำได้ดีส่วนการใช้เทคนิคแม่แบบโดยเสนอ แม่แบบวีดิทัศน์ ซึ่งแม่แบบเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 ซึ่งมีอายุใกล้เคียงกับนักศึกษาพยาบาลและมีความคุ้นเคยสนิทสนมกับนักศึกษาพยาบาล ทำให้ตื่นเต้น ระวังในการเข้าร่วม กิจกรรมน้อยลง จึงทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองและนักศึกษาพยาบาลที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของพวงพันธ์ ยศสระ (2542 : 57) ที่ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์ กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบกับนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์รัชต์ เรืองภิญโญ (2542 : 89) ที่ได้ศึกษาผลการใช้เทคนิคแม่แบบ และการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิต กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบและนักเรียนที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลองมีทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 การศึกษครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบทำให้นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีการปรับตัวดีขึ้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งเป็นแนวทางให้อาจารย์พยาบาลและพยาบาลประจำการที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับนักศึกษาสามารถนำไปใช้ในการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล โดยเลือกที่จะใช้วิธีการใช้สถานการณ์จำลอง การใช้เทคนิคแม่แบบวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ ตามความเหมาะสมและความถนัดของผู้ใช้

1.2 ควรมีการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้เทคนิคแม่แบบแก่อาจารย์พยาบาล เพื่อให้รู้จักนำประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาในเรื่องนี้ต่อไป โดยทดลองกับนักเรียนในชั้นปีอื่น ๆ บ้าง เช่น นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3 หรือนักศึกษาพยาบาลที่พักอยู่ในหอพัก กับนักศึกษาพยาบาลที่ไป-กลับ เป็นต้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนโดยใช้เทคนิคอื่นๆ นอกเหนือจากการใช้สถานการณ์ และเทคนิคแม่แบบ เช่น กรณีตัวอย่าง บทบาทสมมติ เป็นต้น

2.3 ควรศึกษาองค์ประกอบหรือตัวแปรอื่น ๆ นอกเหนือจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เช่น ลำดับการเกิด บุคลิกภาพ การอบรมเลี้ยงดู สภาพเศรษฐกิจของครอบครัว

2.4 ควรมีการติดตามผลระยะยาวทุก 3 เดือน 6 เดือน หลังจากเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้ว การปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ที่ได้รับการพัฒนาไปแล้ว นักศึกษานำประสบการณ์ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการเรียน และมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในการเรียนรู้อยู่หรือไม่ อย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกรัตน์ พงษ์สมุทร. การศึกษาเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนต่างเพศ ของนักศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพรตพิทยพยัต. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูภาษาไทยเสริมทักษะภาษา ท. 211. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526.
- กรรณิการ์ สิทธิศักดิ์. อิทธิพลของตัวแบบและการเสริมแรงที่มีต่อพฤติกรรมการเลียนแบบของเด็กระดับอนุบาล. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- กรรณิการ์ สุปโคกสูง. การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองกับการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านดอนขวาง อำเภอโนนไทย จังหวัดนครราชสีมา. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538. อัดสำเนา.
- กันยา ประสงค์เจริญ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนานิยในตนเองด้านความรู้สึกรับผิดชอบ. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- กันยา สุวรรณแสง. การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว. กรุงเทพฯ : บำรุงสาณส์, 2533.
- กาญจณี แก้วทนน. การใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อเปลี่ยนมโนภาพแห่งตนเองของเด็กวัยรุ่นในสถานสงเคราะห์บ้านศรีธรรมราช. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- คณะกรรมการพัฒนาอาจารย์. บทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2528.
- จรรยา สุวรรณทัต. ประมวลบทความวิชาการฉบับพิเศษ พ.ศ. 2525 - 2535. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- จันทวิส พันธุ์สุข. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความสนใจอาชีพอิสระของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านป่งแดง จังหวัดมุกดาหาร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

- ดวงจันทร์ หนูทอง. ผลการใช้แม่แบบหนังสือที่มีต่อการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมณีเจริญ มิตรภาพที่ 227 จังหวัดนครศรีธรรมราช. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. จริยธรรมของเด็กไทย. สถาบันวิชาพฤติกรรมศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัดสำเนา.
- ดวงเนตร ไพบูลย์. การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบและสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความเป็นผู้นำแบบประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเปรมฤดีศึกษา กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- ดวงแข วิทยาสุนทรวงศ์. ผลของกลุ่มสัมพันธ์เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง จังหวัดตรัง. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2541. อัดสำเนา.
- ทรายทอง ตั้งวงศ์ถาวรกิจ. การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลอง และการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธาตุทอง (เรือนเขียวสะอาด) กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา
- ทศนา แคมมณี. "การใช้บทบาทสมมติในการเรียนการสอน" ครุศาสตร์. 6(10) : 41 - 48; กรกฎาคม - สิงหาคม 2539.
- ธำรงค์ นวมศิริ. การทดลองใช้ข่าวหนังสือพิมพ์สร้างสถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาความเชื่อมั่นในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนฤทธิยะวรรณาลัย กรุงเทพมหานคร. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา
- นพพงษ์ บุญจิตราดุลย์. กรณีการฝึกสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาบริหารการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- นิภา นิธยายน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ : จิตวิทยาเพื่อการศึกษาและชีวิต. กรุงเทพฯ : โอ เอ พรินติ้งส์, 2530.
- บุญทัน อยู่ชมบุญ. หลักการสอน. เชียงราย : คณะครุศาสตร์ วิทยาลัยครูเชียงราย, 2533.
- ประดินันท์ อุปรมัย. จิตวิทยา. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2518.

ประเสริฐศรี เอื้อนครินทร์. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบเพื่อพัฒนาจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเมืองเลย จังหวัดเลย. ปรินิพนธ์ กศ.ม.

กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. การปรับปรุงพฤติกรรมเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536.

ผ่องศรี ศรีมรกต. การศึกษาติดตามระดับความวิตกกังวลและภาวะสุขภาพจิตของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3 - 4 ระหว่างปีการศึกษา 2531 - 2532. กรุงเทพฯ :

ศึกษาพร, 2528.

พเยาว์ พุนเจริญ. การเปรียบเทียบการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและแบบรายบุคคลที่มีต่อการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลโรงพยาบาลรามารับดี มหาวิทยาลัยมหิดล.

ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อัดสำเนา.

พวงพยอม ชิตทอง. การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อการประหยัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเชียงใหม่คริสเตียน จังหวัดเชียงใหม่. ปรินิพนธ์

กศ.ม. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา

พวงพันธ์ ยศสระ. การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนพิบูลประชาสรรค์

กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. อัดสำเนา.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 4.

กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เจริญผล, 2535.

พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์. การนิเทศและการสอนการพยาบาลในคลินิก. ชลบุรี : คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2538.

พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.

พาสณา ผโลศิลป์. การสำรวจปัญหาการปรับตัวในเด็กวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535. อัดสำเนา.

พินิต วัฒนโธ. เทคนิคการผลิตสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา,

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.

- พิมพ์รัชต์ เรืองภิญโญ. การเปรียบเทียบผลการใช้เทคนิคแม่แบบกับการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อทัศนคติต่อการเรียนนาฏศิลป์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนราชวินิต กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2542. อัดสำเนา.
- พิมพ์ สมนพงษ์. การศึกษาปัญหาของนักศึกษาพยาบาลภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ ราชบัณฑิต. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- พฤษชาติ เพชรสถิต. การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองกับการอภิปรายกลุ่มที่มีต่อพฤติกรรมแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดธรรมมงคล กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535.
- ไพบุลย์ อินทริวิชา. การศึกษาความต้องการและปัญหาในด้านการปรับตัวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาแบบประสม วิทยวชิการศึกษาระสานมิตร ปีการศึกษา 2510. ปรินญานิพนธ์ ก.ศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- ไพบุลย์ จันทยศ. รวมบทความวิจารณ์การศึกษา. หน่วยศึกษานิเทศจังหวัดเชียงราย, 2527.
- ราตรี พงษ์สุวรรณ. การศึกษาปัญหาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2540. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศึกษาพร, 2528.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์. ผลของการใช้สถานการณ์จำลองที่มีต่อความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยจิตเวชของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์ สำนักการแพทย์กรุงเทพมหานคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537. อัดสำเนา.
- วัชร ทรัพย์มี. "การแนะแนวในโรงเรียน," รายงานการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- วุฒิชัย จงคำนึ่งศีล. การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มและรายบุคคล ที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม (ช่างกลสยาม) กรุงเทพฯ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2538.

- วันเพ็ญ บุญประกอบ. ปัญหาสุขภาพจิตของเด็ก. กรุงเทพฯ : แปลนพลับบิซซิ่ง, 2532.
- วัลภา บุรณกลัด. ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความวิตกกังวลในการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- วาสนา แก้วหล้า. การพัฒนาเจตคติต่อวิชาชีพพยาบาลของนักศึกษาพยาบาลโดยการใช้ตัวแบบสัญลักษณ์. วิทยานิพนธ์ พม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2538. อัดสำเนา.
- วิมลพรรณ กลางมณี. ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อพฤติกรรมประชาธิปไตยด้านการระดมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านใจดี อำเภอขุขันธ์ จังหวัดศรีสะเกษ. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา
- วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์. คู่มือการประเมินผลการศึกษภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักการแพทย์, 2534.
- ศรินยา ชัยเพียรเจริญกิจ. ผลการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการประหยัดของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชลกันยานุกูล จังหวัดชลบุรี. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530. อัดสำเนา.
- สังัด อุทรานันท์. สถานภาพทางเศรษฐกิจ สังคม และสภาวะเกี่ยวกับตัวเด็กบางประการที่ทำให้เด็กไม่เข้าเรียนต่อในชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตการศึกษาภาคบังคับ จังหวัดเชียงใหม่ ประจำปี 2531. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2511. อัดสำเนา.
- สมบูรณ์ เสนีย์วงศ์ ณ อยุธยา. การเปรียบเทียบผลการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนหน่วยการเรียนรู้ทำมาหากิน ด้วยการสอนแบบใช้และไม่ใช้สถานการณ์จำลอง. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.
- สมพงษ์ จิตระดับ. "การสอนจริยศึกษาด้วยสถานการณ์จำลอง," ประชากรศึกษา. 24(6) : 15 - 21; มีนาคม, 2530.
- สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต. การปรับปรุงพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- สำเร็จ เวชสุนทร. "กิจกรรมสถานการณ์จำลองในวิทยาลัยครู," ครูปริทัศน์. 5(2) : 18 - 22; ธันวาคม 2533.
- สุชา จันทน์เอม และสุรางค์ จันทน์เอม. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : แพร่พิทยา, 2518.

- สุทธิรัตน์ พิมพ์พงศ์. การศึกษาขององค์ประกอบที่ส่งผลต่อการเรียนภาคปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาล มหาวิทยาลัยมหิดล. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2518. อัดสำเนา.
- สุปรียา อินทวิโรทัย. ผลการใช้แม่แบบในการพัฒนา พฤติกรรมการเรียนและทัศนคติในการเรียนของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนจันทรประดิษฐ์ราชามวิทยาคม. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- สุภา กิจจาท. "การใช้สถานการณ์จำลอง," ใน เอกสารประชุมปฏิบัติการเกี่ยวกับการสอนแบบจุลภาค. หน้า 1296 - 1297. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ตำรวจ, 2519.
- สุภาพรรณ ไครตจรัส. "ความสัมพันธ์ระหว่างปัญหาในการปรับตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" ใน รายงานการวิจัยภาควิชาจิตวิทยา. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.
- อัญชลี แจ่มเจริญ. "สถานการณ์จำลองกับการสอน," มิตรครู. 21(9) : 5-9; พฤษภาคม 2532.
- อมรา รสสุข. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากเกม สถานการณ์จำลองและเกมจำลอง สถานการณ์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มี ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำ. วิทยานิพนธ์ คม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529. อัดสำเนา.
- อรพรรณ ลือบุญรัชชัย. กรณีศึกษาเพื่อเสริมคุณธรรมจรรยาแห่งวิชาชีพพยาบาล. กรุงเทพฯ : คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เอื้ออารี พงศ์อิศรานนท์. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. เพชรบูรณ์ : หน่วยเอกสารตำรา วิทยาลัยครู เพชรบูรณ์, 2529.
- Anderson, Roberta, Charge. "A Simulation Come Designed to teach Group Member Roles to Be effectinee" Resources in education (Eric). 12(10) : 181, July, 1977.
- Bandura, Albert. Social Learning Theory. New Jersey : Prentice - Hall, 1977.
- Bandura and Ross. "Imitation of Film - Mediated Aggressive Models," Child Development and Behavior. New York : ed Freda Rebelahy and Lym Dorman, 1963.
- Beck, Isabel H. and Bruce Monroe. "Some Dimension of Simulation," Education Technology. 10(8) : 45 - 49; October, 1969.
- Blackman, Garth J. and Addlph Silberman. Medification of Child and Adolescent Behavior. Belmont California : Wadsworth Publishing Company Inc., 1975.
- Brown, Julic, S.; Obermen, Mery and Swift Yonne Badder. Baccalaureate Students's Image of Nursing. Nursing Research 250. (January February 1974) 53 - 59.

- Cruickshank, D. "Notion of Simulation and Games : A Preliminary Inquiry," Education Technology. 21(3) : 20-23; July, 1972.
- Dalton and Hylobelt. "An Application of Principles of Social Learning to Training in Communication of Emporthy". Journal of Counseling Psychology. 20(7) : 378 - 383; May, 1973.
- Garvey, Dale M. A Preliminary Evaluation of Simulation. A Paper Presented ant 46 th Annual Meeting of the National Council for The Social Studies. Cleveland, Ohio : November, 1966.
- Geller, Danial M. "Involvement In Role - Playing Simulation a Demonstration with Studies on Obedience," Journal of Personality and Social Psychology. 36(8) : 219 - 235; November, 1978.
- Hurlock, Elizabeth. B. Development Psychology. New York : Mc Graw - Hill Book Company, 1964.
- Hicks, D.J. "Imitation and Relation of Film Aggressive Peer and Adult,". Journal of Personality and Social Psychology. 2(10) : 197 - 200; September, 1965.
- Jaffe, Peter G. and Peter M. Carlson. "Modeling Therapy for Test Anxiety : The Role of Model Effect and Consequences," Behavior Research and Therapy. 10(11) : 329 - 339; November, 1972.
- Middlarsky, B., Jame, H. and Phillip Brickman. "Aversive Approval : Interaction Effect of Modeling and Reinforcement on Altruistic Behavior," Child Development. 44(6) : 321 - 328; June, 1973.
- O'Comor, Robert D. "Modification of Social With drawal Through Symblic Modeling," Journal of Applied Behavior Analysis. 2(4) : 15 - 22; August, 1969.
- Schultz, Landall L. Simulation in Social and Administrative Science. New Jersey : Prentice - Hall Inc., 1972.
- Twelder, Paul A. "Designed Simulation system," Education Technology. 3(7) : 70-71; October, 1969.
- Zimmerman, Barry J. and Arnold, Jafe. "Teaching Through Demonstration : The Effect of Structuring Imitation and Age," Journal of Educational Psychology. 69(12) : 773-778; December, 1977.

ภาคผนวก

บันทึกข้อความ

71

ส่วนราชการ.....บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5644, 5646
ที่.....ทม 1007/ ๔๔๖๑.....วันที่.....๑ ตุลาคม 2542
เรื่อง.....ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวสุนทรี รักความสุข นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบในการปรับตัวด้านการเรียน ของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี" โดยมี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุวดี เขียวระสีกีร์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรรณรัตน์ พลอยเลื่อมแสง และ อาจารย์วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถาม

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ข้าราชการในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญ ให้ นางสาวสุนทรี รักความสุข ซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ทม 1007/ 5191

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๖) ธันวาคม 2542

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุนทรี รักความสุข นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี" โดยมี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และ อาจารย์ทัศนีย์ ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในกรณีนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน 102 คน ตอบแบบสอบถามการเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี ในระหว่าง เดือนธันวาคม 2542 - มกราคม 2543

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวสุนทรี รักความสุข ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร. เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานเลขาธิการบัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒

เรื่อง ขอความร่วมมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม

เนื่องด้วย นางสาวสุนทรี รักความสุข นิสิตระดับปริญญาโท วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กำลังดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี จังหวัดนครบุรี" โดยมี รองศาสตราจารย์กมลรัตน์ กริทอง และ อาจารย์ทัศนดา ทองภักดี เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขออนุญาตให้นักศึกษาพยาบาลศาสตร์ชั้นปีที่ 2 จำนวน 102 คน ตอบแบบสอบถามการเปรียบเทียบผลการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครบุรี จังหวัดนครบุรี ในระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๔๒ - มกราคม ๒๕๔๓

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้รับรศพิจารณาให้ นางสาวสุนทรี รักความสุข ได้เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์ ดร.เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. ๒๕๘-๔๑๑๙, ๖๖๔-๑๐๐๐ ต่อ ๕๖๔๔, ๕๖๔๖

โทรสาร. ๒๕๘-๔๑๑๙

**แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน
การปรับตัวด้านการเรียนมี 2 ด้าน ดังนี้**

1. การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี
2. การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติ

คำชี้แจง ขอให้นักศึกษาพยาบาลอ่านข้อความต่อไปนี้ แล้วพิจารณาเลือกข้อที่ตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษามากที่สุด โดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องทางขวามือ ช่องใดช่องหนึ่งเพียงช่องเดียว

จริงที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลมากที่สุด
จริง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลมาก
จริงบ้าง	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลบ้างไม่ตรงบ้าง
จริงน้อย	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลน้อย
จริงน้อยที่สุด	หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับข้อเท็จจริงของนักศึกษาพยาบาลน้อยที่สุด

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
1	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี 1. ด้านความตั้งใจฟังและการปฏิบัติตาม ในขณะที่อาจารย์สอนและสาธิต ข้าพเจ้าตั้งใจฟังอาจารย์ในขณะที่อาจารย์ กำลังสาธิต					
2	ข้าพเจ้าพยายามทำความเข้าใจเรื่องที่ อาจารย์กำลังสาธิต					
3	ข้าพเจ้าใช้วิธีการจดบันทึกอย่างละเอียดใน ขณะที่อาจารย์สาธิต					
4	ขณะที่อาจารย์สาธิต ข้าพเจ้าฟังอย่างเดียว โดยไม่จดบันทึก					
5	ข้าพเจ้ามักจะนำสิ่งที่อาจารย์สาธิตให้ดูแล้ว มาปฏิบัติซ้ำให้เกิดความชำนาญ					
6	ทุกครั้งที่มีการสาธิต ข้าพเจ้าตั้งใจฟังโดย ไม่เหม่อลอย					
7	ข้าพเจ้าขาดสมาธิขณะที่อาจารย์มีการสาธิต					
8	ข้าพเจ้าไม่สามารถปฏิบัติงานได้ถูกต้องตาม ขั้นตอนที่อาจารย์สาธิตให้ดูได้					
9	2. ด้านซักถามอาจารย์ผู้สอนในบทเรียน ที่ไม่เข้าใจ ข้าพเจ้ารู้สึกอึดอัดไม่กล้าซักถามอาจารย์ใน บทเรียนที่ไม่เข้าใจ					
10	ข้าพเจ้าไม่ชอบถามอาจารย์ แม้ไม่เข้าใจ บทเรียนที่อาจารย์สอนก็ตาม					
11	ข้าพเจ้าตั้งใจฟังเวลาอาจารย์สอน					
12	ข้าพเจ้ารู้สึกไม่สบายใจเมื่อต้องถามอาจารย์ ผู้สอนในบทเรียนที่ได้เรียนไปแล้ว					
13	เมื่อไม่เข้าใจบทเรียน ข้าพเจ้าซักถามทันที หลังจากอาจารย์สอนจบ					
14	ทุกครั้งที่มีย่อสงสัยในบทเรียนข้าพเจ้าจะ เฉยเมยไม่สนใจที่จะซักถาม					
15	3. ด้านเข้าใจคำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ข้าพเจ้าไม่สนใจท่องศัพท์เทคนิคต่าง ๆ					
16	เมื่ออาจารย์สอนคำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะไม่สนใจ					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
17	ข้าพเจ้าสามารถเขียนศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ได้ถูกต้อง					
18	ข้าพเจ้าแปลศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง					
19	ข้าพเจ้าตั้งใจที่จะท่องศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ที่อาจารย์สอน					
20	ข้าพเจ้าเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ โดยการอ่านทบทวนอีกครั้ง					
21	ข้าพเจ้าไม่ชอบเรียนวิชาที่ใช้ศัพท์เทคนิคมาก ๆ					
22	หลังจากที่เรียนเรื่องศัพท์เทคนิคข้าพเจ้าสามารถเข้าใจศัพท์ต่าง ๆ ทุกคำ					
23	ข้าพเจ้าสามารถบอกความหมายคำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ให้เพื่อนฟังได้อย่างเข้าใจ					
24	เมื่อมีข้อสอบที่มีศัพท์เทคนิคมาก ๆ ข้าพเจ้าทำคะแนนได้น้อย					
25	ข้าพเจ้ารู้สึกภูมิใจว่าเป็นคนเก่งที่สามารถเรียนรู้คำศัพท์เทคนิคต่าง ๆ					
<u>การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติ</u>						
1. ด้านเตรียมความรู้ก่อนฝึกภาคปฏิบัติ						
บนหอผู้ป่วย						
26	ข้าพเจ้าอ่านตำราล่วงหน้าเพื่อเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติในวันต่อไป					
27	ข้าพเจ้าไม่ชอบทบทวนบทเรียนก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ					
28	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการค้นคว้าหาความรู้ก่อนขึ้นปฏิบัติบนหอผู้ป่วย					
29	ข้าพเจ้าไม่ได้ค้นหาความรู้ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติบนหอผู้ป่วย					
30	ข้าพเจ้าวางแผนการปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยล่วงหน้าเสมอ					
31	ข้าพเจ้าไม่กระตือรือร้นมากนักกับการค้นคว้าด้านวิชาการก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ					
32	ข้าพเจ้าอ่านหนังสือก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติทุกครั้ง					
33	ข้าพเจ้าเตรียมความรู้ให้พร้อมล่วงหน้าเสมอ					
	สำหรับการฝึกภาคปฏิบัติบนหอผู้ป่วย					

ข้อ ที่	ข้อความ	จริงที่สุด	จริง	จริงบ้าง	จริงน้อย	จริงน้อย ที่สุด
	2. ด้านชกถามอาจารย์นิเทศและพยาบาล ประจำการ เมื่อมีข้อสงสัย					
34	ข้าพเจ้าปฏิบัติตามการพยาบาลโดยไม่ถาม พยาบาลประจำการเมื่อมีข้อสงสัย					
35	ข้าพเจ้ามีความกระตือรือร้นในการซักถาม อาจารย์ เมื่อมีข้อสงสัยขณะให้การพยาบาล					
36	ข้าพเจ้ารู้สึกอดัดไม่กล้าซักถามพยาบาล ประจำการขณะให้การพยาบาล					
37	ข้าพเจ้ากลัวอาจารย์ตำหนิเมื่อข้าพเจ้าซัก ถามข้อสงสัยขณะให้การพยาบาล					
38	ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจในการปฏิบัติงานเมื่อได้ ซักถามอาจารย์นิเทศขณะให้การพยาบาล					
39	ข้าพเจ้ารู้สึกมั่นใจในการปฏิบัติงานเมื่อได้ ซักถามพยาบาลประจำการขณะให้ การพยาบาล					
40	ข้าพเจ้าจะซักถามพยาบาลประจำการเมื่อมี ข้อสงสัยเสมอ					
	3. ด้านส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตาม เวลา					
41	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ เสร็จทันเวลา					
42	ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ได้รับมอบหมายให้ เสร็จก่อนเวลา					
43	ข้าพเจ้าทำงานได้เสร็จตามเวลาที่กำหนด					
44	ข้าพเจ้ารีบลงมือทำงานทันทีที่ได้รับ มอบหมายจากอาจารย์ทุกครั้ง					
45	ข้าพเจ้าส่งงานช้ากว่ากำหนดเสมอ					
	4. ด้านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้ สำเร็จทันเวลา					
46	เมื่ออาจารย์นิเทศมอบหมายงานข้าพเจ้าจะ ทำงานได้ทันเวลาเสมอ					
47	ข้าพเจ้าปฏิบัติงานไม่เสร็จจนทำให้ผู้ป่วย เสียประโยชน์จากการรักษาพยาบาล					
48	พยาบาลประจำการชอบตำหนิข้าพเจ้าเมื่อ ทำงานไม่เสร็จทันเวลา					

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	สวัสดีเธอจ้า	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาพยาบาลและระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาล 2. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดี และความเป็นกันเองในกลุ่ม 3. เพื่อให้ให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวัตถุประสงค์ของวิธีการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน 4. เพื่อให้ให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวิธีการดำเนินการใช้สถานการณ์จำลองจุดมุ่งหมายของการแสดงบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาพยาบาลตลอดจนช่วงระยะเวลาจำนวนครั้งและสถานที่ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม	1. ใช้กิจกรรม “สวัสดีเธอจ้า” เป็นสื่อในการสร้างความคุ้นเคยโดยมีวิธีเล่นดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษดินสอแก่นักศึกษาพยาบาลทุกคนและอธิบายวิธีการของกิจกรรม “สวัสดีเธอจ้า” เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามวิธีการต่าง ๆ ให้เข้าใจ 1.3 เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง 1.4 เมื่อเพลงเริ่มขึ้น ให้นักศึกษาแต่ละคนทำความรู้จักเพื่อนนักศึกษาด้วยกันให้มากที่สุด พร้อมทั้งสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน พยายามจำข้อมูลให้ได้มากที่สุด และแม่นยำที่สุด หลังจากนั้นให้เซ็นชื่อลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้ 1.5 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน แนะนำเพื่อนที่ตนเองรู้จัก โดยออกมารายงานข้อมูลที่ตนรวบรวมได้ จนครบทุกคน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.6 ผู้วิจัยสนทนากับ นักศึกษาพยาบาลใน กลุ่มเพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยเป็นกันเอง 1.7 เมื่อบรรยายภาคในกลุ่มมี ความเป็นกันเอง และ ทุกคนรู้จักคุ้นเคยกัน ดีแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษา พยาบาล แสดงความ คิดเห็นเกี่ยวกับ กิจกรรมในครั้งนี้ 1.8 ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ปฐมนิเทศ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาล ทำ ความรู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคย ให้มีบรรยากาศที่ดีและ เป็นกันเองภายในกลุ่ม 1.9 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษา พยาบาลทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของผู้วิจัยและ นักศึกษาพยาบาล ในการใช้สถานการณ์ จำลอง เพื่อพัฒนาการ ปรับตัวด้านการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล 1.10 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ นักศึกษาพยาบาล ซักถามข้อสงสัยต่างๆ จนเข้าใจ 1.11 ผู้วิจัยสรุปและแจก ตารางกำหนดการเข้า ร่วมการทดลอง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
2-3	การปรับตัว ด้านการเรียน ภาคทฤษฎี เกี่ยวกับการ ตั้งใจฟังและ ปฏิบัติตามใน ขณะที่อาจารย์ สาธิต	"ฟังให้ตื่น"	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัวด้านการเรียน โดยมีความตั้งใจฟัง และ ปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์ สาธิต	ในการใช้สถานการณ์จำลอง ตั้งแต่ครั้งที่ 2-13 มีวิธีการ ดำเนินการ เป็นขั้นตอนทุกครั้ง ดังนี้ ผู้วิจัยดำเนินการทดลอง โดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมี ขั้นตอน 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นเตรียม 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียน โดย การเล่าเรื่องเกี่ยวกับ สถานการณ์จำลอง ที่นำมาใช้ 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ใน การเข้าร่วมกิจกรรมใน ครั้งนี้ 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของ สถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัคร จำนวน 9 คน แล้วให้ ศึกษาบทบาทที่ได้ รับมอบหมายให้แสดง ขั้นที่ 2 ขั้นดำเนินการกิจกรรม 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล จัดสถานการณ์และแสดง บทบาทไปตามลำดับ เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้ เวลาประมาณ 10-15 นาที 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล จำนวนที่เหลือที่ไม่ได้ แสดง เป็นผู้สังเกตการ แสดงของเพื่อน ขั้นที่ 3 ขั้นวิเคราะห์และ อภิปรายผล 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล ทั้งผู้แสดงและผู้สังเกต วิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึกและบทบาทที่

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				นักศึกษาพยาบาลได้ แสดงและได้เห็น 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล ทุกคนร่วมวิเคราะห์และ อภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว ด้านการเรียนในสถานการณ์ จำลองกับชีวิตจริง ขั้นที่ 4 ขั้นสรุป 4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล สรุปสิ่งที่นักศึกษาได้ เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว ด้านการเรียนจากการใช้ สถานการณ์จำลอง 4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
4-5	การปรับตัว ด้านการเรียน ภาคทฤษฎี เกี่ยวกับการ ซักถามอาจารย์ ผู้สอนใน บทเรียนที่ ไม่เข้าใจ	“ตามได้ถ้าไม่ เข้าใจ”	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัว โดยการซักถาม อาจารย์ ผู้สอนในบทเรียนที่ ไม่เข้าใจ	
6-7	การปรับตัวด้าน การเรียนภาค ทฤษฎีเกี่ยวกับ การเข้าใจศัพท์ เทคนิคต่าง ๆ	“คำศัพท์มากมาย”	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัวโดยการเข้าใจ ศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	
8-9	การปรับตัวด้าน การเรียนภาค ปฏิบัติเกี่ยวกับ กล่าซักถาม อาจารย์นิเทศ และพยาบาล ประจำการ เมื่อ	“อะไรกัน”	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัวโดยกล้า กล่าซัก ถามอาจารย์นิเทศ และ พยาบาลประจำการ เมื่อมีข้อ สงสัยระหว่างให้การพยาบาล	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
	มีข้อสงสัย ระหว่างให้ การพยาบาล			
10	การปรับตัวด้าน การเรียนรู้ภาค ปฏิบัติเกี่ยวกับ การเตรียม ความรู้ก่อนขึ้น ฝึกภาคปฏิบัติ	"มีอะไรบ้าง"	เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัว โดยการเตรียม ความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ	
11	การปรับตัว ด้านการเรียน ภาคปฏิบัติ เกี่ยวกับการ ส่งงานที่ได้รับ มอบหมาย ตรงตามเวลาที่ กำหนด	"ตรงเวลา"	เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัวโดยการส่งงาน ที่ได้รับมอบหมายตรงตาม เวลาที่กำหนด	
12-13	การปรับตัว ด้านการเรียน ภาคปฏิบัติ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติงานที่ได้ รับมอบหมาย ให้สำเร็จทันเวลา	"รับผิดชอบนะ"	เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมี การปรับตัว โดยปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ ทันเวลา	
14	ปัจฉิมนิเทศ		1. เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาล แสดงความรู้สึกและ ประเมินผลที่ได้รับจากการ ใช้สถานการณ์จำลอง 2. เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาล ได้ร่วมกันอภิปรายและสรุป	1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล สรุปสิ่งที่ได้รับในการเข้า ร่วมการใช้สถานการณ์ จำลองในครั้งนี้ 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษา พยาบาล ชักถามและแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับ การปรับตัว ด้านการเรียน ที่ผ่านมา

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล บอกวิธีการนำการปรับตัว ด้านการเรียนไปใช้ในชีวิต ประจำวัน และผู้วิจัยสรุป เพิ่มเติม 4. ผู้วิจัยกล่าวขอให้นักศึกษา พยาบาล และกล่าวปิดการ ทดลอง

รายละเอียดการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ปฐมนิเทศ

ชื่อกิจกรรม สวัสดิ์เธอจำ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาพยาบาลและระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาล
 2. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและความเป็นกันเองในกลุ่ม
 3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวัตถุประสงค์ของวิธีการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน
 4. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวิธีการดำเนินการ การใช้สถานการณ์จำลอง
- จุดมุ่งหมาย ของการแสดงผลบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาพยาบาล ตลอดจนช่วงระยะเวลา จำนวน ครั้งและสถานที่ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เวลาที่ใช้ 50 นาที

- อุปกรณ์
1. ป้ายชื่อนักศึกษา
 2. เทปเพลง
 3. ดลิပ်เพลง
 4. กระดาษ ดินสอ

ขั้นตอนในการดำเนินการ

- ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในการปฐมนิเทศ โดยใช้กิจกรรม “สวัสดิ์เธอจำ”
1. ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน
 2. ผู้วิจัยแจกกระดาษ และดินสอ แก่นักศึกษาพยาบาลทุกคน และอธิบายวิธีการของกิจกรรม “สวัสดิ์เธอจำ” เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามวิธีการต่าง ๆ ให้เข้าใจ
 3. เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง
 4. เมื่อเพลงเริ่มขึ้นให้นักศึกษาแต่ละคนทำความรู้จักเพื่อนนักศึกษาด้วยกันให้

มากที่สุดพร้อมทั้งสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคนพยายามจำข้อมูลให้ได้มากที่สุด และแม่นยำที่สุด หลังจากนั้นให้เขียนชื่อลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้

5. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน แนะนำเพื่อนที่ตนเองรู้จัก โดยออกมารายงานข้อมูลที่ตนเองรวบรวมได้ จนครบทุกคน
6. ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยเป็นกันเอง
7. เมื่อบรรยากาศในกลุ่มมีความเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักคุ้นเคยกันดีแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในครั้งนี้
8. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลทำความรู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคยให้มีบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองภายในกลุ่ม
9. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษาพยาบาลทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของผู้วิจัยและนักศึกษาในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล
10. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่จะใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 2

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับตั้งใจฟังและปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์สาธิตการสอน

ชื่อกิจกรรม ฟังให้ตื่น

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียนโดยตั้งใจฟังและปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์สาธิตการสอน

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง “ ฟังให้ตื่น ”
2. ผู้แสดงจำนวน 6 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 6 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 6 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับเหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที
- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “ฟังให้ดีนะ”

ครั้งที่ 2

- ฉากที่ 1
- บรรยาย ณ อาคาร 1 ห้อง 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2
- บรรยาย ขณะที่ เป็นชั่วโมงวิชาการพยาบาลเด็ก (ภาคทดลอง) ขณะที่ อาจารย์ธัญญมล กำลังอธิบาย เรื่อง การนำบัตรรักษาด้วยฝอยละออง นักศึกษาส่วนใหญ่ในห้องเรียนตั้งใจฟังและจดบันทึกตาม กำไลและสายทอง หันหน้ามาคุยกัน
- กำไล (หันหน้าไปคุยกับสายทอง) “สาย ฉันว่าเย็นนี้เราเขีนออกจากหอไปเดินเล่นหน้าศาลไปไหว้ ร.5 กันดีไหม?”
- สายทอง ไปกัน 2 คนเองหรือ เราว่าชวน ราฟิงไปด้วยดีกว่า ขานั่นนะเค้าชอบไปกินขนมจีนหน้าศาล จะได้ไปพร้อมกันเลยไปกันหลาย ๆ คนคงสนุกดีนะ
- กำไล เออ ดี ๆ พูดยังขนมจีนหน้าศาล ฉันก็อยากกินเหมือนกัน
- สายทอง (ยิ้มแล้วพนักหน้า) “ฮือ” เราก็ว่ายังงั้นแหละ
- ฉากที่ 2
- บรรยาย ในเวลาต่อมา ในห้องเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2
- บรรยาย เวลาต่อมา ขณะที่อาจารย์ธัญญมล กำลังอธิบายเรื่อง “วิธีพ่นยา” มลฤดีนั่งเหม่อมองออกไปนอกห้อง อาจารย์ธัญญมล หันไปมองนักศึกษาเหล่านั้น ด้วยสีหน้าเฉยๆ และหยุดสอนไปชั่วขณะ จากนั้นจึงถาม กำไลและสายทอง ที่กำลังคุยกันอยู่ว่า มีข้อสงสัยอะไรเกี่ยวกับเรื่องเรียนหรือเปล่านั้น ถ้ามีถามครูได้ นักศึกษาทั้งหมดหันไปทางกำไลและสายทอง ซึ่งหยุดคุยหันมาสบตากันแล้วก้มหน้าหลบสายตาคู
- ครูต่อมา อาจารย์ธัญญมล ดำเนินการสอนต่อไป นักศึกษาส่วนใหญ่ตั้งใจฟัง อาจารย์อธิบาย สักครู.....ต่อมา.....กำไลกับสายทองก็เริ่มคุยกันต่อ
- กำไล นี่ สาย ฉันว่านะอาจารย์ต้องโกรธเรา 2 คนแน่ ๆ เลย ที่เราคุยกัน ตอนอาจารย์ถามนะฉันนะใจหายวาบเลย เธอว่าไหม?
- สายทอง (พยักหน้าเชิงสนับสนุน) จริง ๆ ด้วยละ ดูอาจารย์สิไม่สนใจมองมาทางเรา 2 คนอีกเลย แล้วฉันก็อยากให้ชั่วโมงนี้หมดไปเร็ว ๆ จังเลย
- บรรยาย ขณะนั้นราฟิงหันไปทางเพื่อนทั้ง 2 คน ด้วยสีหน้าไม่พอใจ แต่สายทองกับกำไลยังคงพูดคุยกันต่อไป มลฤดี ก็มองนาฬิกาข้อมือและมองออกไปนอกห้องอยู่เสมอ ๆ สักครู สุวดี ซึ่งนั่งอยู่ใกล้ ๆ กับกำไล พูดยขึ้นว่า
- สุวดี (หันไปทางกำไลและสายทอง) “เงียบหน่อยได้ไหม ฉันฟังอาจารย์สอนไม่รู้เรื่องเลยเดี๋ยวพออาจารย์ อธิบายพร้อมสาธิตด้วย อาจารย์จะเรียกให้ออกไป

- ทำให้ดูด้วยนะ
- กำไล "ก็ไม่เป็นนี่ กำไลเธออย่ามายุ่งกับฉันนะ เธอฟังอาจารย์ไปเถอะ"
(แล้วกำไล กับสายทอง ก็พูดคุยกันต่อไป โดยไม่สนใจฟังว่าเพื่อนจะว่าอย่างไร)
- บรรยาย จากนั้น หลังจากทีอธิบายทฤษฎีจบลง จึงหันไปทางนักศึกษาทั้งหมด แล้วบอกให้แบ่งกลุ่มเป็น 2 กลุ่ม แจกอุปกรณ์ตามกลุ่มพร้อมกันให้นักศึกษาหัดทำตามที่อาจารย์กำลังสาธิต สายทองและกำไลอยู่กลุ่มเดียวกัน ทำท่าเบื่อพอเพื่อน ๆ ทำตามทีอาจารย์สาธิต สายทองและกำไล คอยหลบอยู่ข้างหลังเพื่อน ไม่สนใจดูและคุยกันต่อไป โดยไม่สนใจทำตามทีอาจารย์ธัญญมลสาธิต
- สุวดี (หันมาทางกำไลและสายทอง) แล้วถามว่า ตกลงเธอจะไม่ทำหรือการเตรียมยาพ่นนะ
- กำไล ไม่หรอกรฉันดูอยู่ก็ไม่เห็นยากอะไรนี่
- สายทอง พูดเป็นเชิงสนับสนุน จริง ๆ ด้วยเดี๋ยวสัญญาชาติญาณก็ทำได้เองนั่นแหละ ไม่ต้องมาห่วงฉันหรอก เดี่ยวหมดเวลาฉันกับกำไลก็จะไปข้างนอกพักสมองซะหน่อย เธอไปหรือเปล่าละ
- สุวดี ไม่หรอก เพราะเดี๋ยวฉันต้องจดทีอาจารย์สอนพร้อมกับขั้นตอนการทำเพื่อกันลืมไง
- สายทอง งั้นก็ตามใจเธอละจะ เราจะไปกับกำไล 2 คนก็ได้
- บรรยาย ก่อนที่จะสอนจบ อาจารย์ธัญญมล หันมาเห็นสายทองกับกำไลไม่ได้ปฏิบัติตามที่อาจารย์กำลังสาธิต อาจารย์สาธิตจนจบ แล้วหันมาพูดกับนักศึกษาทั้งหมดว่าหลังจากที่ครูสอนจบแล้ว มีใครสงสัยจะถามอะไรไหม? เงียบซักครูเป็นการขอคำตอบ นักศึกษาทุกคนเงียบ อาจารย์ธัญญมล จึงพูดว่า ถ้าไม่มีใครสงสัยยังเหลือ เวลาอีก 15 นาที ครูจะทบทวนว่านักศึกษาสามารถทำได้หรือไม่ โดยการถามคำถามและให้แสดงให้เพื่อนดูด้วย
- อาจารย์ธัญญมล "ไหน ใครลองบอกครูซิว่า อุปกรณ์ตัวนี้เรียกว่าอะไร" (พูดพร้อมยกอุปกรณ์ในการพ่นยาให้นักศึกษาทั้งหมดดู) (สุวดี กับรำพึง ยกมือขึ้นพร้อม ๆ กัน)
- อาจารย์ธัญญมล "ไหน สุวดี ตอบครูซิ"
- สุวดี ตอบพร้อมกับหยิบอุปกรณ์ขึ้น เรียกว่า aerosol face mask ค่ะ
- อาจารย์ธัญญมล (ยิ้มพร้อมพยักหน้าแล้วพูดว่า) "เก่งมากค่ะ แสดงว่าเธอตั้งใจฟังตอบครูสอนดีมาก" (สุวดียิ้มแล้วนั่งลง อาจารย์ธัญญมลมองไปทางกำไลแล้วถามกำไลว่า) "หลังจากที่เตรียมอุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปควรทำอย่างไรบ้างจะกำไล"
- กำไล (หยุดคุย หันไปมอง อาจารย์ธัญญมล และหันกลับไปมองสายทองเป็นเชิงถาม)

- อาจารย์ธัญญมล จึงหันไปทางสายทอง ซึ่งนั่งอยู่ทางซ้ายมือของกำไลว่า
- อาจารย์ธัญญมล สายทอง ช่วยตอบครูหน่อยซิว่า หลังจากเตรียมอุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว
ขั้นตอนต่อไปควรทำอะไร
- สายทอง (ลุกขึ้นยืนช้า ๆ หันหน้าไปมองเพื่อน ๆ ที่นั่งข้าง ๆ ด้วยสีหน้าสลดลง)
- อาจารย์ธัญญมล (เดินมายืนบริเวณหน้าชั้นเรียน แล้วถามขึ้นว่า “ไหนใครจะช่วยตอบได้บ้างว่า
ขั้นตอนต่อไปเราจะทำอะไร
- รำพึง (ยกมือขึ้น แล้วตอบว่า) หนูค่ะ เมื่อเราเตรียมอุปกรณ์เรียบร้อยแล้ว ก็นำไป
เตียงผู้ป่วย และต่อท่อแก๊สออกซิเจนที่กั้นกระเปาะ พูดยพร้อมกันทำให้ดู
- อาจารย์ธัญญมล (มองที่รำพึง แล้วกล่าวชมว่า) “เก่งมากจ๊ะ แสดงว่าเธอตั้งใจฟังและทำตาม
เวลาครูสาธิตให้ดู เวลาให้ทำจึงทำได้ถูกต้อง”
- อาจารย์ธัญญมล นอกจากนี้แล้ว เราจะจัดทำผู้ป่วยอย่างไรในการพ่นยา มลฤดีละ ตอบครูซิ
มลฤดี (ค่อย ๆ ลุกขึ้นอย่างช้า ๆ แล้วหันไปมองสุวดี และไม่ทราบว่าจะตอบ
อาจารย์ว่าอะไร)
- อาจารย์ธัญญมล (พูดพร้อมมองไปที่ มลฤดี) เธอก็เป็นอีกคนที่ตอบคำถามไม่ได้ แต่ครูคิดว่า
เธอ 3 คน คงรู้นะที่ตอบคำถามและปฏิบัติไม่ได้ เนื่องจากอะไร ตั้งแต่วันนี้
เลิกเรียนแล้วไปทบทวนบทเรียนไม่ต้องออกไปข้างนอก เดี่ยวครูจะไปบอก
คุณแม่บ้านไม่ให้อนุญาตให้เธอ 3 คนออกกรณีพิเศษ แล้วพรุ่งนี้มาเล่าให้ครูฟัง
- บรรยาย สายทองกับกำไลมองหน้ากัน แล้วนึกในใจว่า วันนี้เป็นวันที่แย่ที่สุดเลย
สายทอง อุทานเบา ๆ ไม่น่าเลยเรา เลยอดไปหน้าศาลเลยเราแย่จัง ส่วนมลฤดี
ทำหน้าเศร้า คิดในใจว่า รู้ๆ เราตั้งใจฟังอาจารย์ไม่เหม่อมองออกไปนอกห้อง
และปฏิบัติตามที่อาจารย์สาธิต วันนี้จะได้ไม่ต้องรีบกลับไปทบทวนบทเรียนได้
ออกไปพักผ่อน

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 3

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนเกี่ยวกับตั้งใจฟังและปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์
สาธิต

ชื่อกิจกรรม ฟังให้ดีนะ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียนโดยมีความตั้งใจฟังและ
ปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์สาธิต

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง “ ฟังให้ดีนะ ”
2. ผู้แสดงจำนวน 5 คน
3. นี๊ยชื่อตัวละคร 5 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 5 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง
ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “ฟังให้ดีนะ”

ครั้งที่ 3

- ฉากที่1
บรรยาย ณ อาคารเรียน1 ห้อง307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
ขณะนี้ เป็นชั่วโมงวิชาการพยาบาลเด็ก(ภาคทดลอง) ขณะที่ อ.สุนทรี กำลังอธิบายเรื่อง”การตรวจร่างกายและปฏิกิริยาต่าง ๆ ในเด็ก โดยการสาธิตการตรวจร่างกายเด็กให้นักศึกษาดู นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ในห้องเรียนตั้งใจฟังคำบรรยาย ขณะที่ครูสาธิตนักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่ปฏิบัติตาม มาลีและมาเรียม หันหน้ามาคุยกันและชวนกันมองออกไปนอกประตูห้อง และหลบอยู่ด้านหลังของเพื่อน ไม่ปฏิบัติตามที่อาจารย์สาธิต การตรวจร่างกายเด็ก
- มาลี (หันหน้าคุยกันกับมาเรียม) “เรียม” วันนี้มีตลาดนัดขายของถูกเราเห็นเสื้อสวยด้วยนะเดี๋ยวเราไปดูกันดีกว่านะ ฉันกำลังหาเพื่อนช่วยเชียร์อยู่พอดี ที่จะซื้อเสื้อตัวไหนดี แบบว่าต้องมีแรงเชียร์ก่อนจึงจะซื้อได้ (มาลีพูดพร้อมกับมองออกไปนอกประตู)
- มาเรียม กิตติเลย ฉันก็กำลังจะชวนเธอไปหาเสื้อสวย ๆ ไว้ใส่งานรับน้องอยู่เหมือนกัน
- มาลี ใจตรงกันเลยนะ (พูดแล้วหันมายิ้มกับมาเรียม)
- ฉากที่2
บรรยาย ในเวลาต่อมาในห้องเรียน 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาพยาบาลปี 2
ขณะที่อาจารย์สุนทรี กำลังอธิบายการตรวจร่างกายและปฏิกิริยาต่าง ๆ ในเด็ก มาลีคุยกับมาเรียม เมื่อคืนเล่นน้องชะร้งให้เลย (มาลิกล่าวพร้อมกับหันหน้าไปทางมาเรียมซึ่งนั่งอยู่ทางขวามือข้าง ๆ กัน) อาจารย์สุนทรีหันไปมองนักศึกษา 2 คนและหยุดสอนไปชั่วขณะ นักศึกษาที่กำลังคุยกันอยู่หยุดมองมาที่อาจารย์ผู้สอนแล้วเงยบ คุรู่ต่อมา อาจารย์สุนทรี เริ่มดำเนินการสอนต่อไป นักศึกษาส่วนใหญ่ตั้งใจฟัง และฉวยกับสนใจเริ่มคุยกันต่อ
- มาลี นี่! มาเรียม ที่เธอบอกว่าเล่นน้องชะร้งให้ น้องทำอะไรผิดหรือจะ
- มาเรียม ก็น้องนะชิ ใส่กางเกงขาสั้นเดินออกไปโทรศัพท์ ฉันเห็นพอดีเลย (หันไปทางมาลีแล้วพูด)
- มาลี ตอบมาเรียมด้วยท่าที่สนใจในการสนทนาแล้วพูดต่อว่า จริง ๆ หรือจะ เราว่าเล่นในหนัก ๆ เลย น้องจะได้ไม่ทำผิดอีก
- บรรยาย ขณะที่มาเรียมกับมาลียุกันนั้น รัชนี้หันไปมองเพื่อนด้วยสีหน้ารำคาญ แต่มาเรียมและมาลียังคงคุยกันต่อไปและเสียงดังมากขึ้น ลักครู้ญญาซึ่งนั่งอยู่ใกล้กับมาลีพูดขึ้นว่า

- ธัญญา (หันไปทางฉวี) เจ็บหน่อยได้ไหม? ฉันฟังอาจารย์สอนไม่รู้เรื่องเลย แล้วอาจารย์ก็มองมาทางเธอ 2 คนด้วย ถ้าอาจารย์ถามเธอแล้วตอบไม่ได้ แยะเลยหน้า
- มาลี เธอไม่ต้องมาอยู่กับฉัน คราวหน้าอย่ามานั่งใกล้ฉันซิ (พูดจบก็หันไปคุยกับมาเรียมโดยไม่สนใจคำพูดของเพื่อนและของอาจารย์ที่กำลังสอนอยู่)
- บรรยาย เมื่ออาจารย์สุนทร อธิบายจบบทเรียนแล้ว จึงหันมาถามนักศึกษาทั้งหมดว่า เวลาตรวจศีรษะเด็ก ถ้าอายุไม่ถึง 18 เดือน ควรดูอะไรบ้าง
- อ.สุนทร เอ้า ธัญญา เธอตอบครูซิ
- ธัญญา (ธัญญาลุกขึ้นยืนตอบครูทันที) เราควรจะตรวจศีรษะเด็กอายุไม่ถึง 18 เดือน ตรวจดู Anterior fontanel ว่าปิดแล้วหรือยัง กว้างเท่าไรหรืคะ
- อ.สุนทร ยืม พยักหน้าแล้วพูดว่า เก่งมากจ๊ะ แสดงว่าเธอเข้าใจและตั้งใจฟังเวลาที่ครูสอน ดีมากเลย เพื่อน ๆ ปรบมือให้เพื่อนหน่อย
- ธัญญา ยืมแล้วนั่งลง
- อ.สุนทร หันไปมองมาเรียมและมาลี แล้วถามมาลีว่า ถ้าเราตรวจร่างกายเด็ก ส่วนของตา ควรจะตรวจดูอะไรบ้าง มาลี
- มาลี (หยุดคุยหันมามอง อาจารย์สุนทร แล้วมองไปทางมาเรียม และเพื่อนที่อยู่ด้านข้าง)
- อาจารย์สุนทรจึงหันไปถามมาเรียมซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ สมใจว่า
- อ.สุนทร มาเรียม ช่วยบอกเพื่อน ๆ หน่อยซิคะว่า ถ้าจะตรวจตาของเด็ก ควรจะตรวจดูอะไรบ้าง
- มาเรียม ลุกขึ้นช้า ๆ แล้วหันไปมองสมใจ ทั้ง 2 คน ก้มหน้านิ่ง ไม่ทราบว่าจะตอบว่าอะไร
- (อาจารย์สุนทร ได้แต่มองเด็ก 2 คนนั้น แล้วพูดว่า)
- อ.สุนทร (ไหน? ใครจะตอบครูได้บ้างว่า เราควรตรวจดูตาเด็กควรดูอะไรบ้าง
- สมล ยกมือแล้วตอบว่า หนูคะ เราตรวจดูตาจะตรวจตรงเปลือกตาล่าง ว่าซีดหรือไหม และดูตาขาว ว่าเหลืองหรือไม่
- อ.สุนทร พยักหน้าแล้วพูดว่า ถูกต้องแล้วไม่ว่าจะเป็นเด็กเล็กหรือเด็กโตเก่งมากจ๊ะสมล
- อ.สุนทร มองที่มาเรียมและมาลีแล้วพูดว่า มาเรียมกับมาลีตอบคำถามครูไม่ได้ เธอคงรู้แล้วนะว่าทำไมถึงตอบคำถามไม่ได้เพราะอะไร เด็กวครูจะปล่อยก่อนเวลา 15 นาที เธอตามครูมาที่ห้องพักนะ
- บรรยาย มาเรียมหันมาสบตากับมาลี แล้วทำหน้าเศร้าเพราะไม่ทราบว่าจะถูกอาจารย์ลงโทษหรือไม่

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 4 - 5

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการซักถามอาจารย์ในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ

ชื่อกิจกรรม ถามได้ถ้าไม่เข้าใจ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียน โดยกล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง เรื่อง “ถามได้ถ้าไม่เข้าใจ”
2. ผู้แสดงจำนวน 5 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 5 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 5 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

- 2.4 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง

ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.4 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง กามได้ถ้าไม่เข้าใจ

ครั้งที่ 4

- ฉากที่ 1 ณ อาคารเรียน ห้อง 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาปี 2
- บรรยาย วันนี้เป็นชั่วโมงวิชาการพยาบาลเด็ก ขณะที่อาจารย์ณัฐฐา กำลังอธิบายเรื่อง การพยาบาลผู้ป่วยระบบทางเดินอาหาร นักศึกษาพยาบาลทุกคนตั้งใจฟัง อาจารย์พูดเรื่องภาวะขาดสารอาหารในเด็ก พร้อมฉายสไลด์ ลักษณะของเด็ก ขาดแร่ธาตุและสารอาหารให้นักศึกษาพยาบาลดูประมาณ 5 นาที เมื่อการฉาย สไลด์สิ้นสุดลง นักศึกษาบางคนแสดงสีหน้าไม่เข้าใจ และบ่นพึมพำ
- สมศรี (หันหน้ามาพูดกับมานี) "มานี" เธอดูรูปเด็กที่อาจารย์บอกว่าเค้ามีเส้นลักษณะ คล้ายช้อน เด็กคนนั้นขาดธาตุอะไรนะ
- มานี ฉันก็จดไม่ทันเหมือนกัน และก็มัวแต่มองรูปจนเพลินเลยไม่ได้ฟังที่อาจารย์พูดเลย (พูดแล้วหันมาทางสมศรี)
- สมศรี ว่า แ่ยจิงเลย จดไม่ทันตั้งหลายลักษณะ
- ฉากที่ 2 ในเวลาต่อมา ห้อง 307
- บรรยาย ขณะนี้อาจารย์ กำลังอธิบายเรื่องลักษณะอาการของโรคขาดสารอาหารชนิดอื่น ให้นักศึกษาในห้องฟัง อาจารย์หันไปมองสมศรี และมานี ซึ่งกำลังกระซิบ กระซิบกัน นักศึกษาทั้ง 2 หยุดกระซิบกระซาบแล้วหันมาทางหน้าห้องเรียนฟัง อาจารย์สอน อาจารย์ดำเนินการสอนต่อไป สมศรีหันมาถามมานีถึงเรื่องภาวะ การขาดสารอาหารแบบขาดโปรตีน
- สมศรี (หันมาถามมานีซึ่งนั่งเรียนข้าง ๆ กัน) มานีเธอฟังอาจารย์สอนเรื่องภาวะขาด โปรตีน ถึงตอนที่ผู้ป่วยมีอาการบวม เราไม่เข้าใจเลยว่า ทำไมถึงบวมเธอเข้าใจ หรือเปล่า อธิบายให้เราฟังหน่อยสิ
- มานี เราก็กำลังฟังอยู่เหมือนกัน แต่ก็ไม่เข้าใจเท่าไรนัก เอาจี๊ม่ เรายกมือถาม อาจารย์ดีกว่า จะได้หายสงสัย (พูดพร้อมกับมองหน้าสมศรี)
- สมศรี จะดีหรือจะ เดี๋ยวอาจารย์จะตำหนิได้ว่า เราไม่ตั้งใจฟังที่อาจารย์อธิบาย (ตอบ มานีด้วยท่าทางลังเลใจ)
- มานี (พยักหน้ารับพร้อมกับพูดตอบว่า) เออ! จริงด้วยสิ แล้วเราจะทำอย่างไรละ ถ้า ไม่ถามอาจารย์ เราก็จะไม่เข้าใจต่อไปนะสิ ว่าแ่ยจิง (พูดแล้วถอนหายใจ)

- ฉากที่ 3 ห้อง 307
- บรรยาย หลังจากที่เราจะหาอาหารโปรตีนจบลงอาจารย์ถามนักศึกษาทุกคนว่า มีใครสงสัยบทเรียนที่เรียนไปแล้วตอนไหนบ้าง ให้ถามข้อสงสัยได้ค่ะ (อาจารย์หยุดมองนักศึกษาที่นั่งเรียนอยู่ชั่วคราว) นักศึกษาทุกคนเงียบไม่มีเสียงตอบ อาจารย์กล่าวต่อว่า นักศึกษานิ่งเงียบหมายความว่า นักศึกษาเข้าใจครูสอนแล้วนะ ไม่มีใครสงสัย งั้นเราเริ่มเรียนเรื่องต่อไปกันเลย
- อ.ณัฐธา (เงียบมองปฏิกิริยาของนักศึกษา ครูหนึ่ง แล้วหันไปเห็นตาริณีกำลังสะกิดขมวด) จึงถามขึ้นว่า "ตาริณี" เธอมีข้อสงสัยอะไรหรือเปล่า
- ตาริณี มองมามันที่นั่งอยู่ข้าง ๆ แล้วตอบว่า "ไม่มีค่ะ"
- อ.ณัฐธา (มองที่ตาริณีซึ่งลุกขึ้นยืนตอบแล้วพูดว่า) ถ้าไม่มีก็เริ่มเรียนเรื่องต่อไปเลย
- บรรยาย ขณะที่ อ.ณัฐธา กำลังอธิบายเรื่องภาวะขาดสารอาหารพลังงานอยู่นั้น ตาริณีหันมาสะกิดขมวด ซึ่งนั่งอยู่ทางด้านซ้ายมือของตน และถามขมวดว่า
- ตาริณี เธอสงสัยก็ยกมือถามอาจารย์สิ อาจารย์ก็บอกแล้วว่า ถ้าใครสงสัยยกมือถามได้ ถ้าไม่เข้าใจบทเรียน เราว่าเธอถามอาจารย์ก่อนดีกว่านะ
- ขมวด เรากลัวอาจารย์จะตำหนิขมวด (มองหน้าขมวดแล้วทำหน้าเศร้า)
- ตาริณี แต่ถ้าเธอมีแต่กลัวอย่างนี้ เธอก็จะไม่เข้าใจต่อไป แล้วจะทำข้อสอบได้หรือ
- ขมวด (พูดพร้อมกับพยักหน้า) จริง ๆ ค่ะ
- มานี (พูดขึ้นบ้าง) เรานอกเธอแล้ว ขมวดให้ถามอาจารย์ไม่เชื่อ เห็นไหมแล้วก็ไม่รู้เรื่อง
- ขมวด ถ้างั้นเดี๋ยวอาจารย์สอนจบเราจะถามในสิ่งที่เราสงสัยเมื่อครูนี้ จะได้หายสงสัย และจะได้เข้าใจ (พูดพร้อมกับตั้งใจฟังอาจารย์สอนต่อไป)
- อ.ณัฐธา (หลังจากที่อธิบายบทเรียนจบลง อาจารย์ถามนักศึกษาว่า) บทเรียนที่เรียนจบในวันนี้มีใครสงสัยตรงส่วนไหนบ้างหรือไม่
- ขมวด (ยกมือพร้อมกับลุกขึ้น) หนูมีข้อสงสัยค่ะ
- อ.ณัฐธา เธอมีข้อสงสัยตรงไหนละ
- ขมวด (พูดพร้อมกับมองที่จุดไว้) ตรงที่เด็กขาดพลังงานทำไมมีรูปร่างผอมละคะ
- อ.ณัฐธา (อ้อ!) ตรงนี้เองหรือ ที่เธอไม่เข้าใจ เดี่ยวครูจะอธิบายให้ฟังนะ การที่เด็กมีลักษณะผอมแห้ง ผิวน้ำเหลือง เพราะไขมันใต้ผิวหนังเด็กถูกใช้ไปหมด จึงทำให้กล้ามเนื้อลีบเล็ก เธอเข้าใจหรือยังขมวด
- ขมวด ยินขึ้นแล้วกล่าวขอบคุณอาจารย์ พร้อมยกมือไหว้ ขอบคุณค่ะอาจารย์ เอาไว้ชั่วโมงหน้า ถ้ามีข้อสงสัยในบทเรียนอีก หนูจะถามอาจารย์ทันทีที่ได้เข้าใจมากขึ้น

- อ.ณัฐฐา (ยิ้มพร้อมกับกล่าวชมว่า ดีมากจะนักศึกษาทุกคน ถ้ามีข้อสงสัยในบทเรียนควร
รับถามทันทีจะดีกว่าปล่อยทิ้งไว้ เพราะถ้าปล่อยทิ้งไว้จะทำให้ไม่เข้าใจยิ่งขึ้น
แล้วไม่เป็นผลดีต่อนักศึกษา
- บรรยาย หลังจากนั้น นักศึกษาทุกคน ทำความเคารพอาจารย์ และก็จบชั่วโมงสอน

เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง

เรื่อง ถ้ามได้ถ้าไม่เข้าใจ

ครั้งที่ 5

- ฉากที่ 1
- บรรยาย ฅ อาคารเรียน ห้อง 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
วันนี้เป็นชั่วโมงวิชาการพยาบาลเด็ก ขณะที่อาจารย์ลัดดา กำลังอธิบายเรื่อง
การพยาบาลผู้ป่วยเด็กที่มีปัญหาความดันในกะโหลกศีรษะสูง นักศึกษา
พยาบาลทุกคนตั้งใจฟังอาจารย์พูดเรื่อง ภาวะมีน้ำในช่องกะโหลกศีรษะ พร้อม
อธิบายโดยใช้แผ่นใสรูปภาพการไหลเวียนของน้ำไขสันหลัง ระหว่างที่ครูกำลัง
อธิบาย ครูหันไปเห็นนิภาพกับมะลิมองแบบมีข้อสงสัย
- อ.ลัดดา (หันมาถามนิภา) นิภาพมีข้อสงสัยอะไรหรือเปล่า ครูเห็นเธอทำหน้าที่เหมือนสงสัย
อะไรสักอย่าง
- นิภา (ตอบด้วยสีหน้ากังวล) ไม่มีค่ะ
- อ.ลัดดา ตกลงไม่มีนะคะ ถ้าอย่างนั้นครูจะอธิบายต่อไป
- บรรยาย ขณะที่อาจารย์ลัดดาสอนต่อไป มะลิหันมาถามนิภา พร้อมบ่นพึมพำ
- มะลิ (หันมาถามนิภา) เธอเข้าใจที่อาจารย์อธิบายเรื่องทางเดินน้ำไขสันหลังหรือเปล่า
- นิภา เราก็กำลังงง ๆ อยู่เหมือนกัน (พูดพร้อมคิ้วขมวดเข้าหากัน) จ๊นเราว่า
เดี๋ยวถามอาจารย์ดีกว่า จะได้เข้าใจ มะลิเธอว่าดีไหม (พูดเป็นเชิงถาม)
- มะลิ จะดีหรือ เพื่อน ๆ คนอื่น ๆ เขายังนั่งกันเฉย ๆ เลย เดี๋ยวอาจารย์หาว่า
เราไม่สนใจฟังหรอก
- นิภา แต่เราว่า อาจารย์คงไม่ว่าหรอก เพราะเมื่อกี้ อาจารย์ยังให้ถามได้
ถ้าไม่เข้าใจนี่นา เธอคิดแบบเราหรือเปล้ามะลิ (พูดพร้อมมองหน้ากัน)
- ฉากที่ 2
- บรรยาย ระเบียบหน้าห้องเรียน 307 หลังจากที่ อาจารย์ลัดดา อธิบายการไหลเวียน
ของน้ำไขสันหลังจบลง อาจารย์ให้นักศึกษาพยาบาลพักได้ 10 นาที อรทัย
และสมรยืนคุยกัน
- อรทัย สมรเธอเป็นเหมือนเราไหม (พูดพร้อมสบหน้ากัน) ที่อาจารย์อธิบายเรื่อง
ทางเดินน้ำไขสันหลังที่จบไปนะ เราไม่ค่อยเข้าใจเท่าไรเลย
- สมร (ตอบคำถามอรทัยพร้อมพยักหน้าเป็นเชิงยอมรับ) จริงด้วยเราก็ก่อนไม่ค่อยเข้าใจ
เท่าไรเลย
- บรรยาย ขณะนั้น นิภา และมะลิก็เดินผ่านมาพอดี ได้ยินที่สมรและอรทัยคุยกัน
จึงหยุดยืน และพูดว่า

- นิภา (พูดกับอรัญญด้วยสีหน้ากังวล) อรัญญเธอก็เป็นเหมือนเราเลย เราไม่ค่อยเข้าใจเหมือนกัน
- มะลิ (พูดขึ้นบ้างเป็นเชิงสนับสนุน) จริง ๆ ด้วย เราก็เหมือนเธอด้วยเหมือนกัน แล้วหันไปทางสมร แล้วสมรละ เธอเป็นเหมือนเราหรือเปล่า
- อรัญญ หันมาตอบแทนสมร สมรเขาก็เป็นเหมือนกัน เพราะตอนที่อาจารย์สอน สมร เขาก็ยังถามเราเลย ว่าเข้าใจหรือเปล่า
- บรรยาย ทั้งนิภา มะลิ อรัญญ และสมร ยืนมองหน้ากัน ขณะนั้นเหลือเวลาพักอีก 5 นาทีเอง เราช่วยกันคิดซิว่าจะทำอย่างไรดี ที่จะทำให้เราเข้าใจเรื่องที่เรียนมากกว่าที่เป็นอยู่
- อรัญญ มองไปทางเพื่อนทั้ง 3 คน แล้วพูดขึ้นว่า เคียวพวกเรายกมือถามอาจารย์ดีกว่าไหม ถ้าปล่อยทิ้งไว้ เราต้องไม่เข้าใจส่วนอื่น ๆ ต่อไปแน่เลย
- สมร (พูดเป็นเชิงสนับสนุน) ดีเหมือนกันจะได้เข้าใจเสียที หรือเธอคิดว่าอย่างไร นิภา (หันมาถามนิภา)
- นิภา (ตอบด้วยสีหน้ากังวล) เราก็คงดีนะ แต่อาจารย์จะว่าหรือเปล่านั้นก็ไม่รู้ ว่าทำไมไม่ถามตั้งแต่แรก
- มะลิ (พูดสนับสนุน) จริงด้วยนี่อาจารย์ก็คงจะสอนต่อไปเลยมั้ง เพราะตอนแรกไม่มีใครถามเลย อาจารย์คิดว่าพวกเราต้องเข้าใจแน่ ๆ เลย
- อรัญญ ไม่รู้ละ เราจะถามอาจารย์ให้อาจารย์อธิบายในสิ่งที่เราไม่เข้าใจก่อน ถึงแม้ว่าอาจารย์จะว่า ก็ยังดีกว่าไม่เข้าใจ ไม่รู้เรื่อง จริงไหมพวกเรา (พูดพร้อมกับมองหน้าเพื่อน ๆ เป็นการขอล้างสนับสนุน)
- สมรและนิภา พูดพร้อมกันเป็นการสนับสนุนอรัญญ จริงจ๊ะอรัญญ
- นิภา อรัญญ เธอถามอาจารย์เลยนะ ก่อนที่อาจารย์จะสอนต่อไป
- ฉากที่ 3 ภายในห้องเรียน 307 หลังจากพัก
- บรรยาย นักศึกษาทยอยกันเข้ามาในห้องเรียน อาจารย์ลัดดายืนอยู่หน้าชั้นเรียน เพื่อเตรียมตัวสอนต่อไป เมื่อนักศึกษามาครบ อาจารย์ลัดดาเริ่มอธิบายเรื่องสาเหตุของภาวะมีน้ำคั่งในกะโหลกศีรษะต่อไป ครูต่อมาอาจารย์หันไปมองเห็นสมรกำลังสะกิดอรัญญ อาจารย์จึงถามสมรว่า
- อ.ลัดดา (มองที่สมรแล้วพูดว่า) สมรเธอมีปัญหาอะไรหรือเปล่า ไปสะกิดอรัญญเขาทำไม
- สมร ไม่มีอะไรค่ะ (ตอบด้วยความไม่แน่ใจ)

- บรรยาย จากนั้นอาจารย์ดำเนินการสอนต่อไปสักครู่ อรทัยจึงยกมือขึ้น อาจารย์หยุดสอนแล้วมองไปที่อรทัย
- อ.ลัดดา อรทัยยกมือขึ้นมีข้อสงสัยอะไรหรือ
- อรทัย (ตอบอาจารย์ด้วยท่าทางกังวล) อาจารย์คะ หนูมีข้อสงสัยค่ะ (พูดแล้วหันไปทางสมรและมะลิ)
- อ.ลัดดา ไหนลองบอกครูซิอรทัย เธอมีข้อสงสัยอะไร ที่ครูอธิบายไปแล้วที่ไม่เข้าใจ
- อรทัย (ลุกขึ้นยืนแล้วถามข้อสงสัย) คือว่า อาจารย์คะ หนูไม่เข้าใจตั้งแต่เริ่มการไหลเวียนของน้ำไขสันหลัง
- อ.ลัดดา อ้าว แล้วทำไมไม่ถามซะเลยล่ะคะ ปล่อยให้ผ่านไปได้ทำไมกันจ๊ะ เอาจีนะ เคี้ยวครูจะอธิบายให้ฟังใหม่ ใครที่เข้าใจจะได้ทบทวน ใครที่ไม่เข้าใจจะได้เข้าใจ เพราะเคี้ยวครูสอนต่อไปจะงงกันเข้าไปใหญ่ (จากนั้นอาจารย์ก็เริ่มอธิบายที่สอนไปแล้วอีกครั้งหนึ่งจนจบ)
- บรรยาย หลังจากที่อาจารย์อธิบายแล้ว จึงถามนักศึกษาทั้งหมดว่าใครมีข้อสงสัยในบทเรียนอีกหรือไม่ นักศึกษาทุกคนเงิบ อาจารย์ลัดดาจึงหันไปถามอรทัย
- อ.ลัดดา อรทัย ตกลงเข้าใจแล้วหรือยังคะ
- อรทัย (ตอบอาจารย์ด้วยหน้าตาสดใสขึ้น) เข้าใจแล้วค่ะอาจารย์ ขอบคุณอาจารย์มากเลยคะ คราวหน้าถ้าหนูไม่เข้าใจหนูจะถามทันทีที่ไม่ปล่อยให้ผ่านไปเลยแบบคราวนี้ ทำให้เพื่อน ๆ ที่เข้าใจเสียเวลา
- อ.ลัดดา ดีมากค่ะ (กล่าวชมแล้วพูดเสริมว่า) ถ้านักศึกษามีข้อสงสัยเวลาที่ครูกำลังสอน ต้องถามทันทีเลยนะค่ะ ไม่ต้องกลัวว่าจะถูกตำหนิ เพราะถ้านักศึกษาไม่ยอมถามเมื่อมีข้อสงสัย จะทำให้นักศึกษาไม่เข้าใจมากขึ้น แล้วจะเรียนไม่รู้เรื่องเข้าใจไหม
- อรทัย (รับคำอาจารย์) ค่ะ อาจารย์คราวหน้าถ้าหนูมีข้อสงสัยอีก หนูก็จะถามอาจารย์ทันทีที่ไม่ปล่อยให้ทิ้งไว้เหมือนคราวนี้แล้วค่ะ
- อ.ลัดดา ดีมากค่ะ นักศึกษาทุกคนก็เหมือนกัน ถ้ามีข้อสงสัยในบทเรียนที่อาจารย์สอน ก็ควรถามทันที
- บรรยาย หลังจากนั้น อาจารย์ลัดดา ก็สอนนักศึกษาจนหมดชั่วโมง

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 6

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่างๆ

ชื่อกิจกรรม คำศัพท์มากมาย

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยเข้าใจศัพท์เทคนิคต่างๆ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “คำศัพท์มากมาย”
2. ผู้แสดง จำนวน 5 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 5 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 5 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินการกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง

ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

- 3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว

ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว

ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการสถานการณ์จำลอง

เรื่อง “คำศัพท์มากมาย”

ครั้งที่ 6

- ฉากที่ 1
บรรยาย ฝน ได้ทุนหอพักอาคาร 1 ซึ่งเป็นที่พักผ่อนของนักศึกษาพยาบาล
หลังเลิกเรียนวันหนึ่ง ลัดดาวัลย์ ซึ่งเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 กำลังนั่ง
อ่านเอกสารประกอบการสอนที่อาจารย์แจกให้ ขณะนั้น ประภา มาลี วิชา
นาตยา ซึ่งเป็นนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 เดินเข้ามา
ประภา (เดินเข้าไปนั่งใกล้ ๆ ลัดดาวัลย์ แล้วทักทายว่า) “ขยันจริง ๆ เลยพี่กำลังอ่าน
เอกสารประกอบการเรียนอะไรอยู่หรือคะ?”
- มาลี (เดินเข้ามาสมทบพร้อมนั่งลงใกล้ ๆ ลัดดาวัลย์ทางขวามือ)
- ลัดดาวัลย์ (ยิ้มพร้อมกับกล่าวว่า) “พี่กำลังอ่านเอกสารประกอบการเรียนวิชาการพยาบาล
สูติศาสตร์อยู่จะ มีอะไรให้พี่ช่วยหรือเปล่าจะ
- มาลี (ยิ้ม พร้อมทั้งชะโงกหน้าไปดู) พี่คะ น้องขออนุญาตค่ะ โอ้โฮ ศัพท์เทคนิค
ทั้งนั้นเลย พี่อ่านโดยไม่ต้องใช้ศัพท์แพทย์มานั่งแปลเลยหรือคะ เก่งจัง
- ลัดดาวัลย์ (ยิ้ม พยักหน้า แล้วหันไปทางน้อย ๆ ทุกคนพร้อมกล่าวว่า “อืม” ก็พี่เข้าใจ
ศัพท์เทคนิคต่าง ๆ หลายตัว จึงทำให้ไม่ต้องเปิดศัพท์แพทย์ดูบ่อย ๆ ไง
แต่บางตัวที่ไม่เข้าใจพี่ต้องเปิดเหมือนกัน คือว่า เสียเวลาเปิดน้อยหน่อย เวลา
อาจารย์สอนก็จะเข้าใจเพราะอาจารย์ชอบพูดศัพท์เทคนิค ถ้าเราเข้าใจเราก็จะ
เรียนได้ดียิ่งขึ้นนะจะน้อง ๆ
- วิชา (หันมาทางลัดดาวัลย์ และก๊วชมวดเข้าหากันสีหน้าเชิงสงสัย) แล้วพี่มีวิธียังไ
บ้างคะ ในการจะทำให้เราเข้าใจศัพท์เทคนิคและจำได้ หลาย ๆ คำ โดยไม่ต้อง
เปิดศัพท์แพทย์
- นาตยา (พูดเป็นเชิงสนับสนุน) พอดีน้องมีปัญหว่าศัพท์เทคนิคที่เข้าใจยาก ยังหาวิธี
จะทำยังไรให้เข้าใจได้ง่าย ๆ หน่อยค่ะ พี่มีวิธีอะไรบ้างคะ ช่วยบอกพวกเรา
ได้ไหม ค่ะ
- ลัดดาวัลย์ (ตอบพร้อมกับหันหน้าไปทางวิชา) มีวิธีจะ เดี๋ยวเราเปลี่ยนที่คุยกันดีกว่า
บรรยาย จากนั้นทุกคนจึงลุกเดินไปที่ห้องเรียน และทุกคนก็นั่งล้อมวงสนทนากันต่อ
ลัดดาวัลย์ (พูดขึ้นในกลุ่มเป็นคนแรก) ก่อนอื่นนะ พี่ต้องถามน้อง ๆ ทุกคนก่อนว่าที่
ผ่าน ๆ เวลาเรียนแล้วมีศัพท์เทคนิคนะ น้อง ๆ ทำยังไรกันในการที่จะเข้าใจ
ศัพท์พวกนี้ ใครจะเป็นคนบอกก่อน (หยุดพูดซักครู)
- วิชา (พูดขึ้นมาก่อนเพื่อน ๆ คนอื่น) น้องนะค่ะ เวลาที่มีศัพท์แปลก ๆ ที่ไม่คุ้นเคยก็
อาศัยถามเพื่อนเอาค่ะ

- ลัดดาวัลย์ (พูดเป็นเชิงถาม) แล้วคนอื่น ๆ ละ ทำยังไรกัน (ประภา, มาลี มองหน้ากัน แล้วยิ้ม) แล้วตอบว่า เตียวพอเวลาอาจารย์ถามแล้วตอบไม่ได้ค่อยไปหา หรือ ก็ปล่อยให้ผ่านเลยไปเลยละ อาศัยแปลรวม ๆ กันไป รู้บ้าง ไม่รู้บ้าง
- มาลี (กล่าวเสริมว่า) ก็ทำอย่างนี้ละคะ เพื่อน ๆ ทุกคนก็ไม่เห็นมีใครมีวิธีดีกว่านี้เลย คือเราไม่ค่อยชอบศัพท์เทคนิคพวกนี้อยู่แล้ว
- นาตยา (กล่าวพร้อมกันหันไปมองเพื่อน ๆ) “แต่พวกน้องก็ไม่อยากให้เป็นแบบนี้หรอกคะ น้องอยากจะทำวิธีทำอย่างไรให้เข้าใจศัพท์เทคนิคให้ดีกว่าที่เป็นอยู่ จะได้ไม่ต้องเสียหน้าเวลาน้อง ๆ ปีที่ 1 ที่จะขึ้น Ward ตาม หรืออาจารย์ถาม จะได้ตอบได้ จริงไหมเพื่อน ๆ (ถามเพื่อน ๆ เพื่อให้แสดงความคิดเห็น)
- ทุกคน (พูดพร้อมกัน) จริงด้วยละ
- ลัดดาวัลย์ พี่มีวิธีของพี่ถ้าน้องจะนำไปทำก็ไม่สงวนลิขสิทธิ์นะจ๊ะ
- วิภา (พูดแทนทุกคน) งั้นดีเลยละพี่ช่วยบอกวิธีของพี่หน่อยนะคะ พวกเราจะได้จำไว้เป็นแบบอย่าง
- ลัดดาวัลย์ (ยิ้มด้วยสีหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส พร้อมกับกล่าวต่อไปว่า) “ได้จะ ตั้งใจฟังนะ คือว่า หลังจากที่เรียนจบบทเรียนแล้ว พี่ก็จะมาทบทวนตอนเย็นในเรื่องที่เรียน แล้วก็คัดลอกศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ใส่สมุด แล้วก็แปลความหมาย โดยใช้พจนานุกรม จากนั้นก็นั่งทำความเข้าใจ แล้วจะท่องคำศัพท์ให้ได้ว่าเขียนยังไง แปลว่าอะไร พี่ก็จะทำอย่างนี้ของพี่เป็นประจำ ดังนั้นพี่จึงไม่กลัวยังงี้ละ เวลาที่อาจารย์สอนพอมีคำศัพท์เราก็จะเข้าใจเอง หรือในกรณีที่เรา ไม่เคยผ่านตา ผ่านหูมาเลย ในคำศัพท์ที่อาจารย์สอน ขณะอาจารย์สอนเราก็ยกมือถาม แล้วก็จดเอาไว้หลังจากนั้นก็ท่องให้ได้ก็จะเข้าใจไปเองนั่นแหละ
- ทุกคน (เอ่ยขึ้นพร้อม ๆ กัน) “ดีจังเลยวิธีนี้”
- นาตยา (กล่าวพร้อมกับหันไปมองเพื่อน ๆ) “สงสัยพวกเราต้องทำตามอย่างพี่บ้างแล้วซี
- ลัดดาวัลย์ (เอื้อมมือไปจับไหล่ของน้อง ๆ แล้วกล่าวว่า) “ได้ซีไม่เป็นไร คามสบายเลยนะน้อง เพราะวิธีนี้ สามารถทำได้ทุกคน และไม่เลือกเวลาด้วย ว่าง ๆ ก็เอามานั่งอ่าน นั่งท่องหรือเมื่อมีเวลาว่าง อีกอย่างถ้าจำไม่ได้อาจมาเปิดดูได้ง่ายเข้า อ้อ! ถ้ามีเวลาว่างมากก็อาจจัดหมวดหมู่ของตัวอักษรก็ได้ จะได้เหมือนเราทำสมุดศัพท์ส่วนตัว ซึ่งเราเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ดีขึ้นด้วย ดีไหมละ?
- ประภา (ยิ้มด้วยความดีใจ แล้วกล่าวแทนทุกคนว่า ขอขอบคุณพี่มากเลยคะ) พวกเราทุกคนจะปฏิบัติตามคำแนะนำของพี่ละ ถ้าได้ผลประการใดแล้วจะกลับมาบอกพี่นะคะ
- ลัดดาวัลย์ (ยิ้มด้วยความดีใจ พร้อมกับกล่าวด้วยน้ำเสียงอ่อนโยนว่า) “ไม่เป็นไรหรอกจ๊ะ” วันหน้าถ้าน้อง ๆ มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเรียนถามพี่ได้นะจ๊ะ (พี่ไม่ดูหรอก) ทุกคนมองกันแล้วหัวเราะอย่างมีความสุข

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 7

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่างๆ

ชื่อกิจกรรม คำศัพท์มากมาย

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยเข้าใจศัพท์เทคนิคต่างๆ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “คำศัพท์มากมาย”
2. ผู้แสดง จำนวน 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 3 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 3 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง
ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด
ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว

ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว

ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบสถานการณ์จำลอง

เรื่อง คำศัพท์มากมาย

ครั้งที่ 7

- ฉาก ณ อาคารห้อง 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2
- บรรยาย ณ ห้องเรียนของนักศึกษาพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 2 สภาพทั่วไปเป็นเหมือน
เช่นทุกวันที่มีการเรียน ขณะนี้เป็นวิชาการพยาบาลเด็กซึ่ง อ.สุนทรี เป็นผู้สอน
- อ.สุนทรี หลังจากที่คุณอธิบายเรื่อง กลุ่มอาการไอและได้รับออกซิเจนไม่เพียงพอจบแล้ว
อ.สุนทรี ถามนักศึกษาว่า ใครมีข้อสงสัยเรื่องที่เรียนจบไปแล้วบ้าง (นักศึกษา
ทุกคนเงยบไม่มีเสียงตอบ) สุกดาและมาลี หันหน้าคุยกันสีหน้าเคร่งเครียด
อ.สุนทรีหันมาเห็นจึงถาม
- อ.สุนทรี สุกดา สุมาลี เธอ 2 คนมีข้อสงสัยอะไรหรือเปล่า ครูเห็นหันหน้าคุยกันสีหน้า
เคร่งเครียดเชียว
- สุกดา (หยุดพูดหันมาตอบ อาจารย์ว่า) หนูกำลังคุยปรึกษากับสุมาลีว่าหนูกำลังมี
ปัญหาเรื่องการเรียนรู้ค่ะ
- อ.สุนทรี แล้วปัญหาการเรียนที่เธอมีคืออะไรลองบอกครูซิ (พูดพร้อมหันไปมองที่สุกดา)
- สุกดา คือว่า (พูดพร้อมกับคิ้วขมวดเข้าหากัน) ตอนนี้พวกเราเริ่มเรียนวิชาการ
พยาบาลหลายวิชา ปัญหาที่ตามมาก็คือศัพท์เทคนิคต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น จน
ทำให้หนูจำไม่ได้หลายคำเลยคะ
- อ.สุนทรี (หันมาถามเพื่อในห้องว่ามีใครมีปัญหาเหมือนสุกดาบ้าง)
- สุมาลี (ยกมือขึ้นพร้อมกับพูดว่า) หนูก็มีปัญหาเหมือนกับสุกดา เหมือนกัน คือ
จำศัพท์เทคนิคไม่ได้
- บังอร (พูดเป็นการสนับสนุน) หนูก็มีปัญหาเหมือนกัน คือจำไม่ค่อยได้เพราะมีมาก
เหลือเกิน
- อ.สุนทรี (พูดเป็นเชิงถาม) แล้วใครในห้องนี้จะแนะนำเพื่อน 3 คนนี้ ที่มีปัญหาในการจำ
ศัพท์เทคนิคที่มากมายเหล่านี้ว่ามีวิธีอย่างไรในการจำบ้าง
- ปราณี (ยกมือพร้อมยืนยันขึ้น) แล้วพูดต่อไปว่า ไม่ทราบ่วิธีของหนูจะใช้ได้หรือเปล่า
เพราะหนูใช้วิธีนี้ ทำให้หนูเข้าใจศัพท์และไม่ลืมง่ายด้วยคะ
- อ.สุนทรี งั้นเธอเล่าให้เพื่อนฟังหน่อยเผื่อจะได้นำวิธีของเธอมานำใช้ แล้วทำให้จำศัพท์ได้
มากยิ่งขึ้น
- ปราณี (ยิ้มแล้วพูดต่อ) หนูใช้วิธีท่องศัพท์บ่อย ๆ พอท่องจำได้แล้วก็พยายามหาคำที่
มีลักษณะคล้ายกัน แล้วจำลักษณะที่คล้ายนั้น เช่นคำว่า Renal Failure
แปลว่า ไตวาย ก็ให้จำว่า ดายไว

- อ.สุนทรี (พูดเป็นเชิงถามว่า) วิธีของปราณีเพื่อน ๆ มีความคิดเห็นอย่างไรบ้างคะ
- บ้งอร (พูดเสริมว่า) วิธีนี้ดีเหมือนกันค่ะ นอกจากมีวิธีท่องแล้วยังมีวิธีจำอีกค่ะ
หนูว่าคราวนี้คงไม่ลืมง่าย ๆ แน่เลย
- สุมาลี (พยักหน้าเป็นเชิงยอมรับ) แล้วพูดว่า เราจะนำวิธีนี้ไปใช้คราวหน้าเวลาเรียน
จะได้จำศัพท์ได้ง่ายยิ่งขึ้น
- สุดา (หันมาทาง บ้งอรแล้วพูดขึ้นว่า) เราจะนำวิธีนี้มาใช้ในการท่องจำศัพท์ต่าง ๆ
เวลาขึ้นฝึกปฏิบัติงานจะได้ไม่ลืมเวลาอาจารย์ถามจะได้ตอบได้แม่นยำ
- อ.สุนทรี (กล่าวชม) ดีมากค่ะนักศึกษาห้องนี้ หวังว่าวิธีที่ ปราณี แนะนำจะช่วยให้ทุกคน
ไม่มีปัญหาเรื่องคำศัพท์เทคนิค

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 8 - 9

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการกล่าซักถามอาจารย์นิเทศก์
และพยาบาลประจำการ เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล

ชื่อกิจกรรม อะไรกัน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยการกล่าซักถามอาจารย์นิเทศก์ และ
พยาบาลประจำการ เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์ 1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “อะไรกัน”
2. ผู้แสดง จำนวน 3 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 3 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 3 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ
เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที
- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง
ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “อะไรกัน”

ครั้งที่ 8

- ฉาก 1 ณ หอผู้ป่วยเด็ก ตึกชลาทิศ 3
- บรรยาย วันนี้เป็นวันแรกของสัปดาห์ที่ 2 ของการขึ้นฝึกภาคปฏิบัติที่ตึกเด็ก นฤมล ได้
รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยมีอาการชักเนื่องจาก ไข้สูง ซึ่งนักศึกษาไม่เคยให้
การพยาบาลมาก่อน ระหว่างให้การพยาบาลผู้ป่วยหายใจหอบมากยิ่งขึ้น
- นฤมล (หันหน้าไปทางวิภา) วิภา เธอช่วยเราเปลี่ยนเตียงผู้ป่วยคนนี้น้อยซี เราทำ
ไม่ถนัดเลย เรากลัวว่าไปกระตุ้นผู้ป่วยแล้วจะทำให้ผู้ป่วยมีอาการชักได้อีก
- วิภา (ตอบเพื่อนเบา ๆ ว่า) ได้จ้ะ เดี่ยวเรากำลังจะทำงานเสร็จพอดี รอเดี๋ยวนะ
(พร้อมบอกเพื่อนให้เตรียมของให้เรียบร้อย)
- นฤมล (พยักหน้า แล้วพูดว่า) เตรียมของพร้อมแล้วละ รอเธอมาช่วยอย่างเดียวเอง
- วิภา (มองมาทางเพื่อน) งั้นรอเดี๋ยวนะจ๊ะ ระหว่างนี้เธอก็คอยดูแลคนไข้เธอก่อนละ
กันเผื่อว่ามีอะไรอาการเปลี่ยนแปลงจะได้ช่วยเหลือทัน
- บรรยาย จากนั้นวิภาก็ให้การพยาบาลผู้ป่วยของตนเองจนเสร็จ แล้วหันมาบอกกับ
นฤมลว่าจะไปช่วยนฤมลเปลี่ยนเตียงผู้ป่วยซึ่งขณะนั้นผู้ป่วยมีไข้ขึ้นสูง
- วิภา (เดินมาที่ปลายเตียงของผู้ป่วยที่นฤมลดูแล) มลเราดูแลผู้ป่วยของเราเรียบร้อยแล้ว
แล้ว ไหนเธอมีอะไรให้เราช่วยหรือ
- นฤมล (ตอบเพื่อนด้วยท่าที่วิตกกังวล) ให้เธอช่วยเราอุ้มเด็กออกจากเตียงหน่อย
เราจะเปลี่ยนผ้าปูเตียง ระหว่างนั้นอาจารย์นิเทศเดินมาถึงพอดี
- อาจารย์นิเทศก์ (อาจารย์ถามนฤมลว่า) นฤมล ผู้ป่วยรายนี้ เป็นความรับผิดชอบของใคร
ไม่เห็นปดป้ายบอกไว้เลย แกมปลายเตียงยังไม่มีป้ายบอกชื่อคนไข้และโรคที่
คนไข้เป็นอีก
- นฤมล (ตอบอาจารย์ด้วยสีหน้าไม่แจ่มใส) ของหนูเองค่ะ เดี่ยวหนูจะไปเขียน
มาติดค่ะ
- อาจารย์นิเทศก์ ดีมากจ้ะ ถ้านักศึกษาเห็นยังไม่ได้เขียนแต่แรกช่วยเขียนมาติดด้วยก็แล้วกัน
ครูจะได้ทราบว่าผู้ป่วยเป็นอะไร และใครรับผิดชอบดูแล
- บรรยาย จากนั้น อาจารย์ก็เดินไปดูผู้ป่วยคนอื่น ๆ ต่อไป ระหว่างนั้นนฤมลก็ทำเตียง
เสร็จพอดี จึงบอกให้นฤมลนำผู้ป่วยมานอนเตียงที่เดิม ซึ่งผู้ป่วยมีอาการ
ตัวร้อนมาก
- นฤมล (มองไปทางวิภาที่อุ้มเด็กอยู่) วิภาเราทำเตียงเสร็จแล้วละ เธอนำผู้ป่วย
มานอนได้แล้ว

- วิภา (นำผู้ป่วยมาวางบนเตียงพร้อมพูดขึ้นว่า) มล เราว่าผู้ป่วยมีไข้นะ เพราะตอนเราอุ้มนะ เค้าตัวร้อนเขียวล่ะ เราว่าเช็ดตัวก่อนดีไหม? (พูดเป็นเชิงถาม)
- นฤมล เราว่าก็ดีเหมือนกัน เพื่อเดี๋ยวคนไข้ชักขึ้นมาจะแย่ เพราะเคยชักอยู่แล้ว เวลาไข้สูง ๆ
- ฉากที่ 2
บรรยาย ณ เตียงผู้ป่วยเด็ก ตึกชลาทิศ 3
- จากนั้นนฤมลก็เดินไปเตรียมกะละมังน้ำมา 2 กะละมัง เพื่อที่จะเช็ดตัวผู้ป่วย ระหว่างให้การพยาบาล นฤมลเกิดความสงสัยว่าทำไมผู้ป่วยรายนี้ จึงมีอาการเกร็งบ่อย ๆ และมีอาการชักอยู่เสมอ ๆ นฤมลคิดว่าการเช็ดตัวของตนไม่ถูกวิธีหรือเปล่า จึงหันไปถามวิภาเพื่อเป็นการสนับสนุน
- นฤมล (หันไปทางวิภาซึ่งกำลังวัดอุณหภูมิผู้ป่วยอยู่) วิภาเธอว่าเราเช็ดตัวถูกหรือเปล่านี้
- วิภา (หันไปเห็นอาจารย์เดินมาพอดี) เราว่าเธอถามอาจารย์ดีกว่านะ เวลาเรามีข้อสงสัยเราก็ถามอาจารย์ทุกทีแน่นอนดี อาจารย์ไม่ว่าอะไรหรอก
- นฤมล เราไม่กล้าละ กลัวอาจารย์ดุเอาเพราะเรื่องนี้เราเรียนมาแล้ว
- วิภา ไม่เป็นไรหรอกถ้าเราสงสัยระหว่างปฏิบัติการพยาบาลเราก็ต้องถาม ถ้าไม่อย่างนั้นเกิดคนไข้เป็นอะไรไปเราแย่แน่เลย
- นฤมล ก็ได้เดี๋ยวเราจะถามอาจารย์เอง
- บรรยาย ระหว่างนั้นอาจารย์นิเทศก์เดินมาถึงเตียงผู้ป่วยของนฤมลพอดี นฤมลจึงถามอาจารย์นิเทศก์ถึงวิธีการเช็ดตัวของตนเอง รวมทั้งอาการของผู้ป่วยด้วย
- นฤมล (นฤมลมองมาทางอาจารย์นิเทศก์ด้วยสีหน้าวิตกกังวล) แล้วถามว่าอาจารย์คะ หนูเช็ดตัวผู้ป่วยถูกหรือเปล่านั้น ผู้ป่วยของหนูเหมือนจะกำลังจะชักและกระตุกตลอดหลายครั้งแล้ว ไข้ก็ไม่ลดเลย หนูเลยคิดว่าหนูเช็ดตัวไม่ถูกวิธีแน่เลย ไข้เลยไม่ลดซักที แล้วทำไมผู้ป่วยเค้ากระตุกเรื่อย ๆ อย่างนี้ล่ะคะ
- อาจารย์นิเทศก์ (อาจารย์นิเทศก์หันไปมองทางนฤมลที่กำลังเช็ดตัวอยู่แล้วตอบว่า) ครูก็เห็นเธอเช็ดถูกแล้วนี่นา แต่เดี๋ยวเธอเช็ดตัวใช้เวลานานเท่าไรล่ะ
- นฤมล (ตอบด้วยความมั่นใจ) 20 นาทีค่ะ
- อาจารย์นิเทศก์ (พยักหน้าเป็นเชิงตอบรับคำตอบว่าถูกต้อง)
- นฤมล อาจารย์คะ หนูก็ยังสงสัยอยู่ที่ว่าทำไมบางครั้งไข้ลดลงแล้วผู้ป่วยยังเกร็งอยู่เลยนี่ก็เกร็งอีกแล้ว
- อาจารย์นิเทศก์ (อธิบายให้นฤมลฟัง) ก็ผู้ป่วยคนนี้ แพทย์วินิจฉัยว่าเป็นเยื่อหุ้มสมองอักเสบ ไม่ใช่ชักจากไข้สูงธรรมดา ผู้ป่วยมีภาวะการระคายเคืองของเยื่อหุ้มสมอง จึงทำให้มีอาการเกร็งบ่อย ๆ แต่ไข้เป็นตัวกระตุ้นให้มีการเกร็งได้ด้วย ดังนั้นเราควรจะต้องเช็ดตัวผู้ป่วยทุกครั้งที่ไข้ แล้วก็ดูให้กินยาลดไข้ด้วย แต่ต้องดูก่อนนะว่ากินไปตอนไหน ผู้ป่วยจะได้ลดตัวกระตุ้นลงไป ทำให้เกร็งน้อยลง

- ยังงั้นละ สมองจะได้ไม่ถูกทำลายมาก เข้าใจหรือยังนฤมล
- นฤมล (ยิ้ม แล้วหันไปตอบอาจารย์ว่า) เข้าใจแล้วค่ะอาจารย์ขอบคุณมากค่ะ แล้วถ้าหนูให้การพยาบาลคนไข้ต่อไปเกิดมีข้อสงสัยอีกหนูจะถามอาจารย์อีกนะคะ
- อาจารย์นิเทศก์ (ยิ้ม แล้วพยักหน้า) ได้ค่ะ (แล้วกล่าวชมว่า) ดีมากเลยนฤมล เวล่านักศึกษามีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาลควรถามอาจารย์นิเทศก์จะดีที่สุดนะคะ อย่างน้อยที่สุดนักศึกษาจะได้ทราบวิธีที่ถูกต้องและทราบว่าควรจะทำอะไรกับผู้ป่วยอย่างไรต่อไป
- บรรยาย จากนั้น นฤมลก็เก็บอุปกรณ์การเช็ดตัวผู้ป่วย และหลังจากนั้น ประมาณ 30 นาที นฤมลมาวัดไข้ผู้ป่วยที่เช็ดตัวไป ผลปรากฏว่าไข้ลดลงจากเดิม แล้วอาการเกร็งน้อยลง นักศึกษาจึงเดินไปช่วยเพื่อนจัดยาประจำชั่วโมง ให้คนไข้ต่อไป

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “อะไรกัน”

ครั้งที่ 9

ฉาก	ติ๊กชลาทิศ 3 ซึ่งเป็นตึกผู้ป่วยเด็กโรคติดเชื้อ
บรรยาย	สุคนธ์ ได้รับมอบหมายให้ดูแลผู้ป่วยที่ให้ออกซิเจนระหว่างให้การพยาบาล ผู้ป่วยมีอาการหายใจเร็วกว่าเดิม ปลายมือปลายเท้าเขียว
สุคนธ์	มองผู้ป่วยที่กำลังหายใจหอบด้วยสีหน้าวิตกกังวล แต่ก็ยังทำการเช็ดตัวผู้ป่วย ต่อไป โดยไม่ได้ถามใครเกี่ยวกับอาการของผู้ป่วย ครู่ต่อมาแจ่มจันทร์เดินเข้ามา
สุคนธ์	(ถามแจ่มจันทร์ด้วยความสงสัย) แจ่ม เธอว่าผู้ป่วยของเราหายใจหอบหรือเปล่า
แจ่มจันทร์	(ตอบด้วยความไม่แน่ใจ) สงสัยหอบมั้งดูการหายใจ จมูกบานเขียว
สุคนธ์	(ตอบด้วยความกังวล) เราว่าหายใจแบบนี้ตั้งแต่แรกแล้ว
แจ่มจันทร์	(พูดกับสุคนธ์ด้วยท่าที่สงสัย) เราว่าตามอาจารย์ดีกว่าถ้าเราไม่รู้ว่าผู้ป่วยหอบ หรือเปล่า ถ้าปล่อยไว้ผู้ป่วยอาจเป็นอันตรายได้
บรรยาย	ครู่ต่อมา อ.สุนทรีเดินมาที่เตียงผู้ป่วยและมองไปที่สุคนธ์ซึ่งกำลังเช็ดตัวผู้ป่วยอยู่
อ.สุนทรี	(พูดกับแจ่มจันทร์ซึ่งยืนอยู่ข้าง ๆ) แจ่มจันทร์ ให้การพยาบาลผู้ป่วยของเธอ เรียบร้อยแล้วหรือ
แจ่มจันทร์	(ตอบ อ.สุนทรี โดยมองหน้าสุคนธ์ก่อนตอบ) เรียบร้อยแล้วค่ะ หนูจึงมาช่วย สุคนธ์
อ.สุนทรี	(เงย...มองไปที่ผู้ป่วยที่สุคนธ์กำลังให้การพยาบาลอยู่แล้วพูดว่า) สุคนธ์รู้ไหม ว่าผู้ป่วยที่เรากำลังให้การพยาบาลอยู่มีอาการหอบเหนื่อยอยู่
สุคนธ์	(ตอบด้วยท่าที่และสีหน้าตกใจ) ไม่ทราบค่ะ
แจ่มจันทร์	(พูดขึ้นบ้าง) อาจารย์คะ หนูสงสัยว่าผู้ป่วยของสุคนธ์กำลังหอบอยู่แต่ไม่แน่ใจ หนูคิดว่าควรตามอาจารย์ดีกว่า แต่สุคนธ์เค้าไม่กล้าเพราะกลัวถูกตำหนิ
อ.สุนทรี	(ยิ้มแล้วพูดกับแจ่มจันทร์) ดีมากจะ ที่เธอตัดสินใจถามเมื่อมีข้อสงสัยขณะให้ การพยาบาล เพราะจะได้ไม่เกิดผลเสียต่อผู้ป่วยและไม่ต้องกลัวถูกติหนิเพราะ เธอทำถูกแล้ว แต่ถ้าเธอไม่ถามอาจารย์ ปล่อยให้ผู้ป่วยมีอาการแย่ลงกว่าเดิม เธอถึงจะถูกตำหนิ
บรรยาย	สุคนธ์และแจ่มจันทร์หันมามองหน้ากันแล้วยิ้มและแจ่มจันทร์พูดขึ้นว่าคราวหน้า ถ้ามีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาลหนูจะถามอาจารย์คะ (จากนั้นอาจารย์และ นักศึกษาช่วยกันให้การพยาบาลจนผู้ป่วยหอบน้อยลง และรายงานแพทย์มาดู ต่อไป)

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ
ชื่อกิจกรรม	มีอะไรบ้าง
วัตถุประสงค์	เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกปฏิบัติ
เวลาที่ใช้	50 นาที
อุปกรณ์	1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “มีอะไรบ้าง” 2. ผู้แสดง จำนวน 6 คน 3. ป้ายชื่อตัวละคร 6 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 6 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง

ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “มีอะไรบ้าง”

ครั้งที่ 10

- ฉากที่1
บรรยาย ฅ. อาคารเรียน 1 ที่ ป้ายนิเทศ นักศึกษาชั้นปีที่ 2
มาติด นักศึกษาส่วนใหญ่ยืนดูด้วยความตื่นเต้นและมีสีหน้าวิตกกังวล
- ปราณี (หันมาถามวิภา ซึ่งยืนอยู่ข้าง ๆ) เออ! นี่ เธอได้หอบุ๊วไหนดก่อนละ
วิภา เป็นหอบุ๊วศัลยกรรมชาย (แล้วพูดต่อไปด้วยสีหน้าเรียบเฉย) ฉันไม่อยากขึ้น
เลยเหมือนกัน
- ฉวี (ได้ยินวิภากับปราณีคุยกัน พูดขึ้นบ้างว่า) ฉันก็เหมือนกันไม่อยากขึ้นตึกนี้เลย
คนไข้อาการหนักแถมพี่ยังดุอีก
- ปราณี (หันมาพูดกับฉวีและวิภา) โชคดีที่ฉันอยู่หอบุ๊วกระดูกหญิงตึกน้อย พี่ใจดี
ฉากที่2 ที่ห้องเรียน 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาปีที่ 2
บรรยาย เวลาต่อมาขณะที่ฉวีกำลังนั่งคุยอยู่กับวิภา วิมลเดินผ่านมาพอดี
วิมล (ถามฉวีด้วยหน้าตาสดชื่นว่า) นั่งคุยอะไรกันอยู่หรือจะ ขอคุยด้วยคนซิ
ฉวี (ตอบด้วยท่าทางวิตกกังวล) มาซิจะ ฉันกำลังปรึกษากับวิภาเรื่องขึ้นตึกใหม่
อยู่พอดี
- วิมล (ถามด้วยความสนใจ) ทำไมหรือวิภา ดูท่าทางเธอไม่สบายใจเลยนะ
- ฉวี พูดขึ้นมาบ้างว่า วิภา แก่กำลังกลัวว่าขึ้นตึกศัลยกรรมชายจะให้การพยาบาลผู้
ป่วยไม่ได้ จะทำยังไงดี
- บรรยาย ทุกคนหันมามองหน้ากัน
- วิมล ก็ไม่เห็นจะยากเลย (แล้วพูดกับวิภาโดยมีฉวีฟังอยู่ด้วยว่า) วิภาเธอไม่ต้องกลัว
หรือวิตกกังวลเลย เพราะก่อนขึ้นตึกทุกตึกพวกเราต้องเตรียมตัวให้พร้อม
อยู่แล้ว จริงมีะ
- ฉวี (พูดบ้างว่า) จริง ๆ ด้วยวิภาเราว่าแทนที่เราจะคิดกลัวว่าพี่จะดูเรา เราไป
เตรียมความพร้อมสำหรับตัวเองก่อนดีกว่า
- วิภา (ถามวิมลและฉวี) เธอจะให้เตรียมอย่างไรล่ะจ๊ะ ก็เพิ่มเรียนผ่านไปได้ไม่กี่โรค
เองในตึกศัลยกรรม เราละกลุ่มจริง ๆ เลย
- บรรยาย ขณะเดียวกันปราณีก็เดินเข้ามาแล้วพูดกับวิมล
- ปราณี (หันมาทางวิมล) อยู่ตรงนี้เองวิมล ฉันตามหาเธอซะแทบแย่เลย
- วิมล (ถามปราณี โดยมีวิภาและฉวีคอยฟังอยู่ว่าเรื่องอะไร) ทำไมถึงตามหาฉัน มี
อะไรหรือ

- ปราณี อาจารย์ให้นักศึกษาที่ขึ้นตึกกระดูกหญิงมาพบก่อนขึ้น ตึก ทั้งหมดเลย
- ฉากที่3 ณ. ห้อง 206 เป็นห้องสำหรับ Conference นักศึกษา
- บรรยาย นักศึกษาที่ขึ้น ตึกกระดูกหญิง จัดโต๊ะนั่งเป็นวงกลมโดยมีอาจารย์นั่งอยู่ตรงกลางของกลุ่มนักศึกษา
- อาจารย์ (มองที่นักศึกษาซึ่งกำลังนั่งคุยกันอยู่) นักศึกษาคะวันนี้ครูนัดนักศึกษามาพบเพื่อที่จะบอกนักศึกษาถึงเรื่องที่เราจะต้องขึ้นตึก นี้กัน
- ปราณี (มองมาที่อาจารย์ แล้วพูดขึ้นว่า) หนูเป็นหัวหน้ากลุ่มนี้กำลังจะไปนัดอาจารย์อยู่พอดีว่าจะ ประชุมนิเทศ กันเมื่อไหร่
- ประภา (มองที่อาจารย์ แล้วพูดขึ้นบ้างว่า) จริง ๆ ด้วยค่ะ พวกหนูจะได้เตรียมตัว โดยเตรียมความรู้ให้พร้อมก่อนขึ้นฝึก
- อาจารย์ (ยิ้มกับนักศึกษาแล้วพูดขึ้นว่า) ดีมากจะกลุ่มนี้ มีการเตรียมตัวที่ดี
- ฉากที่ 4 ณ หน้าห้อง 206
- บรรยาย หลังจากที่อาจารย์เดินออกจากห้องไปแล้ว จวี และ สมใจ ก็เดินผ่านมาด้วยสีหน้าเศร้าหมอง ประภา จึงเรียกให้เข้ามานั่งคุยกัน
- ประภา (มองที่สมใจและจวีที่กำลังเดินมา) แล้วพูดขึ้นว่า สมใจเธอเป็นอะไรไปอีกแล้วล่ะเห็นเปลี่ยน Ward ที่ไร เธอต้องวิตกกังวลแบบนี้ทุกครั้งเลย
- สมใจ (ตอบเพื่อนด้วยที่มีความกังวล) ก็ ward ฉันไม่เหมือน Ward เธอเนี่ย พี่ก็ใจดี อาจารย์ก็น่ารัก ไม่ต้องเตรียมอะไรมากก็สบายแล้ว
- ประภา ไม่จริงหรอก เธอต้องเข้าใจผิดแน่ ๆ เลย สมใจ (พูดแล้วหันไปทางสมใจ)
- จวี ไม่จริงยังไงจะ
- ประภา ถ้าเราเตรียมความรู้ให้พร้อมโดยการศึกษาตำรา อ่านหนังสือ ให้เข้าใจแล้วเรามีความรู้ในการขึ้นฝึกนะ ก็ไม่ต้องกลัวอะไร ไม่ว่าพี่จะดุหรือไม่ จริงมะ
- จวีและสมใจ (มองหน้ากันเป็นเชิงปริศนา แล้วหันมายิ้มกับประภา) แล้วพูดว่า
- สมใจ จริง ๆ ด้วยประภา เราจะไม่เคยเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกเลย ทำให้พี่ดูเราว่าเราไม่มีความรู้ แ่จริง ๆ เลย ขอบใจเธอมากนะที่เตือน
- จวี (พูดขึ้นมาบ้าง) จัน ตึก นี้เราจะอ่านหนังสือเตรียมความรู้ก่อนที่เราจะขึ้นไปดีกว่า จะได้ไม่ถูกว่า
- บรรยาย ทุกคนต่างยิ้ม ให้กันอย่างมีความสุข

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด

ชื่อกิจกรรม ตรงเวลา

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “ตรงเวลา”
2. ผู้แสดง จำนวน 4 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 4 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 4 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง”ตรงต่อเวลา”

ครั้งที่ 11

- ฉากที่1
- ณ ห้อง 206 ซึ่งเป็นห้องพักครู
- บรรยาย นักศึกษากลุ่มที่จะขึ้นฝึกศึกษาลาติส 3 มาพบอาจารย์นิเทศก์เพื่อรับการปฐมนิเทศ โดยจัดนั่งเป็นกลุ่มรูปตัว U
- อ.พัชรภา (เดินเข้ามาในห้องแล้วยิ้มให้กับนักศึกษาทุกคน แล้วถามนักศึกษาว่า)
นักศึกษามาครบกันทุกคนแล้วหรือยังคะ
- ประนอม (หันมาตอบอาจารย์) มาครบแล้วค่ะ
- อ.พัชรภา (พูดทักทายนักศึกษาแล้วกล่าวต่อว่า) มาครบแล้วเราเริ่มปฐมนิเทศกันเลยดีกว่านะ
- บรรยาย อาจารย์พัชรภาซึ่งเป็นอาจารย์นิเทศก์ ปฐมนิเทศนักศึกษาว่าจะต้องฝึกปฏิบัติอะไรบ้าง และมีงานอะไรบ้างที่ครูมอบหมายให้ทำ แผนการปฏิบัติการพยาบาล และ กรณีศึกษาผู้ป่วยเฉพาะราย นักศึกษาทุกคนนั่งฟังด้วยความสนใจ
- อ.พัชรภา (พูดก่อนที่จะเดินออกจากห้อง) นักศึกษามีข้อสงสัยจะถามหรือไม่เกี่ยวกับงานที่ต้องทำ หรือสิ่งที่นักศึกษาไม่เข้าใจ
- ปรางค์ (หันมาทางอาจารย์ แล้วตอบว่า) ไม่มีแล้วค่ะ ขอบคุณอาจารย์มากค่ะที่ได้ปฐมนิเทศพวกเรา
- ฉากที่2
- ห้อง 206 ซึ่งเป็นห้องพักครู
- บรรยาย เวลาต่อมาหลังจากที่อาจารย์เดินออกจากห้องไปแล้ว ทุกคนก็มามุงดูตารางที่อาจารย์นิเทศก์จัดให้
- เบญจมาศ (พูดขึ้นว่า) ว้าแยจ้งเลย เราลงเวรติ๊กมา OFF แต่ต้องทำ Plan ส่ง จะส่งทันไหมก็ไม่รู้
- ปรางค์ (พูดสนับสนุนเบญจมาศ) จริง ๆ ด้วยเบญจมาศเราก็เหมือนกันเลย ไปขออาจารย์เปลี่ยนกันดีกว่าเอาไหม
- เบญจมาศ (หันมาทางปรางค์) พูดว่า เราว่าอย่าเลยดีกว่าจริง ๆ ลงติ๊กมา OFF ทำ Plan เพื่อน ๆ คนอื่นก็ทำกันได้เนี่ย
- ปรางค์ แล้วเราจะทำยังไงกันดีละ ให้ทำ Plan แล้วส่งตรงเวลาที่อาจารย์กำหนดไว้จะได้ไม่ถูกหักคะแนน
- เบญจมาศ เราว่าน่าจะเข้าไปปรึกษาประนอมกันดีกว่าว่าเค้าทำยังไง ถึงได้ส่ง Plan ตรงกำหนดทุกครั้ง ไม่ว่าจะลงติ๊กมาหรือมีกิจกรรมอื่น ๆ ก็ตาม
- บรรยาย ต่อจากนั้นเบญจมาศกับปรางค์ก็เดินออกจากห้อง206ไปหน้าระเบียงห้อง307

- ฉากที่3 หนักระเบียงห้อง 307 ซึ่งเป็นห้องเรียนของนักศึกษาชั้นปีที่ 2
- บรรยาย ประนอมกำลังนั่งดูตารางเวรของตนเองกับเพื่อนกลุ่มเดียวกันที่ระเบียงหน้าต่าง
- เบญจมาศ (เดินเข้ามานั่งข้าง ๆ ประนอมพร้อมปราณี) หันมาถามประนอมพร้อมยิ้มให้ว่า “นอม” ตารางเวรเธอเป็นยังไงบ้างล่ะทำ Plan ส่งวันไหน
- ประนอม ส่งวันพุธจ๊ะ (พูดพร้อมกับยิ้มให้เบญจมาศ)
- เบญจมาศ (ถามด้วยความสงสัย) นอม แล้วเธอจะส่งตามกำหนดที่อาจารย์มอบหมายหรือเปล่า
- ประนอม ตรงซีจ๊ะ (ตอบเพื่อนแต่มีท่าทีสงสัย) อาจารย์จะได้ไม่ตำหนิ และไม่หักคะแนนส่งงานช้า
- ปราณี (พูดพร้อมมองหน้าประนอม) นอม เธอไม่ต้องทำหน้าสงสัยหลอกว่า เบญ เค้าถามเธอแบบนั้นทำไม เพราะเค้ากะว่าจะส่งงานช้ากว่ากำหนดซักวัน สองวัน เพราะเค้าลงเวรตึกมา
- ประนอม (หันไปทางเบญจมาศแล้วพูดขึ้นว่า) เบญจะจริง ๆ แล้วเวรตึกไม่ใช่ปัญหาที่ทำให้เบญส่งงานไม่ตรงกำหนดหรอกนะจะเบญก็รู้ว่ามันเกิดจากอะไร
- เบญจมาศ พูดพร้อมพยักหน้า จริง ๆ ด้วย เวรตึกเป็นข้ออ้างต่างหาก จริง ๆ มันอยู่ที่ตัวเราเองมากกว่าเพราะเวลาเริ่มทำ Plan ต้องหลัง 3 ทุ่มไปแล้วทุกที แล้วข้อมูลก็หามาไม่เคยครบเลยทำให้ไม่เสร็จทันส่ง
- ปราณี (หันมาทางเบญจมาศแล้วพูดขึ้นมาบ้าง) จริง ๆ ด้วยเราก็ก่อนเบญ นั่นแหละกว่าจะเริ่มทำได้ก็ตั้ง 3 ทุ่มกว่า ๆ ไปแล้ว คุยบ้าง หาอะไรกินบ้าง หมดเวลาถึงเวลานอนพอดีเลย แล้วก็ส่งงานไม่ทันกำหนด โคนอาจารย์หักคะแนนประจำ
- ประนอม พูดเสริมว่า งั้นเราว่าต่อไปนี่นะ เธอ 2 คนต้องค้นหาข้อมูลมาให้ครบ แล้วเตรียมตัวทำ แต่หัวคำหน้อยเริ่มซัก 1 ทุ่ม เราว่าต้องเสร็จทันส่งแน่ ๆ เลย แล้วอาจารย์จะได้ไม่ดุ หรือหักคะแนนเธอยังไงล่ะ แถมยังมีเวลาได้อ่านหนังสืออีกด้วย
- เบญจมาศ หันมองหน้ากันแล้วยิ้มให้กัน แล้วปราณีพูดขึ้นว่า ต่อไปนี้เราจะได้ส่งงานที่และ
- และปราณี อาจารย์มอบหมายตรงกำหนดเวลาซักที จะได้มีคะแนนเพิ่มขึ้นมาอีกหน่อย
- จริงไหมเบญจมาศ ทุกคนมองหน้าแล้วยิ้มให้กัน

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 12

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

ชื่อกิจกรรม รับผิดชอบนะ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “รับผิดชอบนะ”
2. ผู้แสดง จำนวน 5 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 5 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 5 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดงของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “รับผิดชอบนะ”

ครั้งที่ 12

- ฉากที่ 1 ณ ตึกชลาทิศ 3 ซึ่งเป็นตึกผู้ป่วยเด็ก
- บรรยาย ณ ตึกผู้ป่วยเด็ก สภาพทั่ว ๆ ไปเหมือนเช่นทุกวันที่นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2
ขึ้นปฏิบัติงานตามปกติเหมือนทุกวัน นักศึกษาได้รับมอบหมายให้ดูคนไข้ 2 ราย
ในแต่ละราย นิตยาและดวงพรเดินไปมาหลังจากที่รับเวรเสร็จ นารีและจินตนา
เดินไปที่เตียงผู้ป่วย
- อาจารย์นิเทศก์ (เดินมาที่เตียงผู้ป่วยที่นารีรับผิดชอบแล้วบอกกับนารีว่า) นารี เดี่ยวไปเรียก
เพื่อน ๆ มาหาครูหน่อย ครูจะมอบหมายงานให้ทำ
- นารี (หลังจากฟังอาจารย์นิเทศก์พูดเสร็จ จึงเดินไปบอกเพื่อน ๆ) "เพื่อน ๆ
อาจารย์ขอพบก่อนจะ อย่าเพิ่งทำอะไร
- บรรยาย นักศึกษาทุกคน นิตยา ดวงพร นารี และจินตนา จึงเดินไปหาอาจารย์ที่ยืนอยู่
ที่ตรง Nurse Station จากนั้นอาจารย์จึงมอบหมายงานให้นักศึกษาทุกคนทำ
และบอกเวลานัดการให้สุขศึกษารายกลุ่มแก่ผู้ป่วย ซึ่งเป็นหน้าที่
ความรับผิดชอบของนิตยา และดวงพร ในการให้สุศึกษาในครั้งนี้ จากนั้น
นักศึกษาก็แยกย้ายกันไปให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับมอบหมาย
- นารี (มองตรงไปทางนิตยาซึ่งกำลังเปลี่ยนเสื้อผ้าให้ผู้ป่วยอยู่) นิต เดี่ยวเธอช่วยเรา
อุ้มผู้ป่วยคนนี้หน่อยซิ เรากลัวว่าถ้าจับผู้ป่วยไปนอนเตียงอื่นแล้วเค้าจะกลัว
และร้องไห้ เดี่ยวเค้าหอบอีก
- นิตยา (หันมาทางนารี) ได้ซิจ๊ะ แต่รอเดี๋ยวนะเราใส่เสื้อผ้าให้ผู้ป่วยก่อน หลังจากนั้น
นิตยาจึงมาช่วยอุ้มผู้ป่วยของนารี และให้นารีเปลี่ยนเตียงจนเสร็จ
- ดวงพร (เดินไปหานิตยาแล้วถามว่า) เธอทำหน้าที่ที่อาจารย์มอบหมายให้เสร็จแล้วหรือ
จัดและแจกยาก่อนอาหารนะ
- นิตยา (ร้อง เอ จริง ๆ ด้วย แล้วตอบดวงพรว่า) ยังเลย เรากะว่าเดี๋ยวนารีเค้าเปลี่ยน
เตรียมคนไข่นี้เสร็จ (ทำท่าโยกตัวไปมา) แล้วถึงจะไปจัดยา
- ดวงพร (ยิ้มแล้วพูดต่อ) เรานึกว่าเธอลืม และอย่าลืมดูเวลาละ เราต้องสอนสุศึกษา
ตอน 11.00 น. แต่ต้องเตรียมผู้ฟังและสถานที่ก่อน ไม่งั้นจะเสียเวลาทำให้เลย
เวลาที่อาจารย์กำหนดไว้แน่ ๆ เลย
- นิตยา ไม่เป็นไรหรอก เดี่ยวเราจะบอกให้จินตนาช่วยจัดยาแทนเรา เพราะจินตนา
ได้รับมอบหมายให้จัดยาเหมือนกัน

- บรรยาย หลังจากนั้น นารีก็ทำเตียงเสร็จพอดี นิตยาจึงนำผู้ป่วยที่ตนเองอุ้มอยู่วางบนเตียงที่ทำเสร็จเรียบร้อยแล้ว นารีขบใจนิตยาที่ช่วยอุ้มผู้ป่วยให้ ขณะนั้นเวลา 10.30 น. ดวงพรกำลังจัดสถานที่เพื่อทำการให้สุศึกษาแก่ผู้ป่วย
- นิตยา (หันไปทางดวงพร แล้วบอกดวงพรว่า) ดวง เคียวเราไปจัดยาก่อนอาหารก่อนก็แล้วกัน เสร็จแล้วเราจะมาช่วยเธอเตรียมผู้ป่วยนะจ๊ะ
- ดวงพร "ไม่เป็นไรหรอกจัดยาให้เสร็จก่อนก็ได้ เหลือเวลาตั้ง 15 นาที แต่อย่าจัดยานานล่ะ ดูเวลาด้วยนะ (พูดเพื่อเป็นการเตือน)
- นิตยา ยืมแล้วตอบว่า "จ๊ะ" เราจะรีบไปจัดยาเลย เพราะเราดูเวลาแล้วว่าทันแน่นอน
- จินตนา (เดินออกมาตามนิตยา ซึ่งกำลังคุยกับดวงพรอยู่) นิต มาจัดยาเร็วเข้า เคียวอาจารย์จะมาตรวจว่าจัดถูกหรือเปล่า
- นิตยา (หันมาทางจินตนาแล้วยืม) จ๊ะ กำลังจะไปเคียวนี้แหละ รับรองทันเวลาแน่นอน
- บรรยาย จากนั้นจินตนาเดินกลับไปตู้ยาเพื่อจัดยาต่อ และนิตยาเดินตามจินตนาเข้าไป แล้วเริ่มจัดยาก่อนอาหารที่ตนได้รับมอบหมายจากอาจารย์จนเสร็จ อาจารย์มาตรวจสอบความถูกต้องแล้วกล่าวว่าชมนิตยาและจินตนา จากนั้นนิตยาจึงกลับออกไปช่วยดวงพรเตรียมผู้ฟังเพื่อให้สุศึกษาผู้ป่วยได้ ตามเวลาที่อาจารย์นิเทศก์กำหนด เมื่อเวลา 11.00 น. และสอนจนจบเวลา 11.30 น. พอถึงเวลาที่อาหารผู้ป่วยมาและญาติได้นำอาหารไปป้อนให้ผู้ป่วยตรงเวลาพอดี
- อาจารย์นิเทศก์ (ยืมกับนิตยาและดวงพรแล้วกล่าวว่า) นักศึกษาทำงานได้เสร็จทันเวลาที่กำหนดดีมากละ ผู้ป่วยจึงได้รับการดูแลให้การพยาบาลตรงเวลา โดยเฉพาะเรื่องอาหารกลางวัน และยาหลังอาหาร ถ้ายังไม่กลับไปบอกเพื่อนวันพรุ่งนี้ก็จะให้สุศึกษาผู้ป่วยด้วย ให้รักษาเวลาในการทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูให้เสร็จทันเวลาเหมือนกับเธอ 2 คน จะดีมาก ๆ เลยนะ
- บรรยาย ดวงพร และนิตยา กล่าวสวัสดิ์อาจารย์และขออนุญาตลงไปทานอาหารกลางวัน ด้วยหน้าตาที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เพราะไม่ถูกอาจารย์ตำหนิเหมือนเพื่อนกลุ่มที่แล้ว

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง ครั้งที่ 13

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

ชื่อกิจกรรม รับผิดชอบนะ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวโดยปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

เวลาที่ใช้ 50 นาที

อุปกรณ์

1. เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง เรื่อง “รับผิดชอบนะ”
2. ผู้แสดง จำนวน 6 คน
3. ป้ายชื่อตัวละคร 6 อัน

ขั้นตอนในการดำเนินการ

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยใช้สถานการณ์จำลอง ซึ่งมีขั้นตอน 4 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

- 1.1 ผู้วิจัยนำเข้าสู่บทเรียนโดยการเล่าเกี่ยวกับสถานการณ์จำลองที่นำมาใช้
- 1.2 ผู้วิจัยบอกวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมในครั้งนี้
- 1.3 ผู้วิจัยแนะนำรูปแบบของสถานการณ์จำลอง พร้อมแจกเอกสาร
- 1.4 ผู้วิจัยหาอาสาสมัครจำนวน 6 คน แล้วให้ศึกษาบทบาทที่ได้รับมอบหมายให้

แสดง

2. ขั้นดำเนินกิจกรรม

- 2.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจัดสถานการณ์และแสดงบทบาทไปตามลำดับ

เหตุการณ์ที่เตรียมไว้ใช้เวลาประมาณ 10 - 15 นาที

- 2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลจำนวนที่เหลือที่ไม่ได้แสดงเป็นผู้สังเกตการแสดง

ของเพื่อน

3. ขั้นวิเคราะห์และอภิปรายผล

- 3.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทั้งผู้แสดงและผู้สังเกตวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิด

ความรู้สึก และบทบาทที่นักศึกษาพยาบาลได้แสดงและได้เห็น

3.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลทุกคนร่วมวิเคราะห์และอภิปรายเกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนในสถานการณ์จำลองกับชีวิตจริง

4. ขั้นสรุป

4.1 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่นักศึกษาได้เรียนรู้เกี่ยวกับการปรับตัว
ด้านการเรียนจากการใช้สถานการณ์จำลอง

4.2 ผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม

เอกสารประกอบการใช้สถานการณ์จำลอง

เรื่อง “รับผิดชอบ”

ครั้งที่ 13

- ฉากที่1
- ณ. หอผู้ป่วยตึกชลาทิศ 3 ซึ่งเป็นหอผู้ป่วยเด็ก
- บรรยาย นักศึกษาที่ขึ้นฝึกกำลังเตรียมของสำหรับเช็ดตัวผู้ป่วยที่ตนได้รับมอบหมาย โดยที่มาลีและมาลัยช่วยกันยกกระป๋องน้ำมาที่เตียงผู้ป่วย
- มาลัย มาลีทำไมคนไข้ของเธอถึงต้องทำComplete bed bath ด้วยนะ เห็นเค้าก็ไม่มีเครื่องช่วยหายใจ หรือมีอาการหนักอย่างไรเลย
- มาลี (พูดกับมาลัยซึ่งกำลังถือกระป๋องน้ำมาวางที่เตียงผู้ป่วย) มาลัย ก็ผู้ป่วยของเราที่อาจารย์มอบหมายให้ทำการพยาบาลเป็นผู้ป่วยโรคหัวใจ แพทย์ให้งดการใช้พลังงาน
- มาลัย หรือจะ งั้นเดี๋ยวเราช่วยเธอก่อนดีกว่า แล้วเธอก็ไปช่วยเราทำ ดีหรือเปล่าละ (ถามเป็นเชิงปรึกษา)
- มาลี (ยิ้มและตอบทันที) ดีจ๊ะ เรากำลังคิดอยู่พอดีเลยเพราะกว่าจะเช็ดตัวเสร็จ ก็คงต้องใช้เวลานาน ถ้าเราช่วยกันทำจะได้เสร็จเร็ว ๆ
- ฉากที่2
- ที่เตียงผู้ป่วยเด็ก ตึกชลาทิศ 3
- บรรยาย เวลาผ่านไปครึ่งชั่วโมง อาจารย์สรนาเดินมาที่เตียงผู้ป่วยที่มาลีและมาลัยช่วยกันเช็ดตัวให้ผู้ป่วย
- อ.สรนา (ถามมาลัยซึ่งกำลังหยิบผ้าปูเตียงที่รูดผ้าปูเตียง) มาลัยผู้ป่วยเตียง 3 ใครรับผิดชอบ
- มาลัย (หันไปมองที่อ.สรนา ซึ่งกำลังยืนอยู่ที่ปลายเตียง 3 แล้วตอบ) ของหนูเองค่ะ
- อ.สรนา (มองมาลัยด้วยความสงสัยแล้วถามขึ้นว่า) แล้วผู้ป่วยที่เธอรับผิดชอบนะให้การพยาบาลเรียบร้อยแล้วหรือยัง เพราะเดี๋ยวก็ได้เวลาทำกลุ่มแล้ว
- มาลัย ยังไม่ได้ทำอะไรเลยคะอาจารย์ (พูดพร้อมกับหันมองหน้ามาลี)
- อ.สรนา แล้วเธอทำอะไรอยู่ (พูดด้วยท่าที่ตำหนิ)
- มาลี (พูดขึ้นมาบ้างว่า) อาจารย์คะมาลัยเค้าช่วยหนูเช็ดตัวผู้ป่วยของหนูอยู่ค่ะ เรากะว่าจะช่วยกันทำ จะได้เสร็จเร็ว ๆ แต่หนูวางแผนผิดไปหน่อยเลยยังไม่เสร็จ
- อ.สรนา (พูดกับมาลีและมาลัย) นักศึกษาคะ นักศึกษาช่วยกันทำงานก็เป็นสิ่งที่ดี แต่ควรวางแผนให้ดีและดูเวลาด้วยว่า ถ้าช่วยกันทำแล้วงานที่ได้รับมอบหมายจะเสร็จทันเวลาที่กำหนดไว้หรือเปล่า เพราะนักศึกษามีหน้าที่ที่ต้องทำอีกหลายอย่าง จริงไหม

- มาลัย (แสดงความคิดเห็น) จริงด้วยค่ะอาจารย์ วันนี้หนูกับมาลีคงทำงานที่ได้รับมอบหมายเลยเวลาแน่ ๆ เลย
- บรรยาย จากนั้น มาลัยจึงเดินกลับไปเตียงของผู้ป่วยในความดูแลของตนเอง โดยมองนาฬิกาข้อมือของตนเองว่าเป็นเวลาเท่าไรแล้ว มาลีก็ดำเนินการพยาบาลของตนอย่างรีบเร่งเพื่อให้เสร็จทันเวลาที่อาจารย์กำหนดว่าจะต้องทำกลุ่ม
- ฉากที่3 ในห้องทำกลุ่ม ดึกชลาทิศ 3
- บรรยาย นักศึกษาพยาบาลจำนวน 3 คน จัดโต๊ะเป็นวงกลมนั่งคุยกันระหว่างที่รอ มาลัยและมาลีให้การพยาบาลอยู่ อ.สรนา เดินไปดูมาลัยและมาลี ให้การพยาบาลผู้ป่วยที่ได้รับมอบหมาย
- สุวรรณี นี่ก็เลยเวลาที่อาจารย์กำหนดว่าจะทำกลุ่มตั้ง 15 นาทีแล้ว มาลัยกับมาลัยยังให้การพยาบาลผู้ป่วยไม่เสร็จเลย (พูดกับมณฑาซึ่งนั่งอยู่ข้าง ๆ)
- มณฑา จริง ๆ ด้วย แล้วนี่ เธอรู้หรือเปล่าว่าทำไมยังไม่เสร็จอีก
- ปาริชาติ (พูดขึ้นบ้าง) ก็มาลัยนะซิมันแต่ไปช่วยมาลีเช็ดตัวผู้ป่วยของมาลีอยู่ แล้วผู้ป่วยของตนเองยังไม่ได้ให้การพยาบาลเลย แล้วอาจารย์ก็เลยให้ทำงานเสร็จจึงเลยเวลาไป
- บรรยาย ครู่ต่อมา มาลีและมาลัยเดินเข้ามาในห้องทำกลุ่มพร้อม ๆ กัน และมานั่งข้าง ๆ มณฑา ขณะนั้นเลยเวลาไป 30 นาทีแล้ว
- ปาริชาติ (พูดขึ้นเมื่อมาลัยและมาลีนั่งลงเรียบร้อยแล้ว) เธอ 2 คนนะ ให้การพยาบาลเกินเวลา ทำให้เกินเวลาที่เราจะทำกลุ่มไป 30 นาทีแล้วนะ เป็นผลเสียต่อพวกเราทุกคน ทำให้เวลาทำกลุ่มน้อยไปเลยในวันนี้
- มาลัย (มองหน้ามาลีแล้วทำหน้าเศร้า)
- มาลัย เราลืมไปจริง ๆ เลยไม่ได้วางแผนไว้ก่อน เราขอโทษเพื่อน ๆ ด้วยก็แล้วกัน (พูดพร้อมมองหน้าเพื่อน ๆ)
- มาลี เราสัญญาว่าจะไม่เกิดเหตุการณ์แบบนี้อีก พรุ่งนี้เราจะวางแผนแบ่งเวลาให้ดีกว่านี้ จะได้ไม่เสียเวลาทำกลุ่มเหมือนวันนี้
- บรรยาย เพื่อน ๆ ทุกคนหันมายิ้มให้มาลัยและมาลี แล้วปาริชาติ ก็พูดขึ้นว่า ดีแล้วละ พรุ่งนี้เราจะเตือนเธออีกที มาลัยและมาลัยยิ้มแล้วค่อย ๆ ผ่อนลมหายใจออกช้า ๆ อย่างโล่งใจ

โปรแกรมการใช้สถานการณ์จำลอง เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 14

ชื่อเรื่อง บัณฑิตนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลแสดงความรู้สึก และประเมินผลที่ได้รับจากการใช้สถานการณ์จำลอง
2. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน
3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลนำวิธีการปรับตัวด้านการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่ได้รับในการใช้เทคนิคแม่แบบครั้งนี้
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาล ชักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนที่ผ่านมา
3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลบอกวิธีการนำการปรับตัวด้านการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
4. ผู้วิจัยกล่าวขอจบ นักศึกษาพยาบาลและกล่าวปิดการทดลอง

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
1	ปฐมนิเทศ	สวัสดีเธอจำ	1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาพยาบาลและระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาล 2. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและความเป็นกันเองในกลุ่ม 3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวัตถุประสงค์ ข้อตกลง กฎระเบียบ บทบาทของผู้วิจัย และนักศึกษาพยาบาลในการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน 4. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวิธีการดำเนินการ จุดมุ่งหมาย จำนวนครั้ง ตลอดจนระยะเวลา และสถานที่ในการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน	1. ใช้กิจกรรม “สวัสดีเธอจำ” เป็นสื่อในการสร้างความคุ้นเคยโดยมีวิธีเล่นดังนี้ 1.1 ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน 1.2 ผู้วิจัยแจกกระดาษ ดินสอแก่นักศึกษาพยาบาลทุกคน และอธิบายวิธีการของกิจกรรม “สวัสดีเธอจำ” เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามวิธีการต่าง ๆ ให้เข้าใจ 1.3 เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง 1.4 เมื่อเพลงเริ่มขึ้นให้นักศึกษาแต่ละคนทำความรู้จักเพื่อนนักศึกษาด้วยกันให้มากที่สุด พร้อมทั้งสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคน พยายามจำข้อมูลให้ได้มากที่สุด และแม่นยำที่สุดหลังจากนั้นให้เขียนชื่อลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้ 1.5 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคนแนะนำเพื่อนที่ตนเองรู้จัก โดยออกมารายงานข้อมูลที่ตนรวบรวมได้จนครบทุกคน

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				1.6 ผู้วิจัยสนทนากับ นักศึกษาพยาบาลใน กลุ่มเพื่อให้เกิด ความคุ้นเคยเป็นกันเอง 1.7 เมื่อบรรยากาศในกลุ่มมี ความเป็นกันเอง และ ทุกคนรู้จักคุ้นเคย กันดีแล้ว ผู้วิจัยให้ นักศึกษาพยาบาล แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับกิจกรรมใน ครั้งนี้ 1.8 ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ ในการเข้าร่วมกิจกรรม ปฐมนิเทศ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลทำ ความรู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคย ให้มีบรรยากาศที่ดีและ เป็นกันเองภายในกลุ่ม 1.9 ผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษา พยาบาลทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของผู้วิจัยและ นักศึกษาพยาบาลใน การใช้สถานการณ์ จำลอง เพื่อพัฒนา การปรับตัวด้านการเรียน ของนักศึกษาพยาบาล 1.10 ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้ นักศึกษาพยาบาล ซักถามข้อสงสัย ต่าง ๆ จนเข้าใจ 1.11 ผู้วิจัยสรุปและแจก ตารางกำหนดการ เข้าร่วมการทดลอง

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
				2. เมื่อบรรยายภาคในกลุ่มมีความเป็นกันเองแล้วผู้วิจัยแจกโปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบให้นักศึกษาพยาบาล ทุกคน 3. ผู้วิจัยอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับความมุ่งหมาย วัน เวลา และวิธีดำเนินการของการใช้เทคนิคแม่แบบบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม 4. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ที่จะใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป
2-3	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการตั้งใจฟังและปฏิบัติตาม ในขณะที่อาจารย์สาธิต	ฟังให้ดีนะ	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัวด้านการเรียน มีความตั้งใจฟัง และปฏิบัติตาม ในขณะที่อาจารย์สาธิต	ในการใช้เทคนิคแม่แบบ ตั้งแต่ครั้งที่ 2-13 มีวิธีการดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นนำ ผู้วิจัยสนทนากลุ่ม นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่อง การปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ 2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน โดยใช้วิธีทัศน์ และให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบ
4-5	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการซักถามอาจารย์ผู้สอนใน	ถามได้ถ้าไม่เข้าใจ	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยการกล่าซักถาม อาจารย์ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ	2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบ ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษาทำไม่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควร

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
	บทเรียนที่ไม่เข้าใจ			แก้ไขอย่างไร 2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้จากการสังเกตแม่แบบ แล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพัก และที่วิทยาลัยพยาบาล
6-7	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ	คำศัพท์มากมาย	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล มีการปรับตัวโดยการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ได้ดีขึ้น	
8-9	การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการซักถามอาจารย์นิเทศเมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล	อะไรกัน	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล มีการปรับตัว โดยกล้าซักถามอาจารย์นิเทศ และพยาบาลประจำการ เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล	
10	การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการเตรียมตัวความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ	มีอะไรบ้าง	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล มีการปรับตัว โดยการเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ	

ครั้งที่	ชื่อเรื่อง	ชื่อกิจกรรม	จุดมุ่งหมาย	วิธีดำเนินการ
11	การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด	ตรงเวลา	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล มีการปรับตัว โดยการส่งงานที่ได้รับ มอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด	
12-13	การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา	รับผิดชอบ	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล มีการปรับตัว ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา	
14	ปัจจัยมีนเทศ		1. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล แสดงความรู้สึกและประเมินผลที่ได้รับจากการใช้เทคนิคแม่แบบ 2. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลได้ร่วมกันอภิปราย และสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน 3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาล นำวิธีการปรับตัวด้านการเรียนมาใช้ในชีวิตประจำวัน	1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล แสดงความรู้สึก สรุปสิ่งที่ได้รับ สำคัญในการเข้าร่วมการใช้เทคนิคแม่แบบในครั้งนี้ 2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาลซักถาม และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวโดยใช้เทคนิคแม่แบบ 3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาล บอกวิธีการเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน ไปใช้กับชีวิตประจำวันแล้ว - ครูสรุปเพิ่มเติม 4. ผู้วิจัยกล่าวขอมใจนักศึกษาพยาบาล และกล่าวปิดการทดลอง

รายละเอียดการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 1

ชื่อเรื่อง ประมุขนิเทศ

ชื่อกิจกรรม สวัสดิ์เธอจำ

วัตถุประสงค์

5. เพื่อสร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับนักศึกษาพยาบาลและระหว่างนักศึกษาพยาบาลกับนักศึกษาพยาบาล
6. เพื่อสร้างบรรยากาศที่ดีและความเป็นกันเองในกลุ่ม
7. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวัตถุประสงค์ของวิธีการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน
8. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจวิธีการดำเนินการ การใช้สถานการณ์จำลอง จุดมุ่งหมาย ของการแสดงบทบาทหน้าที่ของนักศึกษาพยาบาล ตลอดจนช่วงระยะเวลา จำนวน ครั้งและสถานที่ที่ใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรม

เวลาที่ใช้ 50 นาที

- อุปกรณ์
1. ป้ายชื่อนักศึกษา
 5. เทปเพลง
 6. คลิปเพลง
 7. กระดาษ ดินสอ

ขั้นตอนในการดำเนินการ

- ผู้วิจัยดำเนินการทดลองในการประมุขนิเทศ โดยใช้กิจกรรม “สวัสดิ์เธอจำ”
1. ผู้วิจัยแจกป้ายชื่อให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน
 11. ผู้วิจัยแจกกระดาษ และดินสอ แก่ นักศึกษาพยาบาลทุกคน และอธิบายวิธีการของกิจกรรม “สวัสดิ์เธอจำ” เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามวิธีการต่าง ๆ ให้เข้าใจ
 12. เมื่อนักศึกษาพยาบาลเข้าใจดีแล้ว ผู้วิจัยเปิดเพลง

13. เมื่อเพลงเริ่มขึ้นให้นักศึกษาแต่ละคนทำความรู้จักเพื่อนนักศึกษาด้วยกันให้มากที่สุดพร้อมทั้งสอบถามข้อมูลส่วนตัวของแต่ละคนพยายามจำข้อมูลให้ได้มากที่สุด และแม่นยำที่สุด หลังจากนั้นให้เขียนชื่อลงในกระดาษที่ผู้วิจัยแจกให้

14. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแต่ละคน แนะนำเพื่อนที่ตนเองรู้จัก โดยออกมารายงานข้อมูลที่ตนเองรวบรวมได้ จนครบทุกคน

15. ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลในกลุ่มเพื่อให้เกิดความคุ้นเคยเป็นกันเอง

16. เมื่อบรรยากาศในกลุ่มมีความเป็นกันเอง และทุกคนรู้จักคุ้นเคยกันดีแล้ว ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมในครั้งนี้

17. ผู้วิจัยสรุปวัตถุประสงค์ในการเข้าร่วมกิจกรรมปฐมนิเทศ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลทำความรู้จักซึ่งกันและกัน สร้างความคุ้นเคยให้มีบรรยากาศที่ดีและเป็นกันเองภายในกลุ่ม

18. ผู้วิจัยชี้แจงให้นักศึกษาพยาบาลทราบถึงวัตถุประสงค์ ข้อตกลง บทบาทของผู้วิจัยและนักศึกษาในการใช้สถานการณ์จำลองเพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล

19. ผู้วิจัยนัดหมาย วัน เวลา สถานที่ ที่จะใช้ในการเข้าร่วมกิจกรรมครั้งต่อไป

ประเมินผล

1. สังเกตความสนใจ และความตั้งใจในการเข้าร่วมกิจกรรม
2. สังเกตจากการตอบคำถามของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 2 - 3

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการตั้งใจฟังและปฏิบัติตามใน
ขณะที่อาจารย์สาธิต

แม่แบบที่ใช้ แม่แบบเรื่อง "ฟังให้ดีนะ"

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้ นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว มีความตั้งใจ และปฏิบัติตามในขณะที่
อาจารย์สาธิต

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษา
พยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "ฟังให้ดีนะ" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการตั้งใจฟัง และ
ปฏิบัติตามในขณะที่อาจารย์สาธิต ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวิดีโอ

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวิดีโอ ผู้วิจัย
คอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายัง
มีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกต
แม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแม่แบบวิดีโอ
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 4 - 5

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการซักถามอาจารย์ผู้สอนใน
บทเรียนที่ไม่เข้าใจ

แม่แบบที่ใช้ แม่แบบเรื่อง "ตามได้ถ้าไม่เข้าใจ"

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยการกล้าซักถามอาจารย์ผู้สอนใน
บทเรียนที่ไม่เข้าใจ

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนาซักถามนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษา
พยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "ตามได้ถ้าไม่เข้าใจ" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการซักถาม
อาจารย์ผู้สอนในบทเรียนที่ไม่เข้าใจ ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวิถีทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวิถีทัศน์ ผู้วิจัย
คอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายัง
มีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกต
แม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแม่แบบวิถีทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 6 - 7

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ
แม่แบบที่ใช้ แม่แบบเรื่อง "คำศัพท์มากมาย"
เวลา 50 นาที
วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ได้ดีขึ้น
การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "คำศัพท์มากมาย" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเข้าใจศัพท์เทคนิคต่าง ๆ ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวิดิทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวิดิทัศน์ ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายังมีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแม่แบบวิดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 8 - 9

ชื่อเรื่อง	การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการซักถามอาจารย์นิเทศก์เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล
แม่แบบที่ใช้	แม่แบบเรื่อง "อะไรกัน"
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยกล้าซักถามอาจารย์นิเทศก์ และพยาบาลประจำการ เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากลุ่มนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "อะไรกัน" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการกล้าซักถามอาจารย์นิเทศก์ เมื่อมีข้อสงสัยระหว่างให้การพยาบาล ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์ ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายังมีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแลแม่แบบวีดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 10

ชื่อเรื่อง	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ
แม่แบบที่ใช้	แม่แบบเรื่อง "มีอะไรบ้าง"
เวลา	50 นาที
วัตถุประสงค์	เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยการเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากลุ่มนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "มีอะไรบ้าง" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการเตรียมความรู้ก่อนขึ้นฝึกภาคปฏิบัติ ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวิถีทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวิถีทัศน์ ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายังมีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแลแม่แบบวิถีทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 11

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด
ขณะที่อาจารย์สาธิต

แม่แบบที่ใช้ แม่แบบเรื่อง "ตรงเวลา"

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว โดยการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "ตรงเวลา" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการส่งงานที่ได้รับมอบหมายตรงตามเวลาที่กำหนด ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์ ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายังมีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าจะแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแม่แบบวีดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

**โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ
เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน
ครั้งที่ 12 - 13**

ชื่อเรื่อง การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

แม่แบบที่ใช้ แม่แบบเรื่อง "รับผิดชอบนะ"

เวลา 50 นาที

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลมีการปรับตัว ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จทันเวลา

การดำเนินการทดลอง

ขั้นที่ 1 ขั้นนำ

ผู้วิจัยสนทนากับคณาจารย์นักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องการปรับตัวของนักศึกษาพยาบาลที่ต้องการให้นักศึกษาสังเกตในแต่ละครั้ง

ขั้นที่ 2 ขั้นเสนอแม่แบบ

2.1 ผู้วิจัยเสนอตัวแบบเรื่อง "รับผิดชอบนะ" ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย ให้นักศึกษาพยาบาลสังเกตพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์

2.2 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลเลียนแบบพฤติกรรมของแม่แบบวีดิทัศน์ ผู้วิจัยคอยสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา ถ้านักศึกษาทำได้ให้การเสริมแรงทางบวก ถ้านักศึกษายังมีข้อบกพร่อง ผู้วิจัยจะให้ข้อเสนอแนะว่าควรแก้ไขอย่างไร

2.3 ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลอภิปรายสิ่งที่ได้จากการเลียนแบบจากแม่แบบ

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป

ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปเกี่ยวกับสิ่งที่ได้จากการเรียนรู้ จากการสังเกตแม่แบบแล้วผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม แล้วให้ไปฝึกต่อที่หอพักและที่วิทยาลัย

การประเมินผล

1. สังเกตความสนใจของนักศึกษาพยาบาลในการดูแม่แบบวีดิทัศน์
2. สังเกตการแสดงความคิดเห็นของนักศึกษาพยาบาล
3. สังเกตการสรุปของนักศึกษาพยาบาล

โปรแกรมการใช้เทคนิคแม่แบบ เพื่อพัฒนาการปรับตัวด้านการเรียน ครั้งที่ 14

ชื่อเรื่อง บัณฑิตนิเทศ

จุดมุ่งหมาย

1. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลแสดงความรู้สึก และประเมินผลที่ได้รับจากการใช้เทคนิคแม่แบบ
2. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลได้ร่วมกันอภิปรายและสรุปความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียน
3. เพื่อให้นักศึกษาพยาบาลนำวิธีการปรับตัวด้านการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลสรุปสิ่งที่ได้รับในการใช้เทคนิคแม่แบบครั้งนี้
2. ผู้วิจัยเปิดโอกาสให้นักศึกษาพยาบาล ชักถามและแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวด้านการเรียนที่ผ่านมา
3. ผู้วิจัยให้นักศึกษาพยาบาลบอกวิธีการนำการปรับตัวด้านการเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน และผู้วิจัยสรุปเพิ่มเติม
4. ผู้วิจัยกล่าวขอใจ นักศึกษาพยาบาลและกล่าวปิดการทดลอง

ภาคผนวก ข

ตาราง 11 แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่ม 1

คนที่	คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน	ผลต่างของคะแนนยกกำลังสอง
1	176	207	31	961
2	165	186	21	441
3	166	189	23	529
4	151	183	32	1,024
5	168	190	22	484
6	168	196	28	784
7	168	209	41	1,681
8	124	179	55	3025
9	173	203	30	900
10	190	224	34	1,156
11	169	200	31	961
12	171	205	34	1,156
			$\sum D = 382$	$\sum D^2 = 12232$

ตาราง 12 แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้สถานการณ์จำลอง กลุ่ม 2

คนที่	คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน	ผลต่างของคะแนนยกกำลังสอง
1	157	180	23	529
2	171	190	19	361
3	159	177	18	324
4	163	177	14	196
5	173	189	16	256
6	166	177	11	121
7	168	185	17	289
8	157	182	25	625
9	152	182	30	900
10	166	186	20	400
11	156	179	23	529
12	174	195	21	441
			$\sum D = 214$	$\sum D^2 = 4971$

ตาราง 13 แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่ม 3

คนที่	คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน	ผลต่างของคะแนนยกกำลังสอง
1	171	189	18	324
2	169	190	21	441
3	180	195	15	225
4	170	190	20	400
5	152	171	19	361
6	173	192	19	361
7	168	189	21	441
8	168	190	22	484
9	165	190	25	625
10	171	193	23	484
11	173	197	24	576
12	176	195	19	361
			$\sum D = 245$	$\sum D^2 = 5083$

ตาราง 14 แสดงคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ กลุ่มทดลองก่อนและหลังการใช้เทคนิคแม่แบบ กลุ่ม 4

คนที่	คะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ			
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ผลต่างของคะแนน	ผลต่างของคะแนนยกกำลังสอง
1	151	166	15	240
2	157	168	11	121
3	156	169	13	169
4	166	181	15	225
5	173	187	15	225
6	157	168	11	121
7	168	187	19	361
8	150	167	17	289
9	163	178	15	225
10	159	170	11	121
11	160	179	19	361
12	166	179	13	169
			$\sum D = 174$	$\sum D^2 = 2627$

ตาราง 15 แสดงผลต่างของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
หลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง)			กลุ่มทดลองที่ 2 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ)		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของคะแนน การปรับตัว ด้านการเรียน	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของ คะแนนการปรับ ตัวด้านการเรียน
1	176	207	31	157	180	23
2	165	186	21	171	190	19
3	166	189	23	159	177	18
4	151	183	32	163	177	14
5	168	190	22	173	189	16
6	168	196	28	166	177	11
7	168	209	41	168	185	17
8	124	179	55	157	182	25
9	173	203	30	152	182	30
10	190	224	34	166	186	20
11	169	200	31	156	179	23
12	171	205	34	174	195	21

ตาราง 16 แสดงผลต่างของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
หลังได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 3 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง)			กลุ่มทดลองที่ 4 (ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ)		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของคะแนน การปรับตัว ด้านการเรียน	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของ คะแนนการปรับ ตัวด้านการเรียน
1	171	189	18	151	166	15
2	169	190	21	157	168	11
3	180	195	15	156	169	13
4	170	190	20	166	181	15
5	152	171	19	173	187	15
6	173	192	19	157	168	11
7	168	189	21	168	187	19
8	168	190	22	150	167	17
9	165	190	25	163	178	15
10	171	193	22	159	170	11
11	173	197	24	160	179	19
12	176	195	19	166	179	13

ตาราง 17 แสดงผลต่างของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และหลังใช้เทคนิค
แม่แบบ

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 1 (สถานการณ์จำลอง)			กลุ่มทดลองที่ 3 (เทคนิคแม่แบบ)		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของคะแนน การปรับตัว ด้านการเรียน	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของ คะแนนการปรับ ตัวด้านการเรียน
1	176	207	31	171	189	18
2	165	186	21	169	190	21
3	166	189	23	180	195	15
4	151	183	32	170	190	20
5	168	190	22	152	171	19
6	168	196	28	173	192	19
7	168	209	41	168	189	21
8	124	179	55	168	190	22
9	173	203	30	165	190	25
10	190	224	34	171	193	22
11	169	200	31	173	197	24
12	171	205	34	176	195	19

ตาราง 18 แสดงผลต่างของคะแนนการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาลที่มี
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หลังได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และหลังใช้เทคนิคแม่แบบ

คนที่	กลุ่มทดลองที่ 2 (สถานการณ์จำลอง)			กลุ่มทดลองที่ 4 (เทคนิคแม่แบบ)		
	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของคะแนน การปรับตัว ด้านการเรียน	ก่อนทดลอง	หลังทดลอง	ผลต่างของ คะแนนการปรับ ตัวด้านการเรียน
1	157	180	23	151	166	15
2	171	190	19	157	168	11
3	159	177	18	156	169	13
4	163	177	14	166	181	15
5	173	189	16	173	187	15
6	166	177	11	157	168	11
7	168	185	17	168	187	19
8	157	182	25	150	167	17
9	152	182	30	163	178	15
10	166	186	20	159	170	11
11	156	179	23	160	179	19
12	174	195	21	166	179	13

ตาราง 19 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (t)
	การปรับตัวด้านการเรียนภาคทฤษฎี		การปรับตัวด้านการเรียนภาคปฏิบัติ
1	4.41	26	4.77
2	2.31	27	5.90
3	3.12	28	4.82
4	2.52	29	4.37
5	4.09	30	4.09
6	4.44	31	5.17
7	3.49	32	7.68
8	3.87	33	6.83
9	2.97	34	5.75
10	4.28	35	5.19
11	4.41	36	4.76
12	2.55	37	3.74
13	2.67	38	2.72
14	4.97	39	3.44
15	5.05	40	5.77
16	5.77	41	2.63
17	3.35	42	2.76
18	3.66	43	2.68
19	4.72	44	2.56
20	4.24	45	2.54
21	3.24	46	1.83
22	3.57	47	2.99
23	3.58	48	2.91
24	4.02		
25	3.06		

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียนทั้งฉบับเท่ากับ 0.9179

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุนทรี รักความสุข
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 8 กันยายน พุทธศักราช 2507
สถานที่เกิด	88 หมู่ 5 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88 หมู่ 5 ตำบลสุรศักดิ์ อำเภอสรีราชา จังหวัดชลบุรี
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	พยาบาลวิชาชีพ 6
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี 69/1 หมู่ 2 ตำบลบ้านสวน อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี 20000 โทรศัพท์ (038) 285534
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2526	มัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนศรีราชา จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2530	ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์และผดุงครรภ์ชั้นสูง วิทยาลัยพยาบาลชลบุรี จังหวัดชลบุรี
พ.ศ. 2543	กศ.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

การเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบ
ที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2
วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี

บทคัดย่อ
ของ
สุนทรี รักความสุข

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาการศึกษา
พฤษภาคม 2543

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบผลของการใช้สถานการณ์จำลองและการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการปรับตัวด้านการเรียนของนักศึกษาพยาบาล ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี ชลบุรี จังหวัดชลบุรี ปีการศึกษา 2542 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ และมีการปรับตัวด้านการเรียนต่ำเท่าเปอร์เซนต์ไทล์ที่ 50 จำนวน 48 คน และสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลอง 4 กลุ่ม ๆ ละ 12 คน กลุ่มทดลองที่ 1 และ 3 เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง และกลุ่มทดลองที่ 2 และ 4 เป็นนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 และ 2 ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง ส่วนกลุ่มทดลองที่ 3 และ 4 ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ แบบแผนการทดลองของการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบ Randomized Multigroup Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามการปรับตัวด้านการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบค่า t

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
2. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง
3. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
4. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ มีการปรับตัวด้านการเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หลังจากได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ
5. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
7. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
8. นักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้สถานการณ์จำลอง และนักศึกษาพยาบาลที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบ มีการปรับตัวด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

A COMPARISON OF THE EFFECTS OF SIMULATION AND MODELING TECHNIQUE
ON LEARNING ADJUSTMENT OF THE SECOND YEAR NURSING STUDENTS
OF BOROMARAJONANI NURSING COLLEGE CHONBURI
IN CHANGWAT CHONBURI

AN ABSTRACT
BY
SOONTHAREE RUKKWAMSUK

Presented in partial fulfillment of the requirements for the Master
of Education degree in Educational Psychology

May 2000

The purposes of this experimental research were to compare the effects of simulation and modeling technique on learning adjustment of the second year nursing students of Boromarajonani Nursing College Chonburi, Changwat Chonburi in the academic year 1999. The subjects of 48 nursing students were randomly selected from the second year nursing students whose learning achievement were moderate and low respectively, and their learning adjustment were lower than the percentile rank of 50. Then they were randomly divided into four experimental groups. Each group consisted of 12 nursing students. An experimental group I and III were the moderate learning achievement groups while an experimental group II and IV were the low learning achievement groups. An experimental group I and II were exposed to simulation, and an experimental group III and IV were exposed to modeling technique. The research design was randomized multigroup pretest – posttest design. The data were analysed by t – test.

The results were as follows :

1. The nursing students whose moderate learning achievement that exposed to simulation were significantly increased learning adjustment than before the experiment at .01 level.
2. The nursing students whose low learning achievement that exposed to simulation were significantly increased learning adjustment than before the experiment at .01 level.
3. The nursing students whose moderate learning achievement that exposed to modeling technique were significantly increased learning adjustment than before the experiment at .01 level.
4. The nursing students whose low learning achievement that exposed to modeling technique were significantly increased learning adjustment than before the experiment at .01 level.
5. There were significantly difference of learning adjustment between the nursing students whose moderate and low learning achievement that exposed to simulation at .01 level.
6. There were significantly difference of learning adjustment between the nursing students whose moderate and low learning achievement that exposed to modeling technique at .01 level.

7. There were significantly difference of learning adjustment between the nursing students whose moderate learning achievement that exposed to simulation and modeling technique at .01 level.

8. There were significantly difference of learning adjustment between the nursing students whose moderate and low learning achievement that exposed to simulation and modeling technique at .05 level.